

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 130**

**[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1522]**

Incipit co[mmun]e s[an]ctoru[m] pro parte estiali

[urn:nbn:de:bsz:31-40520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40520)

**Q**uod dicitur eade scilicet p par  
te cluati. **De aploz/ ad  
re pas. Cap. Ad ephesi. ij.**



**I**n dō  
est ho  
spites  
z adue  
ne / sed  
estis ci  
ues s̄a  
ctoꝝ z  
dome  
stici dī  
sup edificati sup fūdamentū  
aploꝝ z pphetaz: ipō sūmo  
āgulari lapide xpō iesu dño  
nro. **D. G. D. Tollite iuguz.**  
**vi fra. ij. H. 2. Erret celū.**  
**fo. lxxij. 2. Nimis honorati  
sūt amici tui de? Nimis cō  
fortat̄ ē p̄cipat̄ eozū? Ad  
mgt̄ ā. Ecce ego mitto vos  
sicut oues in medio lupozū:  
estote ḡ prudētes sicut serpē  
tes: simplices sicut colūbe**

**De vno apostolo. Bro.**  
**A**esum? op̄ade?  
vtbtūs A. ap̄s tu  
um p nob̄ iplozet  
auxiliuz? vt a nris  
reatib? absoluti a cūc̄s etiā  
pictis eruamur. **Et fa? p d.**  
**De plurib? aploz. Bro.**  
**D**ē q nos p btōs apo  
stolos tuos A. et A.  
ad agnitiōē tui nois veni:

re tribuist? da nobis eozū  
gl̄iam sēpiternā z pficiēdo  
celebraret̄ celebrādo pfice  
re. **Et fa? p d. Inuit. Re  
gē aploꝝ dñm. Venite ado  
rem? ps. Venite. h. 2. Eter  
na xpi m̄lira. fo. lxxij. In. j.**  
**noc. ā. In oēm trā extitit fo  
n? eoz: z i fines orb̄ tre xba  
eoz. ps. xvij. Celi enarrāt.  
fo. vj. ā. Hec est gl̄iatio q̄re  
tū dñm: q̄rentū faciē dei ta  
cob. p. xxij. Dñi ē tra. f. vij. ā**  
**Exultate iusti i dño rectos  
decer collaudatio. p. xxvij.  
Exultate. fo. xi. ān. Clama  
uerūt iusti: z dñs exaudiuit  
eos. p. xxvij. B̄ndicā. fo. xi.  
ān. Cōstitues eos p̄cipes  
sup oēm terrā: mēozes erūt  
nois tui dñe. ps. xliij. Fru  
ctavit cor. fo. xv. ā. P̄cipes  
pploꝝ gregati sūt cū deo  
abrahā. p. xvi. Dēs gētes.  
fo. xvj. 2. In oēm trā extitit  
son? eoz? Et i fines orb̄ tre  
xba eoz? **R. j. Ecce ego mit  
to vos sicut oues i medio lu  
pozū dicit dñs. Estote ergo  
prudētes sicut sp̄etes z sim  
plices sicut colūbe. 2. Dñs  
lucē habetis credite i lucez  
vt filij lucis sitis. Estote. R.  
4. Tollite iugū meū sup vol  
dicit dñs z discite qz mir? sū  
z hūllis corde. Jugū ei me  
A. j.****

um suave est z onus meū le  
 ue. **Ps. lxxv.** Et inuentis requie  
 at ab' vris. **Ingu. Ps. lxxv.** Dū  
 steteritis añ reges z pñdes  
 nolite cogitare quō aut qđ  
 loqm̄nt. Dabit enī vobis in  
 illa hora qđ loqm̄nt. **Ps. lxxv.** Nō  
 ei vos estis qđ loqm̄nt/ s; spi  
 rit' pñsvit qđ loquit in vob;.  
 Dabit. **Ps. lxxv.** In omnē ter  
 ram exiit son' eoz. Et in fi  
 nes orbis terre verba eozū.  
 Nō sunt loqle neq; sermo  
 nes quoz nō audiant voces  
 eoz. Et in fi. **In. ii. noc. a.**  
 Dediti hereditatē timenti  
 b' nomē tuū dñe. **Ps. lxxv.** Ex  
 audi de' de. **fo. xxj. a.** Annū  
 ciauerit opa dei z facta ei' in  
 tellerit. **p. lxxv.** Exaudi de'  
 ora. **fo. xxj. an.** Bñ quos ele  
 gisti dñe habitabūt i atrijs  
 tuis. **ps. lxxv.** Te decet. **fo.**  
**xxj. an.** p̄ctōrum confringā  
 cornua: z exaltabuntur cor  
 nua iusti. **ps. lxxv.** Cōfite  
 bimur. **fo. xxvj. a.** Lux orta  
 est iusto: et rectis corde leti  
 tia. **ps. xxvj.** Dñs regna. **ex.**  
**fo. xxxij. an.** Custodiebant  
 testimonia ei' z p̄cepta eius  
 qđ dedit illis. **p. xxvij.** Dñs  
 regnavit trascant. **f. xxvij.**  
 Cōstitues eos principes  
 sup omnē terrā: z mōzes  
 erūt nominis tui dñe; **Ps. v.**

Isti sunt triumphatores et  
 amici dei qui pñeres iusta  
 pñcipū meruerit p̄mia etna  
 modo coronant z accipiūt  
 palmā. **Ps. lxxv.** Isti sūt qđ venerūt  
 ex magna tribulatione: z la  
 uerūt stolas suas in sangui  
 ne agni. **modo. Ps. v.** Isti  
 sunt viri sc̄ti quos elegit do  
 minus in charitate nō ficta  
 z dedit illis gloriā sempiter  
 nā. Quozū doctrina fulget  
 ecclesia vt sol z luna. **Sā.**  
 cti p̄ fidē vicerūt regna ope  
 rati sunt iustitiā adepti sunt  
 repromissiones. **Quozum.**  
**Ps. v.** Non sunt loqle neq;  
 sermones quozum nō audi  
 antur voces eozū. In omnē  
 terrā exiit son' eozū/ z in fi  
 nes orbis terre vba eozum.  
 Amis honorati sunt ami  
 ci tui de' nimis cōfortat' est  
 pñcipat' eoz. In omnem.  
**Ps. viij.** Cōstitues eos pñci  
 p̄es sup oēm terrā: memo  
 res erunt nominis tui dñe.  
 In omni p̄genie et gnatiōe.  
 Celi enarrāt gl̄iam dei z  
 opa manū ei' annūciat fir  
 mamentum. In oi. **In. ii.**  
**noc. a.** Isti sūt viri sc̄ti z ami  
 ci dei quozum doctrina ful  
 get ecclesia. **Lantey.** Hos  
 sc̄i dñt. **f. lxxij.** Dediti he  
 reditatē. **Timētib' nomē tu**

Amis  
 amici tui  
 dñe  
 pñcipū  
 meruerit  
 p̄mia  
 etna  
 modo  
 coronant  
 z accipiūt  
 palmā  
 Ps. lxxv.  
 Isti sūt  
 qđ venerūt  
 ex magna  
 tribulatione  
 z la  
 uerūt  
 stolas  
 suas  
 in sangui  
 ne agni  
 modo.  
 Ps. v.  
 Isti  
 sunt  
 viri sc̄ti  
 quos  
 elegit  
 do  
 minus  
 in  
 charitate  
 nō  
 ficta  
 z  
 dedit  
 illis  
 gloriā  
 sempiter  
 nā.  
 Quozū  
 doctrina  
 fulget  
 ecclesia  
 vt  
 sol  
 z  
 luna.  
 Sā.  
 cti  
 p̄  
 fidē  
 vicerūt  
 regna  
 ope  
 rati  
 sunt  
 iustitiā  
 adepti  
 sunt  
 repromissiones.  
 Quozum.  
 Ps. v.  
 Non  
 sunt  
 loqle  
 neq;  
 sermones  
 quozum  
 nō  
 audi  
 antur  
 voces  
 eozū.  
 In  
 omnē  
 terrā  
 exiit  
 son'  
 eozū/  
 z  
 in  
 fi  
 nes  
 orbis  
 terre  
 vba  
 eozum.  
 Amis  
 honorati  
 sunt  
 ami  
 ci  
 tui  
 de'  
 nimis  
 cōfortat'  
 est  
 pñcipat'  
 eoz.  
 In  
 omnem.  
 Ps. viij.  
 Cōstitues  
 eos  
 pñci  
 p̄es  
 sup  
 oēm  
 terrā:  
 memo  
 res  
 erunt  
 nominis  
 tui  
 dñe.  
 In  
 omni  
 p̄genie  
 et  
 gnatiōe.  
 Celi  
 enarrāt  
 gl̄iam  
 dei  
 z  
 opa  
 manū  
 ei'  
 annūciat  
 fir  
 mamentum.  
 In  
 oi.  
 In. ii.  
 noc. a.  
 Isti  
 sūt  
 viri  
 sc̄ti  
 z  
 ami  
 ci  
 dei  
 quozum  
 doctrina  
 ful  
 get  
 ecclesia.  
 Lantey.  
 Hos  
 sc̄i  
 dñt.  
 f. lxxij.  
 Dediti  
 he  
 reditatē.  
 Timētib'  
 nomē  
 tu

um dñel **R. 17.** Amis hono  
 rati sunt amici tui deus. Mi  
 nis pfortat? est pñcipar?  
 eoz. **R. 18.** Dñs iherabo eos z su  
 per arenā multā plicabūtur.  
 Amis. **R. 19.** Dñs pulchru su  
 per mōtes pedes Annūciā  
 tiū pacē annūciantiū bona.  
 \* In omnem terrā exiuit so  
 nus eozū z i fines orbis ter  
 re vba eoz. Annūciā. **R. 20.**  
 Fuit sine querela añ dñm  
 z abinūcē nō sūt separti. La  
 licē dñi biberūt z amici del  
 facti sūt. Tradiderūt cor  
 pora sua ppter deū ad sup  
 plicia iō coronāt z accipiūt  
 palmā. **R. 21.** Vos estis  
 sal terre vos estis lux mūdi  
 Non pōt ciuitas abscondi su  
 pra mōtē posita. **R. 22.** Videāt  
 opa v̄ra bona et glorificent  
 p̄z̄v̄z̄ q̄ est i celis Nō pōt.  
**R. 23.** hoc est p̄ceptū  
 meū vt diligatis iuicē sicut  
 dilexistis. **R. 24.** Dñs reg.  
 so. **R. 25.** **R. 26.** **R. 27.** **R. 28.** **R. 29.** **R. 30.** **R. 31.** **R. 32.** **R. 33.** **R. 34.** **R. 35.** **R. 36.** **R. 37.** **R. 38.** **R. 39.** **R. 40.** **R. 41.** **R. 42.** **R. 43.** **R. 44.** **R. 45.** **R. 46.** **R. 47.** **R. 48.** **R. 49.** **R. 50.** **R. 51.** **R. 52.** **R. 53.** **R. 54.** **R. 55.** **R. 56.** **R. 57.** **R. 58.** **R. 59.** **R. 60.** **R. 61.** **R. 62.** **R. 63.** **R. 64.** **R. 65.** **R. 66.** **R. 67.** **R. 68.** **R. 69.** **R. 70.** **R. 71.** **R. 72.** **R. 73.** **R. 74.** **R. 75.** **R. 76.** **R. 77.** **R. 78.** **R. 79.** **R. 80.** **R. 81.** **R. 82.** **R. 83.** **R. 84.** **R. 85.** **R. 86.** **R. 87.** **R. 88.** **R. 89.** **R. 90.** **R. 91.** **R. 92.** **R. 93.** **R. 94.** **R. 95.** **R. 96.** **R. 97.** **R. 98.** **R. 99.** **R. 100.**

aiaz suā ponat q̄s p̄ amicis  
 is. **R. 11. a.** Vos amici mei  
 estis si feceritis q̄ p̄cepto  
 bis dicit dñs. **R. 12. o. v. f.**  
**R. 13. v. f. x.** In oēs. **R. 14. a.**  
 Nō eivos estis q̄ loqm̄ni s̄z  
 spūs p̄t̄v̄t q̄ loq̄tur in vo  
 bis dicit dñs. **R. 15. a. c. v.**  
**P** Er man<sup>2</sup> aplozum fie  
 bant signa et p̄d̄gia  
 multa i plebe. **R. 16. v.** Cōstitues  
 eos. **R. 17. v. o.**  
**A** Diuuet eccliam tuā  
 de<sup>2</sup> tibi supplicando  
 btūs N. ap̄s̄z̄ p̄ iñuētor  
 efficiat q̄ tui noisertitit p̄d̄  
 caror. Et fa<sup>2</sup> p̄ d. **R. 18. v.**  
**R. 19. v.** **R. 20. v.** **R. 21. v.** **R. 22. v.** **R. 23. v.** **R. 24. v.** **R. 25. v.** **R. 26. v.** **R. 27. v.** **R. 28. v.** **R. 29. v.** **R. 30. v.** **R. 31. v.** **R. 32. v.** **R. 33. v.** **R. 34. v.** **R. 35. v.** **R. 36. v.** **R. 37. v.** **R. 38. v.** **R. 39. v.** **R. 40. v.** **R. 41. v.** **R. 42. v.** **R. 43. v.** **R. 44. v.** **R. 45. v.** **R. 46. v.** **R. 47. v.** **R. 48. v.** **R. 49. v.** **R. 50. v.** **R. 51. v.** **R. 52. v.** **R. 53. v.** **R. 54. v.** **R. 55. v.** **R. 56. v.** **R. 57. v.** **R. 58. v.** **R. 59. v.** **R. 60. v.** **R. 61. v.** **R. 62. v.** **R. 63. v.** **R. 64. v.** **R. 65. v.** **R. 66. v.** **R. 67. v.** **R. 68. v.** **R. 69. v.** **R. 70. v.** **R. 71. v.** **R. 72. v.** **R. 73. v.** **R. 74. v.** **R. 75. v.** **R. 76. v.** **R. 77. v.** **R. 78. v.** **R. 79. v.** **R. 80. v.** **R. 81. v.** **R. 82. v.** **R. 83. v.** **R. 84. v.** **R. 85. v.** **R. 86. v.** **R. 87. v.** **R. 88. v.** **R. 89. v.** **R. 90. v.** **R. 91. v.** **R. 92. v.** **R. 93. v.** **R. 94. v.** **R. 95. v.** **R. 96. v.** **R. 97. v.** **R. 98. v.** **R. 99. v.** **R. 100. v.**

A. 11.

**E**audi nos de<sup>9</sup> salu-  
 taris noster: et ap<sup>9</sup>ostu-  
 tuoru<sup>m</sup> N. et N. tuere p<sup>9</sup>sidis  
 quoz donasti fideles ee do-  
 ctrinis. *Et fa<sup>9</sup>p d. In sc<sup>9</sup>dis*  
*vel. si pos. a.* Tollite iugū  
 meū sup<sup>9</sup>vos q<sup>2</sup> mitis sum et  
 humilis corde. *an.* Iugū ei  
 meū suave ē et on<sup>9</sup> meū leue  
 dicit d<sup>9</sup>s. *a.* Manete i dile-  
 ctioe mea sicut dilexi vos di-  
 cit d<sup>9</sup>s. *a.* Vos estis lux hu-  
 ius mūdi: q<sup>2</sup> in patiētia possi-  
 debitis aīas v<sup>9</sup>as. *Lps. R.*  
*hp<sup>9</sup> d. et ofo vt in laudibus*  
*Ad mōt an.* **Et** eritis cum  
 vos oderint homines et cū  
 separauerint vos: et expro-  
 brauerint et eiecerint nomē  
 vestrum tanq<sup>2</sup> malum pro-  
 pter filium hominis: gaude-  
 te et exultate: ecce enī mer-  
 ces vestra multa est in celo.

*De euangelistis. Ad ve-  
 speras. Lpm. i. Ad cori. xii.*

**P**rodit deus in eccl<sup>9</sup>ia  
 primū ap<sup>9</sup>ost<sup>9</sup>/ secūdo  
 pphetas / tertio doctores:  
 deinde vtutes exiū grāscu-  
 rationū / opitulationes / gu-  
 bernationes / genera lingua-  
 rū / interpretatiōes sermonū.

*Pro. de quolibet propria.*

*Ad. vi. cp. Ad ephē. iiii.*

**Q**uia quosdā quidē apo-

stolos / quosdā autē pphetas  
 alios vero euangelistas / ali-  
 os autē pastores et doctores:  
 ad consummationē sc<sup>9</sup>dūz  
 in opus ministerij: i edifica-  
 tionē corporis xpī. *Oratio.*

**B**eat<sup>9</sup> N. euāgeliste q<sup>2</sup>s  
 d<sup>9</sup>ne supplicatiōe pla-  
 catus: et veniā nobis tribue  
 et remedia sempiterna pce-  
 de. *Et famulos<sup>9</sup> per d<sup>9</sup>m.*

*Ad nonā. cap. et an. lxx.*

**H**ec dicit d<sup>9</sup>s: anūcia-  
 bunt gloriā meā genti-  
 bus: et adducēt oēs fratres  
 vestros de cunctis gentib<sup>9</sup>  
 donum domino. *Oratio.*

**S**it q<sup>2</sup>s d<sup>9</sup>ne beat<sup>9</sup> N.  
 euāgelista n<sup>9</sup>e fragi-  
 litatis adiutor et pro nobis  
 tibi supplicās copiosius au-  
 diatur. *Et famur: per d<sup>9</sup>m.*  
*Reliqua oīa v<sup>9</sup>as de ap<sup>9</sup>st.*

*Incapit eōe sc<sup>9</sup>dūm. De  
 ap<sup>9</sup>st. Lctō. i. Homel. beati  
 gregoriū pape<sup>9</sup> sup euāgelio*

**H**oc est preceptum meum.

**Q**uia cūcta sacra elo-  
 quia d<sup>9</sup>nicis plena sint  
 pceptis: qd est q<sup>2</sup> de dilectio-  
 ne quasi de singulari māda-  
 to d<sup>9</sup>s dicit / hoc est pceptū  
 meū vt diligatis inuicē: nisi  
 q<sup>2</sup>: oē mandatū de sola dile-  
 ctione est: et oīavnū pceptū  
 sunt: **Q:** quicqd precipitur

obtemperare solidi  
 multi arboru  
 una radice pro  
 virtutes et vn  
 apparant. Neq  
 v<sup>9</sup>da anio ran  
 mesinō manet  
 d<sup>9</sup>nta<sup>9</sup>. p<sup>9</sup>recep  
 tū: mīta sunt q  
 pper v<sup>9</sup>ditatē  
 radice dilectōis  
 v<sup>9</sup>alter autē ista  
 p<sup>9</sup>no in tenēda ip  
 p<sup>9</sup>no p<sup>9</sup>erit q<sup>2</sup> sacre  
 mēntis: et amico  
 sup<sup>9</sup>ales: inimicos  
 p<sup>9</sup> se. Ille enī ve  
 nūd habet q<sup>2</sup> et ar  
 p<sup>9</sup>no v<sup>9</sup>os inimici  
 p<sup>9</sup>er d<sup>9</sup>m. Nam su  
 p<sup>9</sup> v<sup>9</sup>lgit p<sup>9</sup>ceptū  
 v<sup>9</sup>receptū cognati  
 mē. **Q:** v<sup>9</sup> tam  
 mēde sacra elo  
 quia d<sup>9</sup>nta. Sed a  
 v<sup>9</sup>l<sup>9</sup> p<sup>9</sup>one impen  
 p<sup>9</sup>uad qd p<sup>9</sup>ceptū  
 v<sup>9</sup> v<sup>9</sup>ctur virtute  
 v<sup>9</sup> v<sup>9</sup>l<sup>9</sup> nūmū et p  
 v<sup>9</sup>l<sup>9</sup> et tamē illa  
 v<sup>9</sup>l<sup>9</sup> omnis p<sup>9</sup>ceptū  
 v<sup>9</sup>l<sup>9</sup> quia amorē  
 v<sup>9</sup>l<sup>9</sup> malit sed car  
 v<sup>9</sup>l<sup>9</sup> d<sup>9</sup>nt. **Lecti  
 o:** d<sup>9</sup>nt cui d<sup>9</sup>s  
 v<sup>9</sup>l<sup>9</sup> hoc est pceptū

in sola charitate solidatur.

**¶** At enī multi arboris rami ex vna radice prodeunt? sic mltē virtutes ex vna charitate generant. Nec habet aliquid viriditatis ram? boni operis: si nō manet in radice charitatē. Precepta ergo diuina & mltā sunt & vni? multa per diuersitatē opis: vni in radice dilectiōis. **Lij.**

**¶** Qualiter autē ista dilectio sit tenēda ipse insinuat: q̄ in plerisq; sacre scripture sententijs & amicos iubet diligere in se: & inimicos diligere ppter se. Ille enī veraciter charitatē habet: q̄ et amicū diligit in deo: & inimicū diligit ppter deū. Nam sunt nōnulli qui diligūt proximos: sed per affectū cognationis et carnis. **¶** Quib? tamē in hac dilectiōe sacra eloquia nō contradiciūt. Sed aliud est quod sponte impenditur nature: aliud qd̄ preceptis diuinis debetur virtute obedientie. Hi nimirū et proximi diligūt: et tamē illa sublimitia dilectionis premia nō assequūtur: quia amorē suū nō spiritaliter sed carnaliter impendunt. **Lectio. liij.**

**¶** Rōinde cui? dñs dicit: **¶** Ret hoc est pceptū me

um vt diligatis inuicē: pro tin? addidit sicut dilexistis: ac si aperte dicat. Ad hoc amate: ad quod amauit vos. Qua i re fratres charissimū sollerter intuentū est q̄ antiquus hostis dū mentē nostrā ad rerū tēporaliū delectationē trahit: infirmoorem contra nos primū excitat: qui ea ipa que diligimus auferre moliat. **¶** Nec curat antiquus hostis hec faciēs vt terrena tollat: s; vt charitatē i nobis feriat. Nā i odio um repēte exardescimus: & dū foris iuncti esse cupim? intus grauius ferimur. Dū parua foris defendim? intus amittimus maxima: qz dum rē diligimus tēpales: veram amittimus dilectionē. **L. iij.**

**¶** Quis q̄pe q̄ nra tollit inimic? est. Sed si odio ceperim? hīc inimicū intus est qd̄ pdimus. Cū ergo exteri? aliqd̄ a primo patimur cōtra occultū raptōz inter? vigilē? q̄ nūq; meli? vincit: nisi cū raptōz exterior? amat. **¶** Una qui ppe et sūma est pbatio charitatis? si & ipse diligit q̄ aduersatur ei? hinc ē q̄ ipsa veritas & crucis patibulum sustinet: et tū ipsi suis psecutoribus affe

**A. iij.**

est dilectio is pendit dices  
Pater ignosce illis: quia nesci  
unt quid faciunt. **Lectio. v.**

**Q**uid ergo mirum si limi  
cos diligant discipuli  
dum vultis: quoniam et tunc inimicos  
diligat magister dum occidit  
Cur dilectionis summam exprimit  
cum subiungit Adhuc hac  
dilectionem nemo habet: et  
aiam suam ponat quod pro amicis  
suis. Adhuc et pro inimicis dominus ve  
nerat: et tamen positurus se aiam  
pro amicis dicebat: et profecto  
nobis ostenderet: quoniam cum dilige  
re do: lucrum de inimicis facere  
possumus: etiam ipsi amici sunt qui  
persequuntur. Sed ecce nos usque  
ad mortem non proficimus. Unde  
ergo probare possumus an dili  
gamus inimicos? **Lectio. vi.**

**S**ed est quod in pace scilicet  
ecclesie fieri debeat: vult  
clare sciat si persecutionis tpe  
mox pro dilectione valeamus  
Certe isidorus iohannes dicit.  
Qui habuerit substantiam hu  
ius mundi viderit fratrem suum  
necesse habentem: et clau  
serit viscera sua ab eo: quod  
charitas dei manet in eo.  
Hic etiam iohannes baptista  
ait. Qui habet duas tunicas:  
det non habenti. Qui ergo tranquillitatis  
tpe non dat pro deo tuni  
cam suam: quoniam in persecutione da

tur est aiam suam. **Ait** et  
ergo charitas: et inuicta sit in  
persecutione: nutriat sit in  
tranquillitate: quatenus oportet  
tibi deo primum discat sua impe  
dere: postmodum se. **Lect. vii.**

**S**eruus. Quanta est mia  
redemptoris nostri. Serui digni  
non sumus: et amici vocamur  
Quanta est dignitas hominis: et  
se amicos dei. Sed audistis  
gloriam dignitatis: audite et  
laborem certaminis. Si feceritis  
quod precipio vobis. Amici  
mei estis: si ea que precipio faci  
tis. Ac si aperte dicat. Gaude  
tis de culmine: presate quibus  
laboribus venit ad culmen.  
Certe dum filii zebedei in ue  
nitente matre quererent ut vnus  
a dextris dei et alius a sini  
stris sedere debuissent au die  
runt. Potestis bibere calicem  
quem ego bibiturus sum: Ita lo  
cum celsitudinis quebatur: sed ad  
viam illos veritas reuocat: pro  
qua ad celsitudinem venturum.  
Ac si aperte dicat. Itaque vos  
delectat locus celsitudinis  
sed prius via exerceat labo  
ris. Per calicem pringitur ad  
maiestatem. Si mens vestra ap  
petit quod demulcet: plus bibi  
te quod dolet. Sic sic per ama  
rum poculum correctionis: puer

quod salu  
non dicit  
seruus  
omnis  
oia que  
patre meo  
Que sunt oia  
suo q nota fi  
sunt: vt coe  
sunt nisi  
charitatis nisi  
que patre: q nisi  
per al p  
omnis pmitit. D  
posse am  
nouim: q  
est. Ma en  
a fren  
mutat: amo  
ardet. **C**  
**lectio. Lect.**  
**augustin**  
Ego sum vobis  
Sate in me: r  
No eo mo  
in illis. E  
ipso: non ipse  
poculum vre p  
non conterat:  
vnde viuam  
est in palmi  
alimenti sub  
tionum ab  
manere in v  
poculi vtraq

nisi ad gaudiū salutis. **l. viij.**

**I**am non dicā vos seruos: qz seruū nescit qd faciat dñs eius. Vos autē dixi amicos: qz oīa quecumqz audiu a patre meo nota feci vobis. Quę sūt oīa q̄ audiu a p̄re suo q̄ nota fieri voluit seruis suis: vt eos efficeret amicos suos nisi gaudia eterne charitatis nisi illa festa sup̄ne patrie: q̄ n̄ris quotidie mētib⁹ per aspirationē sui amoris ip̄mitit: Dū enī audita sup̄celestia amamus amata itaqz nouim⁹: qz amor ip̄e noticia est. **Di**a ergo eis nota fecerat: qz a frenis desiderijs imutati: amorū summi facib⁹ ardebāt. **Frem de apostolis. Lec. p̄ma. Ex home. bñ. augustini ep̄i: sup enāge. Ego sum v̄tis vera.**

**Q**uete in me: et ego in vobis. Nō eo modo illi ip̄o sicut ip̄e in illis. Atrūqz autē p̄dest: nō ipsi s̄ illis. Ita q̄ppe sumi vite palmitē vt viti nō conferāt: sed inde accipiāt vnde viuant: ita vero vitis est in palmitib⁹: vt vitale alimentū submittat eis: non sumat ab eis.

**A**c per hoc manentē in se h̄re xp̄s et manere in xp̄o discipulis prodest vtrūqz non

xp̄o. Nā p̄ciso palmitē potest de viuā radice alī pullulare: q̄ autē p̄cisus est: sine radice nō potest viuere. **l. ij.**

**Q**uemqz adūgit et dicit: Sicut palmes nō potest ferre fructū a semetip̄o nisi manserit in vite: sic nec vos nisi in me māseritis. **Ma**gna gratie cōmendatio fratres mei. **L**orda instruit hūmilitū: ora obstruit superborū. **E**cce cui si audēt responderant: q̄ ignozātes dei iustitiā et suā volētes statuere: iustitie dei nō sūt subiecti. **E**cce cui respōdeant sibi placētes: et ad bona opa faciēda deū sibi necessariū nō putātes. **N**ōne huic resistūt veritati: hoīes mente corrupti et reprobi circa fidē: q̄ respondent et loquūtur iniquitatē dicentes: a deo habem⁹ q̄ homines sumus a nobis meti p̄sisa autē q̄ iusti sum⁹. **Lec. iij.**

**Q**uid dicit: Quid vobis ipsos decipitis nō asertores sed p̄cipitatores liberi arbitrij: et alto elationis p̄mania p̄sumptionis in profunda submersiōis: Nēpe vox vestra est q̄ h̄o ex semetip̄so facit iustitiā. **H**oc ē altū elatiōis vestre. **S**ed veritas contradicit et dicit



Palme non pōt facere fructum a semetipso nisi manfert in vite. Ite nūc per abrupta: et nō habentes vbi figantur: ventosa loquacitate sacramenti. Hec sunt inania psumptionis v're. **Lect. iij.**

**S**ed qd vos sequat videte: et si est in vobis vllus sensus horrete. Qui eni a semetipso fructum se existimat ferre: in vite non est. Qui in vite nō est: in xpō nō est. Qui in xpō nō ē: xpianus nō est. Hec sunt pfunda submersionis v're. **¶** Etiam atq; etiā cōsiderate: quid adhuc veritas adiungat et dicat. Ego sum inquit vobis: vos palmites. Qui manet in me et ego in eo: hic fert fructū multū: quia sine me nihil potestis facere. Ne quisq; putaret saltem parvū aliquē fructū posse a semetipso palmitē ferre: cuz dixisset hic fert fructus multum: nō ait quia sine me parū potestis facere: sed nihil potestis facere. **Lect. v.**

**S**ue ergo parum siue multū sine illo fieri nō potest sine quo nihil fieri potest: quia et si parum attulerit palme purgat eū agricolā vt plus afferat: tamen nisi in vite manserit et vige-

rit de radice quantumlibet fructum a semetipso non potest ferre. Quāvis autē christus vobis nō esset nisi homo esset: tamen istam gratiam palmitibus non preberet: nisi etiā deus esset. Verū quia ita sine ista gratia nō potest viuere et mori in potestate sit liber arbitrius: si quis inquit in me non manserit mittetur foras sicut palme et arefcet: et colligetur eum et in ignē mittet et ardet.

**I**gnis itaq; vobis. **L. v.** Ratio sūt cōteptibiliora si in vite non manserint: quāto gloriosiora si manserint. Deniq; sicut de his etiā per ezechielem prophetā dñs dicit: precisa nullis agriculturalibus v'sibus p'sunt nullis fabricibus operibus deputatur. Anū de duobus palmitibus cōgruit: aut vobis aut ignis. Si in vite nō est: in igne erit. At ergo in igne nō sit: in vite sit. Si manseritis in me inquit et verba mea in vobis manserint: quodcūq; volueritis petetis: et fiet vobis. Manendo quippe in christo quid velle possunt: nisi quod cōuenit christo. Quid velle possunt manendo in saluatore: nisi quod alle-

**A**nū nō ē a salute. **L. vi.** Quid quippe volumus?

... in christo...  
... sum? a...  
... De m...  
... nobis...  
... hoc...  
... exped...  
... fia...  
... in xpō...  
... nisi...  
... man...  
... dicit...  
... quod...  
... et fiet...  
... fieri...  
... habet...  
... verba...  
... sed q...  
... et infir...  
... in eo et...  
... verba eius...  
... docuit...  
... in celis...  
... orōnis...  
... nō re...  
... nisi...  
... fiet...  
... sum...  
... maner...  
... dilu...  
... me...  
... ne...  
... nō cōput...  
... vitā nō a...  
... hanc...  
... quod scrip...

quia sumus in christo et alis  
 ud volumus qz sum⁹ adhuc  
 in hoc seculo. De mansione  
 nāqz huius seculi nobis alt:  
 quādo subrepi⁹ vt hoc peti-  
 mus qd nobis expedire ne-  
 scimus. Sz absit vt fiat no-  
 bis si manemus in xpo: q nō  
 facit quod petim⁹ nisi quod  
 expedit nobis. Manētes er-  
 go in eo cū verba eius in no-  
 bis manent quod cūqz volue-  
 rimus petim⁹ et fiet nobis:  
 qz si petim⁹ et nō fiet: nō hoc  
 petimus qd habet mansio i  
 eo nec qd habent verba ei⁹ q  
 manent in nobis: sed qd ha-  
 bet cupiditas et infirmitas  
 carnis q nō est in eo et i qua  
 non manent verba eius. Nā  
 vtiqz ad verba eius pertinet  
 oīo illa quam docuit: vbi di-  
 cit⁹: p̄r n̄r q̄ es i celis. **R. viij.**  
**A**z hui⁹ oīonis v̄bis  
 z sensibus nō receda-  
 mus petitionib⁹ n̄r̄is et q̄c:  
 quid petierimus fiet nobis.  
 Tunc enī dicenda sunt v̄ba  
 eius in nobis manere qn̄ fa-  
 cim⁹ q̄ precepit et diligit⁹  
 q̄ promisit. Quā autē v̄ba ei⁹  
 manent in memoria: nec iue-  
 niunt i vita: nō cōputat pal-  
 mes in vite: qz vitā nō attra-  
 hit ex radice. Ad hanc disse-  
 rentiā valet quod scriptū est

Et memoria retinentib⁹ mā-  
 data eius vt faciāt ea. Pul-  
 ti enī memoria retinēt vt cō-  
 tēnant: vel etiā derideāt: et  
 oppugnēt ea. In his verba  
 xpi non manent: qz tangunt  
 quodāmodo nō coherent: et  
 ideo illis nō erūt in benefici-  
 um sed in testimoniū. Et q̄a  
 sic insunt eis vt nō maneant  
 in eis: ad hoc tenent ab eis:  
 vt iudicent ex eis. **Tit. de**  
**apostolis. l. i. Et homel. bea-**  
**ti augustini epi⁹ sup enāge-**  
**lio. Hoc est preceptū meū:**

**M**erito querit quō ac-  
 cipiendū sit qd dñs ait  
 vos at dixi amicos: qz oīa q̄  
 audiuit a patre meo nota fe-  
 ci vobis. Quis enī audeat af-  
 firmare vel credere: vllū ho-  
 minē scire oīa quecūqz a pa-  
 tre audiuit vni genitus fili⁹:  
 qn̄ nec hoc quidē quis q̄ ca-  
 pit quō audiāt a p̄re vllum  
 v̄bū: cū ip̄e sit p̄ris vnicū ver-  
 bū. **Q**uid quod aliquāto  
 post in hoc tpo tñ fmōe quē  
 post cenā an̄ passionē ad dis-  
 cipulos habuit: multa inq̄  
 habeo vobis dicere: sed non  
 potestis portare mō: **Q**uo-  
 igit pacto intellecturi sum⁹  
 oīa eius nota fecisse discipul⁹  
 quecūqz audiuit a p̄re: cum  
 propterea quedā multa nō

dicat: quod scit eos modo portare non posse. **Lectio secunda**

**S**ed mirum quod factum est fecisse se dicit: quia ea quae futura sunt fecit. Sicut enim dicit per prophetam foderunt manus meas et pedes meos: nec aut fossuri sunt velut perierit ta dicens et ea tamen futura predicans: ita et hoc loco ait omnia se nota fecisse discipulis quae se novit nota esse facturum in illa plenitudine scientie de qua dicit apostolus cum autem venerit quod perfectum est: quod ex parte est evacuabit. **T**ibi qui prope dicit nunc scio ex parte: tunc autem cognosca sicut et cognitus sum. **E**t videmus nunc per speculum et in enigmate: tunc autem facie ad faciem. **N**am et ipse apostolus salvos nos dicit esse factos per lavacrum regenerationis: quod tamen alio loco sperat: quod autem videt non est spes. **Q**ui autem videt quod sperat: si autem quod non videmus speramus per patientiam expectamus. **Lectio tertia**

**A**dde etiam et coapostolus Petrus in quem modo inquit non videntes creditis: quem cum videritis exultabitis: gaudio inenarrabili et honorato percipientes mercedem fidei vestre salutem animarum vestrarum. **S**i

ergo nunc est tempus fidei salutem animarum vestrarum: merces est fidei quae dubitet in fide quae per dilectionem operatur pagedum dies: atque in fine diei recipendam esse mercedem non solum redemptionem corporis vestri de qua dicit apostolus Paulus: verum etiam salutem animarum vestrarum de qua dicit apostolus Petrus. **U**triusque ei rei felicitas in isto tempore atque in ista mortalitate in spe potius habet: quam in re tenetur.

**E**x hoc iterum est. **Lectio quarta**  
**U**t exterior nunc homo id est corpus adhuc corruptum: interior autem id est anima iam renouatur de die in diem. **Q**uia quae sicut immortalitatem carnis et salutem animarum futuram expectamus: quis iam pignore accepto salvi facti esse dicamur: ita omnium notitiam quaeque vniuersam adiudicium a patre futuram sperare debemus: quis hoc scire fecisse dixerit christus. **N**on vos me elegistis inquit: sed ego elegi vos. **H**ec est illa ineffabilis gratia. **Q**uid enim eramus quando christum nondum elegeramus: et ideo non diligebamus: nam qui eum non elegit: quomodo diligit. **N**unquid tamen in nobis erat quod in psalmo canitur: elegi abie-

ctus esse i domo dei mei: ma-  
gis q̄ habitare in taberna-  
culis peccatorū: Non utiq̄  
Quid ergo eramus? nisi ini-  
quiter perditū: Neq̄ enim iā  
credideramus in eū: vt eli-  
geret nos. Nā si iā credētes  
elegit: electos elegit. Cur  
ergo diceret non vos me ele-  
gists: nisi quia eius miseri-  
cordia preuenit nos. **Lectio. v.**

**H**ic certe vacat vana il-  
lorū ratiocinatio: quod  
prescientiā dei defendūt: et  
tra gratiā dei. Et ideo dicit  
nos electos ante mūdi con-  
stitutionē: q̄a presciuit nos.  
deus futuros bonos: nō se-  
ipm nos facturū bonos. Nō  
hoc dicit qui dicit: non vos  
me elegists. Quoniā si pro-  
pterea nos elegisset q̄ futu-  
ros bonos esse presciuerat:  
simul etiā p̄scisset q̄ eū nos  
fuissemus prius electuri: nō  
enī aliter esse possemus bo-  
ni: nisi forte dicendus est bo-  
nus q̄ nō eligit bonū. Quid  
ergo elegit in nō bonis: Nō  
enī electi sūt q̄ boni fuerūt:  
qui boni nō essent nisi electi  
essent. Alioqui gratia iā nō  
est gratia: si precessisse con-  
tendam⁹ merita. **Lectio. vi.**

**H**ic q̄ppe electio gra-  
tie est: de q̄ dicit apo-

stolus. Sic ergo et in hoc tē-  
pore reliquie per electionē  
gratie saluē facte sūt. Unde  
subiūgit. Si enī gratia: iam  
non ex operibus. Alioquin⁹  
gratia iā nō est gratia. Au-  
di ingrati: ingrati audi. Nō  
vos me elegists: s; ego ele-  
gi vos. Nō est vt dicas: ideo  
electus sum: quia iā credebā  
Si enī credebas in eū: iam  
elegeras eū. Sed audi. Nō  
vos me elegists. Nō est vt de-  
as: ante q̄ crederē iā bona  
operabat⁹: ideo electus sum  
Quid est enim boni operis  
āte fidē: cū dicat apostolus  
omne qd̄ non est ex fide pec-  
catum est? **Lectio septima.**

**Q**uid ergo dicturi su-  
mus audiēdo nō vos  
me elegists: nisi quia malē  
eramus et electi sum⁹ vt bo-  
ni per gratiā nos eligēt⁹: ef-  
sem⁹. Non est gratia: si pre-  
cesserūt merita. Est autē gra-  
tia. Hec igitur non inuenit⁹  
sed effectit merita. Et videte  
charissimi quē admodū non  
elegit bonos: s; quos eli-  
git faciat bonos. Ergo iquit ele-  
givos: et posui vos vt eatis  
et fructū afferatis: et fruct⁹  
vester maneat. Nonne iste ē  
fructus de quo iam dixerat  
sine me nihil potestis face-

re? Elegit ergo et posuit vt  
camus? ⁊ fructū afferamus  
Nullus itaq; fructum vnde  
nos eligere habeam? **P. viij.**

**Q**uærit inquit: ⁊ fru-  
ctū afferatis. Im⁹ vt  
afferam⁹? et ipse est via qua  
im⁹: in qua nos posuit vt ea-  
mus. Proinde in omnibus  
mīa eius puenit nos. Et fru-  
ctus inquit vester maneat?  
vt quodcūq; petieritis pa-  
trem in noīe meo det vobis.  
Maneat ergo dilectio ⁊ ipse  
enī fructus noster. Que dile-  
ctio nūc est in desiderio: non  
dū in saturitate. Et ipso de-  
siderio quodcūq; petierim⁹  
in noīe vngenti filij⁹ dat no-  
bis pater. Quod aut accipe-  
re saluādis non expedit no-  
bis: nō existimemus nos pe-  
tere in nomīe saluatoris: sed  
hoc petimus in nomīe sal-  
uatoris: quod pertinet ad ra-  
tionem salutis.

**C. Item de  
apostolis lectio prima. Ser-  
mo beati augustini epi: de  
verbis domini quibus ait.**  
Venite ad me omnes qui la-  
boratis et onerati estis.

**Q**uī quibusdam vide-  
tur charissimi cū au-  
diunt domnū dicentē venite  
ad me omnes qui labora-  
tis et onerati estis et ego re-

ficiamvos: tollite iugū meū  
sup vos et discite a me qz mi-  
tis sum et humilis corde: et  
iuenietis requiē aīa bus ve-  
stris: iugū enī meū suauē est  
et onus meū leuē: et cōside-  
rant eos qui iugū ipm̄ intre-  
pida ceruice subierūt: et illā  
sarcinā mansuetissimis hu-  
meris acceperūt: tantis agi-  
tari et exerceri difficultati-  
bus huius seculi: vt nō a la-  
bore⁹ ad quietē: sed a quiete  
ad laborem vocati videā-  
tur: cum et apostolus dicat  
oēs q̄ volūt i xp̄o p̄uēire: p̄-  
secutionē patientur. **1c. 4.**

**A**it ergo aliq;: Quō  
iugū leuē ē ⁊ sarcina  
leuis: qn̄ qdē illd iugū ⁊ sar-  
cinā ferre nihil aliud est q̄  
p̄uēire in xp̄o: Et quō di-  
citur venite ad me oēs q̄ labo-  
ratis ⁊ onerati estis ⁊ egovos  
reficiā: ac non pot⁹ dici ve-  
nite q̄ vacatis vt laboratis?  
Nā et vacātes iuenit quos  
p̄duxit i vineā vt ferrēt estus  
diei ⁊ sub illo iugo leui ⁊ sar-  
cina leui audim⁹ a p̄m̄ dice-  
re. In oīb⁹ cōmēdātes nos:  
metip̄os tāq; dei mīstros in  
mītra patiētia ⁊ i tribulatiō-  
ibus i necessitatib⁹: i augustis  
i plagis ꝛc. **¶** Et alio loco i  
eadē ep̄la. Al iudeis: qui qu-

es quadragenas vna min<sup>9</sup>  
accepti ter virgis ces<sup>9</sup> sum:  
semel lapidatus sū: ter nau:  
fragiū fecti: nocte et die in p:  
fūdo maris fui: et cetera pe:  
ricula q̄ nūerari q̄dē possūt  
sed tolerari nisi spūctō iu:  
uante nō possunt. **Lectio. iij.**

**O**mnia ergo illa q̄ a po:  
stolus cōmemorauit  
aspera et graua frequenti:  
us et abundantius sustine:  
bat: sed profecto aderat ei  
spūsanctus qui in exterioris  
hominis corruptiōe ite:  
riorē renouaret de die ī diē  
et gustata requie spūali in  
affluētia delitiarū dei in spe  
future beatitudinis oīa pre:  
sentia deliniret aspa: et oīa  
grauiā releuaret. **Ecce q̄**  
suauē iugum xp̄i portabat  
et q̄ leuē sarcinā: vt omnia  
illa q̄ superi<sup>9</sup> enumerata du:  
ra et inania hoīs auditus  
hōrescit: leuē tribulationē  
diceret: intus interioribus  
et fidelib<sup>9</sup> oculis quāto pre:  
clo tēporaliū emenda sit fu:  
tura vita: non pati et nos la:  
bores ipiorū: et sine vlla sol:  
licitudine perfrui eterna fe:  
licitate iustorū. **Lectio. iij.**

**S**patiūtur: vt dolores  
nō etnī: sed aliquātulo diu:

turniois vlcere: acriorū do:  
lorū p̄cio redimant. P̄io lā:  
guida et incerta vacatione  
breuissime atq; vltimē vite ī  
manissimis bellis miles at:  
terit: pluribus foras se an:  
nis in laborib<sup>9</sup> inquietus q̄  
in octo quietur. **Quibus**  
tempestatib<sup>9</sup> et procellis: q̄  
horribili et tremēde seuitie  
celi et maris īponūt se mer:  
catores vt diuitias ventu:  
ras acquirāt: maiorib<sup>9</sup> q̄  
bus acq̄sire sūt periculis et  
tēpestatib<sup>9</sup> plenas. **Lectio. v.**

**Q**uos estus que frigo:  
ra: q̄ pericula ab aq̄s  
a fossis a p̄cipitijs a fluminē  
bus a feris perferūt venato:  
res: quē laborē esuriendi et  
sittendi quantas viliissimi et  
sordidissimi cibi et pot<sup>9</sup> an:  
gustias: vt bestia capiant: et  
interdū nec ipius bestie car:  
nes propter quas hec tanta  
sustinent epulis necessarie  
eis remanent: q̄ q̄ et si a per:  
ceruulq; captur magis sua  
ue sit venantis animo quia  
cap<sup>9</sup> est: q̄ comedētis pala:  
to q; coctus est. **Lectio. vi.**

**Q**uantis cruciatib<sup>9</sup> p:  
pe quotidianarū pla:  
garū tenera puerorū etas  
subditur: quātis etiā in sco:  
lis vigilarū et abstinerie mo:

lestis exercent; nō propter  
discendā sapientiā; sed pro-  
pter opes honoresq; vanta-  
tis: vt numeros et litteras  
et disertas fallacias eloqui  
discāt. Sed in his omnibus  
qui hec non amāt/eadē gra-  
uia patiunt qui vero amāt:  
eadē q̄dem / sed non grauius  
pati vident. *Dia enī seua et  
imania/profus facilia r p-  
pe nulla efficit amor. **lc. vii***

**Q**uanto ergo certius  
facilius ad verā beati-  
tudinem charitas facit? qd̄  
ad miserā quātū potuit cupi-  
ditas fecit. Quā fecit to-  
lerat q̄libet aduersitas tem-  
poralis; vt eterna pena vitet:  
eterna requies p̄paret. Non  
imerto ille vas electiōis cū  
ingētī letitia dicit. Nō sunt  
condigne passiones hui⁹ tē-  
poris; ad supuenturā glori-  
am q̄ reuelabitur in nobis.  
Ecce vnde illud iugū suaue  
est sarcina leuis. Et si āgu-  
sta est via paucis eligētib⁹:  
facilis tñ oib⁹ diligentib⁹.  
Dicit psalmista. *p̄ op̄ba  
laborū tuorū ego custodiui  
vias duras. Sed q̄ dure sūt  
laborantib⁹? cedē ipsīs mi-  
tescunt amātib⁹. **l. c. viii.***

**P**ropter qd̄ ita diuine  
pietatis dispensatio-

ne factus est: vt interiori hōi  
qui renouat de die in diem:  
nō adhuc sub lege positus;  
tā sub gratia: exonerato sar-  
cinis insufferabiliū obfuitio-  
nū; qd̄ erat reuera graue iu-  
gū: sed dure cervici cōueni-  
enter i positū: facilitate sim-  
plicis fidei: bone spei ac tā-  
cte charitatis: quicqd̄ mole-  
stiarū exteriori hōi forinse-  
cus intulisset ille princeps  
qui missus est foras: interio-  
ri gaudio leue fieret. *Nullū  
enī tā facile est bone volun-  
tati q̄ ipsa sibi: r hec sufficit  
deo. Quātūlibet ergo seui-  
at iste mund⁹: verissime an-  
geli nato i carne dño clama-  
uerūt: gloria i excelsis deo:  
et in terra pax hominib⁹ bo-  
ne voluntatis: quia q̄ natus  
erat suaue iugū: et ē sarcina  
leuis. Et sicut dicit ap⁹  
fidelis de⁹ q̄ nos nō sinit tē-  
ptari supra id qd̄ possumus  
ferre? s; facit cū tēptatiōe  
etiā exitū vt possim⁹ sustine-  
re: ipso adiuuāte: q̄ uiuit r re-  
gnat. *per oīa secla seculorū.**

**Itē de aplis **lc. i. Ex ho-****

**mel. bti grego. par sup euā.**  
**Hoc est p̄ceptum meum.**  
**En vos me elegist⁹?**  
**sed ego elegi vos: et  
posui vos vt eatis r fructus**

afferatis. Posui ad gram?  
plantauit ut eatis volendo:  
fructū afferatis operando.  
Eatis volendo dixi qz uelle  
aliqd facere: iā mēte ire est.  
Qualē uero fructuz afferre  
debeant subdit. Et fructus  
uester maneat. Dñe quod  
secūdum p̄sens seculū la-  
boramus: ut vsq; ad mortē  
sufficit. Mors nāq; interue-  
niens fructū nr̄i laboris ab-  
scidit. **Ad Ro. p. eternavi-**  
**ta agit etiā post mortē sua-**  
**tur: r̄ tūc appere incipit: cū**  
**laborū carnaliū fruct⁹ cepe-**  
**rit nō uideri. Ibi ḡ illa retri-**  
**butio inchoat: vbi ista termi-**  
**nat. Quisq; igit̄ iā et̄na co-**  
**gnouit: apud eius aīm tpa-**  
**les fruct⁹ uilescēt. **2. co. ij.****

**T**ales fruct⁹ opemur  
q̄ maneat: tales fru-  
ctus opemur: q̄ cuz mors  
cūcta interimat ipsi exordiū  
a morte sumāt. Nā q̄ a mor-  
te incipiat fruct⁹ dei: testat̄  
pp̄heta q̄ dicit. Cū dederit  
dilectis suis somnū: hec est  
hereditas dñi. **Dis qui dor-**  
**mit in morte: pdit heredita-**  
**tē. Sed cū dederit dilectis**  
**suis sōnū: hec est hereditas**  
**dñi: qz electi dei postq̄ pue-**  
**nerint ad mortē: tūc inuent-**  
**unt hereditatē. **Lectio. iij.****

**S**equit. Ut quodcumq;  
petieritis patrē in noie  
meo det uobis. Ecce hic di-  
cit quodcūq; petieritis pa-  
trē in nomie meo det uobis  
Xp̄stus alibi p̄ eundē euāgē  
listaz dicit. Si qd petieritis  
p̄m in noie meo: dabit uo-  
bis. **Asq; modo nō petistis**  
**quicq; in noie meo. **S. i. oē****  
**quod in nomine filij petim⁹**  
**dat nobis pater: quid est q̄**  
**paul⁹ ter dñm ro z auit z ex-**  
**audiri nō meruit: sed dictū**  
**est illi sufficit tibi gr̄a mea:**  
**nam Xtus in infirmitate p̄fi-**  
**citur: Nunqd̄ ille tā egregē**  
**us predicator: i filij noie nō**  
**petijt: Quare aut̄ non acce-**  
**p̄t quod petijt: **Lectio. iij.****

**Q**uomō ḡ uer⁹ est qz qd  
qd petierim⁹ in noie fi-  
lij dat nobis p̄: si auferr̄ a  
se āgelū sathane petijt a pl̄s  
paul⁹ in noie filij: r̄ tñ qd pe-  
tijt nō accepit: Sz qz nomē  
filij iesus est: test̄ aut̄ salua-  
tor uel etiaz salutaris dicit̄:  
ille in noie saluatoris petijt:  
q̄ illud petit qd ad uerā salu-  
tē ptinet. Nā si id qd non ex-  
pediat petijt: nō in noie iesu  
petijt p̄. **Uñ et eis d̄ apo-**  
**stolis adhuc infirmantibus**  
**dñs dicit. Usq; mō nō peti-**  
**stis quicq; in noie meo. **Ec. ij.****



apte dicere. Nō petitis q̄  
 q̄ i noīe saluatoris: q̄ nesci-  
 tis querere eternam salutē.  
 Hinc ē q̄ paul⁹ nō exaudir:  
 q̄ si liberare a tēptatione:  
 nō ei pderat ad salutē. *lc. v.*

**E**cce vidim⁹ fr̄es km̄i  
 q̄ multi ad solēnitatē  
 martiris puenistis. Venua  
 flectitis/pect⁹ tunditis/vo-  
 ces orationis/atq; p̄fessiois  
 emittit: facit lachrymis ri-  
 gatis: s; p̄sate rogo petiti-  
 nes vras. Videte si i noīe ie-  
 su petitis: id est si gaudia sa-  
 lutis etne postulatis. In vo-  
 mo enī iesu iesus nō querit:  
 si in eternitatis templo i por-  
 tunc pro tēporalib⁹ oratis.

**E**cce ali⁹ in oratiōe petit  
 v̄dore/ali⁹ petit villā/ali⁹ po-  
 stulat vestē: ali⁹ sibi dari de-  
 precat alimētū. Et quidem  
 hec cū desunt ab oīpotente  
 deo petēda sunt. Sed memi-  
 nisse cōtinue debemus qd̄ ex  
 mādato eius n̄ i redēptor⁹  
 accepim⁹: q̄rite p̄mū regnū  
 deiz iustitiā ei⁹: r̄ hec oīa ad  
 iſcient̄ vobis. Et hec qd̄ ab  
 iesu petere nō ē errare: si tñ  
 non inimie petant. *lc. vi.*

**S**ed adhuc qd̄ ē graui⁹  
 us ali⁹ postulat mortē  
 inimic⁹: eiq; quē gladio nō p̄t  
 psequi orone. Et vult ad-

huc cui maledict⁹ et tñ is q̄  
 maledicit de morte illi: a re-  
 us tenet. Subet at̄ de⁹ vt of-  
 ligat inimic⁹: r̄ tñ rogat de⁹  
 vt occidat inimicū. Quisq; s;  
 itaq; sic orat⁹ in ipis suis p̄t  
 b⁹ p̄tra p̄ditore p̄gnat. An  
 et sub iude specie dicit. Fiat  
 ofo ei⁹ in p̄ctm̄. S̄o q̄ppe i  
 p̄ctm̄ est: illa petere q̄ phibz  
 ille q̄ petir. Hinc veritas di-  
 cit. Lū statis ad orandū: re-  
 mittite si quid habetis i cor-  
 dibus vestris. *lectio. vi.*

**Q**uaz d̄rute remissiois  
 a petri⁹ offendim⁹: si  
 vnū testimoniū veter⁹ testa-  
 menti p̄feramus. Certe cuz  
 iudea p̄ditore sui iustitiam  
 culpis erigētib⁹ offēdisset:  
 prophetā suū ab ofone dñs  
 prohibens dicit. Non assu-  
 mes laudem et ofonē p̄ eis.  
 Si moyses r̄ samuel steterit  
 corā me: non est aīa mea ad  
 p̄p̄m istum. Quid est q̄ in-  
 termissis relictisq; tot patri-  
 bus / soli moyses et samuel  
 ad mediū deducunt/ quorū  
 miravirtus obrinendi osten-  
 ditur: dum nec ipsi posse in-  
 tercedere dicuntur: Ac si  
 a petre dñs dicat. Nec illos  
 audio: quos p̄pter magnū  
 petitionis sue meritum im-  
 nime contēpno. *lectio. vii.*

**Q**uid ergo quomodo facies  
 et samuel ceteris patribus  
 in postulatione preferuntur  
 nisi quod hi duo tantummodo in  
 cuncta testamenti veteris se-  
 rie etiam inimicis suis exo-  
 rasse leguntur. Unus a popu-  
 lo lapidibus impetit et in  
 lapidatoribus suis dominum de-  
 cat: aliter in principatu deificat:  
 et tunc petit ut exoraret facer-  
 dotes. Absit a me hoc petiti-  
 in domino quo minus cessem ora-  
 re pro his. Si moyses et sa-  
 muel steterit coram me non est  
 anima mea ad populum istum. Et si  
 aperte dicat. Nec illos modo pro  
 amicos audio: quibus magne virtu-  
 tis merito orare etiam pro inimi-  
 cis scio. Aut quod vere orans  
 est celsitudo charitatis: et tunc  
 quisque quod recte petit ad ip-  
 sciat: cum eius animus in petiti-  
 one nec inimici odio fuscatur.

**Lectioes de euangelistis.**  
 I. Homel. beati gregori in pa-  
 petiis. i. ezechielis prophetam

**P**enata a talia sic sub-  
 tiliter describuntur: et tunc hec  
 euangelistarum significare pro-  
 nas ipsa nobis subtilitas de-  
 scriptionis aperiat: nihilque ser-  
 mo dei nostro intellectui dubie-  
 tatis relinquat. Ecce enim  
 dicitur. Similitudo autem

vultus eorum facies hominis et  
 facies leonis a dextris ipso-  
 rum quattuor: facies autem  
 bouis a sinistris ipsorum qua-  
 tuor: et facies aquile desup-  
 er ipsorum quattuor. **Act. ii.**

**Q**uod et quattuor hec  
 penata a talia factos  
 quattuor euangelistas desi-  
 gnent: ipsa vniuersusque libri  
 euangelici exordia testantur.  
 Nam quod ab humana genera-  
 tione cepit iure per hominem  
 mattheus: quod a clamore i de-  
 sertis recte per leonem marcus:  
 quod a sacrificio exorsus est be-  
 ne per vitulum lucas: quod a di-  
 uinitate verbi cepit: digne per  
 aquilam significat iohannes: quod di-  
 ces in principio erat verbum  
 et verbum erat apud deum de-  
 us erat verbum: dum in ipsam di-  
 uinitatis substantiam inten-  
 dit: quasi more aquile ocu-  
 los in solem fixit. **Act. iii.**

**S**ed quod electi omnes mem-  
 bra sunt redemptoris nostri  
 ipse autem redemptor noster  
 caput est omnium electorum:  
 per hoc quod membra eius figu-  
 rata sunt: nihil obstat intelli-  
 gi etiam in his omnibus: ipse si-  
 gnet. Ipse enim vniuersus  
 dei filius veraciter factus est  
 homo: ipse in sacrificio no-  
 stre redemptionis dignatus est

moritur vitulus: ipse per virtute sue fortitudinis surrexit vt leo. Leo etei aptis oculis dormire perhibet: q; in ipsa morte i qua ex humanitate redemptor nŕ dormire potuit: ex diuinitate sua immortalis pmanendovigilauit. **I**pse etia post resurrectione suam ascendens ad celos in supioribus est eleuatus vt aquila. **T**ertuz ergo simul nobis est: q; nascendo homo z moriendo vitulus: z resurgendo leo: et ascendendo ad celos aquila factus est. **Leto. iiii.**

**S**ed q; p hec animalia euangelistas quattuor z sub eorum specie simul oēs pfectos iā supius significari dixim: restat vt quō vnusquisq; electoz istis animaliu visionib; exprimitur ostendam. **H**is etenim electus atq; i via dei perfectus et homo et vitulus z leo simul et aquila est. **H**omo etei rationale est ai al vitulus aut mactari i sacrificio solet: leo vero fortis ē bestia sicut scriptū est. **L**eo fortissim; bestiarū ad nullū pauebit occurŕu. **A**quila vō ad sublimia euolat: atq; irreuerberat; oculis

**Q**uibus itaq; q in rōne

perfectus est: hō est. **E**t qui semetipm ab hui; mundi voluptate mortificat; vitulus est. **Q**ui vero ipsa sua spontanea mortificatione cōtra aduersa omnia fortitudinē securitatis habet: leo est. **A**n scriptū ē. **I**ustus aut; quasi leo pŕidens; absq; terrore erit. **Q**ui vero sublimis; templat ea q; celestia atq; etna sunt: aquila est. **I**git qm iust; quisq; p ratione homo / p sacrificiū mortificationis sue vitulus / p fortitudinē securitatis leo / p contemplationē vero efficit aquila: recte p hec scā aialia significari vnusq; perfectus pot. **Q**uid idcirco dicim; vt ea q; de scis quattuor aialibus dicta sunt / p tinere etiā ad perfectozū singulos demonstremus. **LECTIO. vi.**

**S**ed magna nobis de seisdē euangelistor; scāctis pdicatozib; questio oritur: cur hō et leo a dextris ipsorū quattuor: vitulus vero a sinistris ipoz quattuor: esse phibet. **N**eque eni sine admiratione est: cur duotilla a dextris / z vnū hoc esse dicat a sinistris. **E**t rursum querēdū cur aquila non a dextris vel a sinistris; sed sup ipoz quattuor eē memorat. **D**

quibus ditiones  
 pponat vt ap  
 ostendam; **L**  
 pmo igit: leo a  
 mas vitulus vero  
 pphibet. **A** de  
 in multis vō tr  
 abet sinistrū ne  
 rō hoc qd aduc  
 quom; **E**t sic  
 me p hoies in ca  
 rōnū passio; p  
 amē nri resurre  
 pificamati. **S**  
 m filij qua red  
 tō electi letati sū  
 hō; i; electoz q; z  
 resurrectione ei; ga  
 ergo eius z nat  
 rōnō dicit p  
 p dicit quos pa  
 rōnū hō z leo  
 rōnū vō a sinist  
 rōnū. **I**pŕi na  
 scifici de ei; hū  
 pŕi sunt: de ei; r  
 rōnū q; de ei;  
 rōnū cōtrā. **I**  
 rōnū a dextris et  
 rōnū nri eos in ca  
 rōnū resurrection  
 rōnū vitulus; a sin  
 rōnū ill; eos ad  
 rōnū in firmi  
 rōnū pŕi aut; **S**

as itaqz nobis q̄stiones ob-  
lectim: q̄s oportet vt aperie-  
te dño dissoluam. *2. cō. viij.*

**H**omo igit z leo a de-  
xtris: vitul⁹ vero a si-  
nistris eē phibet. A dextris  
eni leta: a sinistris ho tristitia  
habem⁹. Anz sinistrū nobis  
dicim⁹ esse hoc qd̄ aduersus  
esse deputam⁹. Et sicut pre-  
fati sumus p hoies incarna-  
tio: p vitulū passio: p leonē  
ho auctoris nri resurrectio  
designat: de incarnatiōe aut  
vnigeniti filij qua redēpti  
sum⁹ oēs electi letati sūt: de  
morte ho ille ipsi electoz pu-  
ni scz apli cōtristati: q̄ z ite-  
rū de resurrectiōe ei⁹ gauisi  
sunt. Ergo eius z natiui-  
tas z resurrectio discipulis  
letitiaz prebuit quos passio  
ei⁹ cōtristauit: hō z leo a de-  
xtris: vitul⁹ ho a sinistris  
fuisse describit. Ipsi namqz  
euāgeliste facti de ei⁹ hūan-  
tate gauisi sunt: de ei⁹ resur-  
rectiōe firmati: q̄ de ei⁹ pas-  
sione fuerant cōtristati. Ho  
mo igit z leo a dextris est: qz  
redēptoris nri eos incarna-  
tio letificauit: resurrectio cō-  
firmavit: s̄ vitul⁹ a sinistris  
est: qz mors illi⁹ eos ad mo-  
mentū t̄pis in infirmitate z  
in fidelitate pstrauit. *2c. viij.*

**I**ure autē loc⁹ aquile  
nō iuxta s̄z desup esse  
describit: qz siue per hoc q̄  
ei⁹ ascensionem significat: si-  
ue p hoc q̄ verbū p̄ris deuz  
apud p̄res esse denūciat: su-  
per euāgelistas ceteros vir-  
tute p̄teplationis exereuit:  
cū quibus: si simul de deita-  
te loquat hanc t̄n subtilius  
oib⁹ contēplaf. Sed si aqla  
cū trib⁹ alijs adiūcta q̄tu-  
or aialta esse memorant: m̄  
rū quō desup ipoz q̄tuor eē  
describitur: nisi qz iohānes p  
hoc q̄ in principio v̄bū vidē  
etiam sup semetip̄m trāst.  
Nā nisi sup se transfisset: ver-  
bum in p̄ncipio non vidisset.  
Qui ergo z semetip̄m trans-  
gressus est: nō iā solūmodo  
sup tria: s̄z adiūcto et se sup  
quattuor fuit. *2. In. ij. noc.  
de aplis. 2. cō. ij. 2. cō. sc̄ti  
euāgelij: s̄m lucam. Cap. ij.*

**I**n illo tpe: Designat  
uit dñs z alios septua-  
gita duos discipulos: et mi-  
sit illos binos añ faciē suā  
oēs ciuitatē z locū q̄ erat ip̄e  
uentur⁹. Et ref. *1. domct. bri  
gregorij pape: de eadē lec.  
Dominus ac saluator no-  
ster fr̄es charissimi aliquan-  
do nos sermonib⁹: aliqñ ho  
opib⁹ admonet. 3. p̄. etēi fa  
3. ij.*

cta eius precepta sunt: qz dñs  
 aliqd tacit? facit/ qd agere  
 debeamus innotescit. Ecce  
 etenim binos in predicatione  
 discipulos mittit. **Q**ui enim  
 duo sunt precepta charitatis  
 dei videlicet amor et primum  
 et minus quod inter duos habe  
 ri charitas non potest / nemo  
 enim ad semetipsum habere pro  
 prie charitatem dicit sed dile  
 ctione in alterum tendit ut esse  
 charitas possit binos ad pre  
 dicandum dominus discipulos mit  
 tit: quatenus nobis hoc tactus  
 innuat: quod in charitatez  
 erga alterum non habet: predi  
 cationis officium suscipere  
 nullatenus debet. **Lectio. p.**

**B**ene autem dicit quod misit  
 eos ante faciem suam in omni  
 civitate et locum quo erat ipse  
 venturus. Predicatores enim  
 suos dominus sequitur: quod predica  
 tio prevenit et tunc ad mentis  
 nostre habitaculum dominus ve  
 nit: quod verba exhortationis  
 precurrunt atque per hec veritas in  
 mente suscipitur. Hinc namque  
 eisdem predicatoribus esaias  
 dicit. Parate viam dominus: rec  
 tas facite semitas dei in se.  
**H**inc illis psalmista ait.  
 Iter facite et qui ascendit super  
 occasum. Super occasum namque  
 dominus ascendit: quod inde in pas

sione occubuit: inde maiorem  
 suam gloriam resurgendo mani  
 festavit. Super occasum vide  
 licet ascendit: quia mortem  
 quam parturit / resurgendo  
 calcavit. **Lectio. xi.**

**E**rgo qui ascendit super  
 occasum iter facimus: cum  
 nos eius gloriam vivis men  
 tibus predicamus: ut eas ipse  
 postveniens per amoris sui  
 presentiam illustret. Adhuc  
 autem predicatoribus quod dicat  
 audiamus. Adhuc quidem me  
 ta: operarii autem pauci. Ro  
 gate ergo dominum messis: ut mit  
 tat operarios in messem su  
 am. Ad messem multum operarii  
 pauci sunt: quod sine gratia me  
 rore loqui non possumus: quod et  
 si sunt qui bona audiant: des  
 sunt qui dicant. **Lectio. xii.**

**E**cce mundus sacerdotibus  
 plenus est: sed tamen in  
 messe dei rarus valde opa  
 tor reperitur: quod officium quidem  
 sacerdotale suscipimus: sed  
 opus officii non implemus. Sz  
 presbiter fratres charissimi presbiter  
 te quod dicit: rogate dominum mes  
 sis ut mittat operarios in mes  
 sem suam. Vos pro nobis peti  
 te: ut digna vobis operari  
 leamur: ne ab exhortatione li  
 gua torpeat: ne postquam locus  
 predicationis suscipimus apud

alios nostra nos  
 amicos addicat.  
**Lectio. Capitulum**  
 Illi ipse. De his  
 pariter et alios leg  
 us discipulos: et  
 nos ante faciem su  
 am: et locum quem  
 eramus. Et dicebat  
 ipse mita: operari  
 os. Rogate ergo domi  
 num operarios in  
 messem. Ego mihi  
 non agnosco unum  
 operarium faculum  
 me calcamenta: et  
 operarii salutaveru  
 nt: aut domum  
 meam. Et si ibi  
 non pascis: requie  
 scite in parvella. Et  
 non revertet. In  
 domo manete  
 et bibes quod apud il  
 los est: et in operari  
 os. **Gn. iii. 1.**  
**Ecce mundus sacerdotibus**  
 plenus est: sed tamen  
 in messe dei rarus  
 valde operator reperitur:  
 quod officium quidem  
 sacerdotale suscipimus:  
 sed opus officii non  
 implemus. Sz presbiter  
 fratres charissimi presbiter  
 te quod dicit: rogate  
 dominum messis ut  
 mittat operarios in  
 messem suam. Vos  
 pro nobis petite: ut  
 digna vobis operari  
 leamur: ne ab exhortatione  
 lingua torpeat: ne  
 postquam locus predi  
 cationis suscipimus  
 apud alios nostra nos  
 amicos addicat.

Iustu iudices nostra nos facti  
turnitas reos addicat. **Se-  
cundus Lucam. Capitulo. x.**

**I**n illo tpe. Designa-  
uit dñs ⁊ alios septua-  
gitaduos discipulos: ⁊ misit  
illos binos añ faciem suã in  
oēs ciuitatē ⁊ locū q̄ erat ip-  
se uenturus. Et dicebat illis  
⁊ uobis qdē mltā: oparij au-  
tē pauci. Rogate ḡ dñs mes-  
siet ut mittat oparios i mes-  
sem suã. Itē ecce ego mitto  
uos sicut agnos in lupos.  
Nolite portare sacculū neq̄  
perā neq̄ calciamenta: ⁊ ne  
minē per uia salutareritis.  
In quācunq̄ autē domum i-  
traueritis: p̄imum dicite.  
Pax huic domui. Et si ibi fu-  
erit filius pacis: requiescet  
super illam pax uestra. Sin-  
t autē: ad uos reuertet. In ea-  
dem autē domo manete edē-  
tes et bibētes q̄ apud illos  
sunt. Dign⁹ est em̄ oparius:  
mercede sua. **In. iij. noct.**

**de ap̄lis. Lec. ix. Lec. sancti  
euangelij. fm̄ math. c̄p. xix**  
**I**n illo tpe dixit symō  
petrus ad iesuz. Ecce  
nos reliqm⁹ oīa ⁊ secuti su-  
mus te. **Ex. p̄metario b̄i h̄i  
lanj epi de eadē lectione.**  
**M**ulta sunt q̄ nō simit nos

simplici intellectu euāgelica  
dicta suscipe. Interpositis  
em̄ nonnull' reb⁹ q̄ ex natura  
humani sensus sibi cōtrarie  
sunt: rōnē ḡrere celest' intel-  
ligentie admonemur. Ap̄lī  
dicunt et seq̄ se xpm̄ ⁊ se oīa  
reliquisse. Quō igit̄ fiunt et  
tristes ⁊ metuūt dicētes sal-  
uum eē neminē posse? **Clā-  
rē et ab alijs fieri poterat: si  
quid fecissent ⁊ ipsi. Deinde  
quod cū fecissent: quare me-  
tus uel uide suscepi? ē: Ad-  
ditur etiā in responsiōe dñi  
hec apud hoies esse impossī-  
bilia: possibilis ap̄ dñm. **L. x****

**Q**uāqd ap̄ hoies im-  
possibilia erāt: que et  
apostoli fecisse se gloriatur  
et fecisse eos dñs agnoscat:  
et deinceps plures usq̄ ad  
martyrij beatitudinē essent  
oīa relicturi: Aut nūquid ē  
deco quo egere possit relictū  
aliquid: q̄ ei iactura rerum  
quas habeat sit sequendū  
ut soli ipsi hoc facere possi-  
bile sit: **Dis itaq̄ h̄c sermo  
spiritalis est. Apostoli enim  
spiritualiter audientes nemi-  
nē ex lege posse saluari: cuz  
ipsi etiā nō intellexerunt: nā  
vehemēs eos amor legis fa-  
uorq̄ detinuit: hinc igit̄ nō-  
dū penitus euāgelici myste**

B. iij.

ris veritate compta metu sit  
nemine saluū esse posse sine  
lege: quia oēm salutē etiam  
nūc in lege constituūt. Sed  
dñs breui absolutaq; ratio-  
ne: eorū dē et ignorantiam z  
metuz soluit: dicens hoc qui  
dē impossibile esse apud ho-  
mines: possibile autē eē a pō  
deum.

*Lectio. xi.*

**Q**uid em̄ in deo tā sine  
effectu videtur q̄ vt ab  
homine magis salutē expe-  
ctet q̄ ex lege: q̄ vt i crucis  
scandalo legislatio et testa-  
mentū et adoptio et heredi-  
tas negligatur? Quid autē  
virtuti dei tā possibile est q̄  
vt per fidē saluet: vt p aquā  
regeneret: vt per crucē vin-  
cat: vt p euāgeliiū adoptet:  
vt per resurrectionē ex mor-  
tuis viuificet: Quib⁹ audi-  
tis a postoli cito credunt: se  
seq; oia reliquisse profitent̄.  
Sed hāc eorū obedientiam  
cito dñs munerat: oēm diffi-  
cultatez superioris q̄stionis  
absoluēs cuz dicit. Vos qui  
secuti estis me i regeneratio-  
ne iudicabitis duodecim tri-  
bus israel.

*Lectio. xii.*

**S**icuti i regeneratiōe  
sūt: i lauachio baptis-  
mi: in fidei sanctificatione: in  
adoptiōe hereditatis: in re-

surrectiōe ex mortuis. Hęc  
enī illa regeneratio est quā  
apostoli sūt secuti: quā lex i  
dulgere nō potuit: q̄ eos su-  
per duodecim thronos i iu-  
dicādis duodeci tribubus  
israel: in duodecim patriar-  
charū gloriā copulauit. Le-  
teris quoq; contēptu seculi  
se sequētib⁹: ceterisq; copiāz  
fructus pollicetur. Hęc cen-  
tesimus fructus est: q̄ in cen-  
tesima oue cū celesti letitia  
expletur. Hęc centesim⁹ fru-  
ctus est: quē pfecte treber-  
tas consequit̄: q̄ ecclesie ho-  
nor: tā in sare cognomēto est  
destinatus: et iactura legis  
et fide euāgelica promeren-  
dus ē: atq; ita ex nouissimis  
primos efficiēdos: q; nouis-  
simi efficiantur e primis.

*Secundū matthei. Cap. xii.*

**I**n illo tpe dixit symō  
petrus ad iesum. Ec-  
ce nos reliquimus omnia: et  
secuti sumus te. Quid ergo  
erit nobis: Iesus autem di-  
xit eis. Amen dico vobis: q  
vos qui secuti estis me in re-  
generatione cū sederit fili⁹  
hoīs in sede maiestatis sue:  
sede bitis et vos super sedes  
duodeci: iudicātes duodeci  
tribus israel. Et oīs qui re-  
liq̄rit domū vel fratres aut

sozores: aut patrem aut ma-  
trē aut vxorē aut filios aut  
agros ppter nomē meū: cen-  
tuplū accipiet: et vitā eter-  
nā possidebit. **¶ In. iii. noct.**  
**de apostolis Lectio. ix. Le-**  
**ctio sc̄i euāḡ. fr̄. io. Ep̄. xv.**

**I**n illo tpe dixit iesus  
discipulis suis. **H**ec  
mando vobis: vt diligatis i-  
nuicem. **¶ Et reliq̄. *Homel. bti***  
**augustini ep̄i: de ea dē lectōe**

**I**n lectione euāgelica que  
hāc antecedit dixerat dñs:  
nō vos me elegistis sed ego  
elegi vos et posui vos vt ea-  
tis et fructū afferatis et fru-  
ctus vester maneat: vt qđcū  
qđ petieritis patrē in nomie  
meo det vobis. De quibus  
verbis iam nos qđ dedit do-  
minus differuisse meministis.

**H**ic autē dicit sequēti sc̄i  
cet lectione quaz modo cum  
recitaret audistis: hec man-  
do vobis vt diligatis inuicē  
ac per hoc intelligere debe-  
mus hūc esse fructū nostrū  
de quo ait: ego vos elegi vt  
eatīs et fructum afferatis et  
fructus vester maneat: et qđ  
adiixit: vt quodcūqđ petierit  
is patrē in nomine meo det  
vobis.

**LECTIO. r.**

**T**unc itaq; dabit nobis  
si diligamus inuicēz

cū et hoc ipsum ipse dederit  
nobis qui nos elegit nō ha-  
bētes fructū: qā nos nō eū  
elegeramus: sed ipse elegit  
nos et posuit nos vt eamus  
et fructū afferamus: hoc est  
iuicē diligam⁹. **Q**uē fructuz  
sine illo afferre nō possum⁹?  
sicut palmites facere sine vi-  
te nihil possūt. **¶ Charitas**  
ergo est fructus noster: quā  
definit a postolus de corde  
puro et sc̄iētia bona et fide  
nō ficta. **H**ac diligimus iū-  
cē: hac diligim⁹ deum. **N**ec  
enī vera dilectione diligere  
mus inuicem: nisi diligētes  
deū. Diligit enī vnusquisq;  
proximū suū tanq̄ seipm⁹: si  
diligit deū. **N**ā si deū nō dil-  
git nō diligit seipm. **LECT. ij.**

**I**n his ei duobus cha-  
ritatis pceptis: tota  
lex p̄det et pphete. **H**ic est  
fruct⁹ n̄r. **D**e fructu itaq; no-  
bis mandās hec mādo inq̄t  
vobis: vt diligatis inuicem.  
**U**nde et ap̄s paul⁹ cū p̄tra  
opera carnis cōmēdare fru-  
ctū spūs vellet a capite hoc  
posuit. **F**ructus inquit spūs  
est charitas. **A**c deinde eete-  
ra tanq̄ ex isto capite mem-  
bra exorta et relegata cōte-  
ruit: q̄ sunt gaudiū: pax: lon-  
ganimitas: bonitas: benignū

**B. iij.**



tas: fides mansuetudo: continencia.

Lectio. xij.

**Q**uis aut bene gaudet q̄ bonū nō diligit unde gaudet. Quis pacē verā nisi cū illo p̄t habere quem veraciter diligit? Quis ē lō ganimis in bono pseuerant manēdo: nisi ferueat diligēdo: Quis ē benign⁹ nisi diligit cui opitulat⁹: Quis est bon⁹ nisi diligēdo efficiat⁹: Quis salubriter fidelis: nisi ea fide q̄ p̄ dilectionē opat⁹: Quis vtilit̄ mānueat⁹ cui dilectio non moderat⁹: Quis ab eo continet unde turpat⁹ nisi diligit unde honestat⁹: M̄herito itaq; magister bonus dilectioez sic sepe amēdat: itaq; sola p̄t piēda sit: sine q̄ nō p̄t p̄desse cetera bona: et q̄ non p̄t haberi sine ceteris bonis: q̄b⁹ homo efficiat bon⁹. *Scōm 10. Ep. xv.*

**I**n illo t̄p̄o. i. d. f. h. h. c. m. m. a. d. o. b. v. t. d. i. l. i. g. a. t. i. s. i. n. c. e. Si mūd⁹ vos odit: scitote qz me priorez vobis odio habuit. Si de mūdo fuissetis: mūd⁹ qd̄ suū erat diligeret. *2. Ro. de mūdo nō estis s; ego elegivos de mūdo: p̄pterea odit vos mūd⁹. Memētote finōis mei quē ego dixi vobis: non est seru⁹*

malo: dño suo. Si me p̄secutus fūt: et vos p̄sequentur. Si sermone meum seruaerūt: et vestri fuabunt. Sed hec oia faciet vobis p̄p̄ nomē meū: quia nesciūt eū q̄ misit me. Si nō venissem ⁊ locutus fuisset eis: peccatū nō haberēt. Nūc aut̄ excusationē nō habēt de peccato suo. Qui me odit: ⁊ patrē meum odit. Si opa nō fecissem in eis q̄ nemo alius fecit: p̄ctm̄ non haberēt. Nūc aut̄ et viderūt ⁊ oderūt: et me et patrē meū. Sed vt̄ i pleat sermo q̄ in lege eorū script⁹ ē: qz odio habuerūt me grat⁹. *De mart. cyrb⁹. ad v. Cap. ad he. xi.*



**S**ancit̄ p̄ fide vice: runt regna: opati p̄t sunt repromissiones in xp̄o t̄p̄o dño nfo.

*2. 2. Th. sunt sc̄ti. vi. lra. xi. h. y. Setōz meritis. fo. lxxi. x. 2. Th. deus in sc̄tis suis. Mirabilis i maiestate sua. Ad m̄grā. Absterget deus oēs lachrymā ab oculis sc̄orū ⁊ tā nō erit ampl⁹ neq; luct⁹ neq; clamor sed nec ull⁹ dolor: qm̄ p̄ora trāsierūt. op.*

**D**eus q̄ nos concedit sc̄torū martyz tuoz *A. ⁊ A. natalitia colere: da*

nobis in eterna letitia de eorum  
 societate gaudere. Et famu-  
 los. Per dñs. **¶ In. Regē**  
 martyri dñs. Venite adore-  
 mus. **¶ Venite ex. h. p. Eter-**  
 na xpi mēra. **fo. lxxij. In. f.**  
**noc. ā. Sec. decur. aquarū**  
 plāta uirvine iustoz. **¶ I le-**  
 ge dñi fuit uolūtas eoz. **¶ f. j.**  
**Stūs vir. f. j. ā. Predicātes**  
 pceptū dñi p̄litū sūt i mō-  
 te sc̄to ei. **¶ ps. ij. Quare fre-**  
 muerūt. **fo. j. ā. Filij hoim sc̄-**  
 toe qz dñs sc̄tōs suos miri-  
 ficauit. **¶ iij. Cū tuocarē. f.**  
**j. ā. Scuto bone uolūtatē tue**  
 coronasti eos dñe. **¶ v. Ver-**  
 ba mea. **fo. j. ā. Inruerū**  
 tra glia et honore coronasti  
 eos. **¶ viij. Dñe dñs n̄r. f. ij.**  
**ā. Habitabūt i tabernaculo**  
 tuo req̄scēt i mōte sc̄to tuo.  
**¶ xij. Dñe qs. f. iij. ¶ Leta-**  
 mini i dño et exultate iusti.  
 Et glāmini oēs recti corde.  
**¶ i. Absterget de. oēm la-**  
 chrymā ab oculis sc̄toz. r tā-  
 nō erit apl̄s neqz luct⁹ neqz  
 clamor. **¶ s. nec ullus dolor.**  
**¶ Qm̄ pora trāsierūt. ¶ Non**  
 eluriet neqz sitiēt apl̄s r nō  
 cadet sup illos sol neqz uill⁹  
 estus. **¶ Qm̄. ¶ v. i. Auri sc̄ti**  
 glōsū sanguinē fuderunt p  
 dño. amauerūt x̄p̄z iuita sua.  
 imitati sunt eū i morte sua.

Et ideo coronas triumphas  
 meruerūt. **¶ An. spūs et**  
 yna fides erat i eis. **¶ Et ideo.**  
**¶ iii. Tradidit corpa sua**  
 p̄p̄ deum ad supplicia. **¶ Et**  
 meruerūt h̄e cordas p̄petu-  
 as. **¶ Immania enī p̄ x̄p̄o i**  
 suis corpib⁹ ptulerūt tormē-  
 ta. **¶ Et me. ¶ iij. Exultabūt**  
 sc̄ti i glā: letabunt In cubi-  
 lib⁹ suis. **¶ Epulet r exultēt**  
 i sp̄ctu dei r delectēt i le-  
 titia. In cu. **¶ In. ij. noc. ā.**  
**Sc̄tis q̄ i tra sūt ei. mirifica-**  
 uit oēs uolūtates meas inf-  
 illos. **¶ xv. Cōfua me. f. iij.**  
**ā. Hec ē ḡnatio q̄rētū dñs:**  
 q̄rētū faciē dei iacob. **¶ ps.**  
**xxij. Dñi ē. f. vij. ā. Leta-**  
 mi bo. r. e. i. r. g. o. recti corde. **¶**  
**xxxij. B̄ti quoz. f. r. ā. Cla-**  
 mauerūt iusti r dñs exaud-  
 uit eos. **¶ xxxij. V̄fidicā. f. xj.**  
**ā. B̄ti quos elegisti dñe h̄-**  
 tabūt i atrijs tuis. **¶ lxxij.**  
**Te decet. fo. xxi. ā. V̄dica**  
 dñe sanguinē sc̄toz tuoz q̄  
 effus⁹ est. **¶ lxxij. De. yene-**  
 rūt gētes. **¶ xxxij. ¶ Iusti**  
 p̄petuū uiuēt. **¶ Et ap̄ dñs ē**  
 merces eoz. **¶ v. Sc̄ti**  
 tui dñe mirabile p̄secuti sūt  
 iter fūictes p̄ceptis tuis. **¶ At**  
 i ueniretur illesi i aq̄ ualidis  
 tra appuit arida. r i mari ru-  
 bro uia sine i pedimēto. **¶ Al**

etricē manū tuā laudauit  
parit et decātauit dñe no-  
mē sc̄m tuū. Et iuentrēt ille  
si. **R. vi.** Verba carnificū nō  
timuit sc̄i dei mouētes p  
xp̄i noie. Et heredes fierēt i  
domo dñi. **R. vii.** Tradiderūt cor-  
pora sua ppter deū ad sup-  
plicia. Et heredes. **R. vii.**  
Hęc ē vera fraternitas q̄ nūq̄  
potuit violari certamie: q̄ ef-  
fuso sanguie secuti sunt dñz  
Cōtēnētes aulā reglā p-  
uenerūt ad regna celestia. **R.**  
Ecce q̄ bonū z q̄ iocū dū ha-  
bitare fr̄es i vñū. Cōtēnētes  
**R. viii.** Reddidit de mercede  
de laborū sc̄dōū suorū. Et  
deduxit illos in via mirabi-  
li. **R.** Ut iustoz recta facta  
ē riter sc̄dōū preparatuz  
est. Et deduxit. **C. In. ij. hoc.**  
**an.** Isti sunt sc̄i qui pro dei  
amore minas hoiz p̄tempse-  
runt: sc̄i martyres in regno  
celoz exultāt cū angel: o q̄  
p̄ciosa est mors sc̄dōz q̄ assi-  
due assistūt añ dñz: z ab inui-  
cē nō sunt sepati. **C. an.** Vos  
sc̄i. **fo. lxiij. R.** Exultēt iusti  
i spectū dei: Et delectent i  
letitiaz. **R. ix.** Propter testa-  
mētū dñi z leges p̄nias p-  
siterūt sc̄i dei i amore fra-  
ternitatis. **R. vii. R.** fuit semp̄  
sp̄rit⁹ in eis z vna fides. **R.**

Memoria eoz nō derelin-  
tur z nomē eoz in efnū ma-  
net. **R. vii. R. x.** Iusti in p-  
peruum iuuent et apud do-  
minum est merces eorum z  
cogitatio illorū apud altis-  
simum. Ideoq; accipient re-  
gnū decoris de manu dñi  
**R.** Deus em̄ tentauit illos z  
inuēit eos dignos se. **R.**  
**R. xi.** Corpora sanctorū in  
pace sepulta sunt et nomina  
eorum uiuent In generatio-  
ne et generationem. **R.** Sa-  
piētiam eorum narrant po-  
puli et laudem eozū pronū-  
ciat ecclesia. In generatiōe  
**R. xii.** Isti sunt sancti q̄ pro  
testamento dei sua corpora  
tradiderunt. Et in sanguine  
agni lauerunt stolas suas.  
**R.** Illorum est enim regnū  
celozum qui contempserūt  
vitam mundi et peruenerūt  
ad premia regni. Et in san-  
guine. **C. Ad laudes. a.** Sā-  
cti martyres quāta passi sūt  
tormenta vt securi puenirēt  
ad palmā martyrii. **ps. xcij.**  
Dñs regnauit. **r. xxii. Ep.**  
**R.** et oratio vt in primis vel.  
**R. breue.** Sancti tui domine  
Benedicent te. **R.** Gloriam  
regni tui dicēt z potentiam  
tuā loquēt. **Wid. lxx. R.** Rex  
gloriose. **fo. lxiij. Ad bñ. a.**

liberit coepa sua  
et supplicia z m  
uocionas per p  
Cū palma  
gnerūt sc̄i: co  
mā morturū de  
C. an. an. Lo  
pace sepulta s  
ma eoz in efnū.  
R. x. R. xi. R. xii.  
C. an. a. Illor  
celoz q̄ p̄tempse  
peruenerunt ad  
p̄auerūt stolas  
sue agni. **Ep.**  
Utop aie i ma  
C. an. non tāge  
māz mortis: vt  
uenerūt puenituz m  
tore in pace. **R.**  
Bella q̄s ops  
Deus: vt q̄ glo  
corpus fortes in su  
neguimus: pic  
mā intercessiōe  
C. an. per do. C.  
p̄p̄it iusti sicut  
p̄p̄is eoz. **Ep.**  
C. an. i p̄perūt vi  
C. an. dñs ē mer  
p̄p̄atio illoz: a  
C. an. R. x. R. xi.  
C. an. R. x. R. xi.  
C. an. R. x. R. xi.  
C. an. R. x. R. xi.

Tradiderit corpa sua ppter  
deū ad supplicia ⁊ meruerit  
habere coronas perpetuas  
**Ad. i. a.** Cū palma ad re-  
gna puenerūt sc̄ti: coronam  
decoris meruerūt de manu  
dci. **Ad. iij. an.** Corpora  
sc̄toꝝ i pace sepulta sūt: ⁊ vt  
uēt noia eoz in efnū. **Ep̄. ⁊**  
**oro. i. j. vel. v.** Letami in  
dño. **Ad. vi. a.** Istoz ē enī  
regnū celoz q̄ p̄tēpser̄ tritā  
mūdi ⁊ puenerunt ad p̄mia  
regni ⁊ lauerūt stolas suas i  
sanguie agni. **Ep̄. Sap. iij.**

**I**stoz aīe i manu del  
sunt ⁊ non tāget illos  
tormentuz mortis: visi sunt  
oculis insipientuz mort: illi  
aut sunt in pace. **⁊ Iusti i p.**

**D**esta q̄s ops **oro.**  
Deus? vt q̄ gloriosos  
martyres fortes in sua p̄fel  
sioe cognouimus: pios ap̄d  
te in nr̄a intercessioe sentia:  
m̄. **Et fa? p̄er do. Ad. ix.**  
**a.** Fulgebūt iusti sicut sol i  
regno p̄ris eoz. **Ep̄. Sap. v**

**I**sti i p̄petui uiuēt: et  
ap̄d dñz ē merces eo  
rū: cogitatio illoꝝ ap̄d al-  
tissimū. **⁊ Exultēt iusti. Or.**

**A**desto dñe martyruz  
de p̄catiōe sc̄toꝝ: ⁊ q̄s  
pati p̄ tuo noie tribuisti: fac  
tuus fidelib? suffragari. **Et**

far p̄er do. **In. ij. vel. sup.**

**I**stoz aīe i manu **pos. a.**  
del sūt ⁊ nō tāget illos tor-  
mentū malitie. **a.** Si corā hos  
minib? tormenta passi sunt:  
spes electoz ē immortalis in  
efnū. **a.** Sc̄toꝝ velut aquile  
iuuent? renouabit: florebūt  
vt lilū i p̄spectu dñi. **a.** Tā:  
q̄ auz i fornace p̄bavit ele-  
ctos dñs: ⁊ q̄si olocasti ho-  
stia accepit eos. **Ep̄. R. hy?**  
**⁊. ⁊ oro. vi. i lau. Ad mag. a.**  
Ih̄ec est vera fraternitas q̄ nū  
q̄ potuit violari certamē q̄  
effusio sanguinis secuti sūt dñz  
cōtēnentes aulā regiā per-  
uenerunt ad regna celestia

**Deu. n. Ad. vel. Ep̄. Jo.**

**B**eat? vir q̄ suf- **cobi. j.**  
fert tēptationē: qm̄ cū  
p̄bat? fuerit accipiet coro-  
nā vite: quaz reppromisit de?  
diligētib? se. **D. g. R. Iust?**  
germiabit. **vt i tra sc̄o. hy?**  
**De? tuoz militū. f. i. iij. v.**  
Iust? vt palma florebūt: Si-  
cut cedr? libani multiplica-  
bit? **In. xij. lec. Ad mag. an.**  
Iste sc̄tus p̄ lege dei sui cer-  
tauit vsq; ad mortē: ⁊ a v̄bz  
improꝝ non timuit: fundat?  
enī erat supra firmā petram  
**Pro cōmemo. viii? mar. a.**  
Beat? vir q̄ suffert tentatio-  
nē: q̄ cū p̄batus fuerit acci-

**Cōmme**

plet coronam ille quā repro  
 misit deus his q̄ diligūt illū  
**De vno martyre pōti. ox.**  
**D**eus q̄ nos āna bea  
 tu n. martyris tui atqz  
 pontificis solemnitate letifi-  
 cas: concede propiti⁹ vt cu  
 ius natalitia colim⁹ virtutē  
 q̄qz passionis imitemur. Et  
 fact⁹ per dñm nřz. **De vno  
 martyre nō pontifice. dfo.**  
**R**essa q̄s ops de⁹ vt  
 qui beati n. marty-  
 ris tui natalitia colimus: in  
 tercessione eius in tui nomi-  
 nis amore roboiemur. Et fa-  
 mu⁹ per dñz. **Inuita. Re-  
 gem martyriū dñm. Venite  
 adoremus. ps. Venite. hy⁹.**  
**U**bi martyris dei. **fol. lxviii. In. f.  
 noct. an.** In lege dñi fuit vo-  
 lūtas eius die ac nocte. **f. i.  
 Beatus vir. fo. i. an.** Predi-  
 cans preceptum dñi consti-  
 tutus est i monte sancto ei⁹.  
**ps. ij. Quare. fol. i. an.** Filij  
 hoim scitote quia dñs san-  
 ctum suū mirificauit. **f. iij.  
 Cū inuoca. f. i. a.** Scuto bo-  
 ne volūtat⁹ tue coronasti eū  
 dñe. **f. v. Verba mea. f. i. an.**  
 In vniue terra gloria et  
 honore coronasti eum. **p. viij  
 Dñe dñs nř. f. ij. a.** Iustus  
 dñs et iustitias dilexit eq̄-  
 tatez vidit vultus eius. **p. x.**

In dño confido. **fol. liij. xj.**  
 Gloria et honore coronasti es  
 dñe: Et pstituisti eū sup opa  
 manuum tuarum? **p. i. Iste  
 sanctus pro lege dei sui cer-  
 tauit vsqz ad mortē et aver-  
 bis impiorū nō timuit. Fun-  
 datus eni erat supra firmaz  
 petrā. **ps. lxxv. Nummine regio  
 septus: nullaten⁹ est ab ad-  
 uersarijs superatus. Fūda-  
 tus. p. ij. Iust⁹ germinabit  
 sicut liliū. Et florebūt in eter-  
 nū ante dñm. **x. Plantatus  
 in domo dñi in atrijs dom⁹  
 dei nostri. Et florebūt. p. iij.  
 Desiderium anime eius tri-  
 buisti ei dñe. Et voluntate  
 labiorum eius nō fraudasti  
 eum. **x. Posuisti i capite ei⁹  
 coronaz de lapide precioso.  
 Et vo. p. iij. Dñe puenisti  
 eum in benedictionib⁹ dul-  
 cedinis. Posuisti i capite ei⁹  
 coronam de lapide precio-  
 so. **x. Vitam petisti a te et  
 tribuisti ei dñe longitudinē  
 diez in seculū seculi. Posui-  
 sti. **In. ij. noc. an.** Habita-  
 bit i tabernaculo tuo requie-  
 scet in monte sancto tuo. **p.  
 xiiij. Dñe quis. fo. iij. a. Po-  
 suisti dñe sup caput ei⁹ coro-  
 nā de lapide precioso. p. xj.  
 Dñe in virtute. fo. xj. an.** Hic  
 accipiet bñdictionē a dño:**********

ina deo saluta  
 re. dñs gatio dñe  
 dñs. Dñs est  
 ppe paup clam  
 pcedunt ei⁹. **p.  
 lxx. fo. ij. a.** Vt  
 nō die hiabit i  
 dñm. **Et dece  
 dñm palma flo  
 rē? vbi am mul  
 cas. Romi ē. **x.  
 lxx. die sup cap  
 uti de lapide p  
 ppe cognouit i  
 mirabilia mag  
 uat altissimi. **p.  
 numero san  
 telli qui contēp  
 ter porruent ad  
 u. Et timē? **p.  
 conditatis iduit  
 us. Et coronā p  
 us posuit sup ca  
 lūm illū dñs p  
 tūctus: et a  
 te salutatis por  
 tē. **ps. xij. L  
 uoluer caput ei  
 dñs i sanctitati  
 concis. Et opus  
 h. Non reced  
 dñs. Et nomē ei  
 tate a generatiō  
 nē. Et opus. **p.  
 dñe sup cap  
 tate de lapide p************

et misericordiam a deo salutari suo:  
 quia hec est generatio querentium  
 dominum. **Ps. xxiii.** Dominus est terra. **fo.**  
**vii. a.** Iste pauper clamavit et  
 dominus exaudivit eum. **Ps. xxxiiij.**  
**W**idelicet. **fo. xi. a.** Viri que  
 elegisti domine habitabunt in atrijs  
 tuis. **Ps. lxxiiij.** Te decet. **Ps. xxx.**  
**I**ustus ut palma florebit: si  
 cicut cedrus libani multiplicabitur.  
**Ps. xcj.** Bonum est. **Ps. xxxiiij.**  
 posuisti domine super caput eius?  
 Coronam de lapide preciosi?  
**Ps. v.** Iste cognovit iustitiam:  
 et vidit mirabilia magna: et  
 exoravit altissimum. Et inveni-  
 tus est in numero sanctorum.  
**Ps. lxxiiij.** Iste est qui contempsit vitam  
 mundam: et pervenit ad celestia  
 regna. Et invenit. **Ps. vi.** Sto-  
 la togamque induit eum do-  
 minus. Et coronam pulchritudinis  
 posuit super caput eius?  
**Ps. lxxiiij.** Libavit illum dominus pane vitæ  
 et intellectu: et aqua sapientie  
 salutaris potavit illum.  
**Et co. Ps. vii.** Corona aurea super  
 caput eius expressa signo sanctitatis  
 glorie honoris. Et opus fortitudinis.  
 Non recedet memoria eius: et  
 nomen eius requiratur a generatione  
 in generationem. Et opus. **Ps. viiij.**  
 posuisti domine super caput eius?  
 coronam de lapide precioso.

Virum petisse a terra: et tribuisti ei  
 in seculum seculum. Desiderium a se  
 ei tribuisti et dicitur: et volunta-  
 te laborat: et non fraudasti eum  
 Ultra pe. **Ps. viij. noct. an.**  
 Iustus germinabit sicut le-  
 lici: et floreat in eternum ante  
 dominum. **Ps. lxxiiij.**  
**M**agna est gloria eius in sa-  
 luti tuo? Etiam et magnam  
 decorum impones super eum. **Ps. lxx.**  
**H**ic est vir qui non est derelictus  
 a deo in die certaminis sui: et  
 ipse concitavit caput serpentis  
 antiqui. Modum coronat  
 est: quia fideliter victi in mandatis  
 domini. Quis est hic? lau-  
 dabitur eius: fecit enim mirabi-  
 lia in vita sua. Modum. **Ps. v.**  
**H**ic est vere martyr: qui pro christo  
 nosse sanguinem suum fudit. Quis  
 minas iudicum non timuit nec  
 terrene dignitatis gloriam quasi-  
 vit sed ad celestia regna pue-  
 nit. Iustus deduxit dominus per  
 vias rectas: et ostendit illi  
 regnum dei. Quis. **Ps. lxx.** Posu-  
 it coronam capiti meo: et circum-  
 dedit me vestimentero salutis  
 Ad expugnandas gentes et  
 omnes inimicos. Judica domine  
 nocentes me expugna impu-  
 gnantes me appropinqua arma  
 scutum. Ad ex. **Ps. lxxiiij.** Gloria  
 et honore coronasti eum domine:  
 et constituisti eum super opera manus

Comune

um tuar. *Da subiecisti sub pedib' ei'.* *Qm̄ eleuata ē magnificētia tua sup celos de' Dia.* *Ad. a. Qui me p'fess' fuerit corā hoib' p'site bor: et ego eū corā p're meo.*

*P. rct. Dñs regē. xxxij. Ep. by. s. z oror. l. v. R. die.*

*Retabit iust' i dño. Et spabit i eo.* *Et laudabūt oēs recti corde. Et. Ad. bñ' an. Qui uult venire post me: abneget semetipm̄ z tollat crucē suā z sequat me.* *Ad. i. a.*

*Qui sequit me non ambulat i tenebris: sed habebit lumē uite dicit dñs.* *Ad. ii. an.*

*Qui mihi ministrat me sequitur: z ubi ego sum illic z minister meus erit.* *Ep. et oro.*

*Et in laudibus.* *Gl'ia et honore co.* *Ad. vi. an.*

*Si quis mihi ministrauerit honorificabit eum pater meus qui est in celis dicit domin'.*

*Cap. m. Ecclesiastici. iij.*

*Beatus uir q' in sapientia morabitur: z qui i iustitia meditatib': z in sensu cogitabit circūspectioez del*

*s'. Posuisti dñe.* *De uño martyre et pōtifice. Diatio*

*Da q's omps deus: ut qui beati H. martyris tui atqz pōtificis solētia colimus eius apud te iterces-*

sionibus adiuemur. Et famulos? *Per do. De uño martyre nō pontifice. Dño.*

**L**etetur ecclia tua de tui hsa suffragijs atqz eius precib' gliosis z deuota per maneat et secura consistat. Et famur per dñm. *Ad nonā an.*

*Uolo pater ut ubi ego sū: illic sit z minister meus.* *Ep. Ecclesiastici. xxi.*

*Beatus uir q' inuentus est sine macula: et qui post aurū non abiit: nec spauit in pecunie thesauris.*

*Magna est gl'ia.* *De uño martyre et pontifice. Dño.*

**D**eus qui nos beati H. martyris tui atqz pōtificis annua solēnitate letificas cōcede ppit' ut cui' natalitia colim': de eiusdem etiā protectione gaudeam'.

*Et fa' per dñm. De uño martyre non pontif. Dño.*

**B**eati H. martyris tui dñe suffragijs exortus tua nos uirtute defēde.

*Et fa' per do. In. ij. ves. super pos an.*

*Iustū deduxit dñs p' uias rectas: z ostēdit illi regnū dei.*

*Amauit euz dñs et ornauit eū: stola glorie induit eū.*

*Coronauit eū dñs corona iustitie: et*

ullū nomen fctū  
Magnifica uirtū  
angeli: et uedu  
gione. *Ep. R. H.  
uolant. Ad n  
est uere marty:  
longamē suū fu  
reducū nō tim  
uere dignitatis g  
p' ad celestia re  
peruenit. *De  
uño. Sermo be  
uño. Vbis dñi  
dicit uere eos q  
Dmonēt nos  
choza diuina a  
tando nō timere  
tū timere. Ad  
uicū euangeliū  
uim dēi nrm an  
u moueret firm  
uolū: sed adm  
uocem? z admon  
uere eos q' coz p  
uam aut nō po  
uere. Ecce ubi m  
uocem? uidete r  
uim timetrem? S  
u uere e' qui pot  
u uas et aiām  
u p'p'mā. *Lecc  
ego timeam? p  
uocamus. Lin  
u leguā per  
u mortū uide***

dedit illi nomen scilicet glorie  
**A**n magnificauit eum in con-  
 spectu regum: et dedit illi co-  
 ronam glorie. **Ep. Be. hy. v. r.**  
**o. i. v. in lau. Ad mat. An.**  
 Hic est vere martyr: qui pro christi  
 nomine sanguinem suum fudit: qui  
 minas iudicium non timuit: nec  
 terrene dignitatis gloriam quam  
 sinit: sed ad celestia regna fe-  
 liciter puenit. **De marty-**

**ribus. sc. i. Sermo bti augu-**  
**stini epi. de v. bis dñi qb. ait**  
 Nolite timere eos qui occidunt

**A**dmonet nos (corp).  
**H**elocia diuina que lecta  
 sunt timedo non timere: et non  
 timedo timere. Aduertit  
 cum sanctum euangelium legere  
 tur dominum deum nostrum antequam pro  
 nobis moreretur: firmos nos  
 esse voluisse: sed admonedo  
 ne timeremus: et admonedo  
 ut timeremus. **A**it enim. No-  
 lite timere eos qui corpus occi-  
 dunt: animam autem non possunt  
 occidere. Ecce ubi monuit  
 ne timeremus: videte ubi mo-  
 nuerit ut timeremus. Sed eum  
 inquit timete: qui potestatem  
 habet corpus et animam occi-  
 dere in gehennam. **Lectio. ij.**

**E**rgo timeamus ut non  
 timeamus. Timor vi-  
 detur ad ignauiam pertinere  
 Timor infirmorum videtur esse

non fortium. Sed videte quod ait  
 scriptura. Timor domini spes  
 fortitudinis. Timeamus ne  
 timeamus: hoc est prudenter  
 timeamus: ne inaniter timea-  
 mus. **M**artyres sancti pro-  
 pter quorum solennitatem hoc ex  
 euangelio recitatum est: timen-  
 do non timuerunt: quia deum timen-  
 do homines contempserunt. Quid  
 enim ab hominibus homini metuendum  
 est: Et quid est unde terreat  
 alter alterum? homo hominem?  
 Terret et dicit occido te: et  
 non timet ne cum minatur prius  
 moriatur. **Lectio. iij.**

**O**ccido inquit. Quis  
 audit? unum terrentem: alterum  
 metuentem. Quorum duorum unum  
 est potens: alter infirmus:  
 sed abo mortales. Quid se-  
 ergo extedit in honore infla-  
 tor potestas: in carne equa-  
 lis infirmitas. **S**ecurus  
 minetur mortem: qui non timet  
 mortem. Si vero unde terret  
 timet: attendat se: et cui mi-  
 natur comparet se. Inueniat  
 in eo cui minatur parum condi-  
 tionem: et a domino simul cum illo  
 petat misericordiam. Homo est  
 enim et homini minatur creatura  
 creature: sed vna inflata sub  
 creatore: altera fugiens ad  
 creatorem. **Lectio. iij.**



**D**icat ergo fortissim<sup>9</sup> martyr: stans hō ante homines. Non timeo: quia timeo. Tu quō minaris: si ille nolit nō facis. Quod autē ille minatur et faciat: a nullo impeditur. Deinde tu quō minaris: et si pmitteris quid facis: Usq; ad carnem seuis: aia tuta est. Nō occides: quō nō vides. Visibilis visibiles terres. **H**abem<sup>9</sup> ambo in visibilē creatorē quez simul timere debcamus: q̄ hoīem ipsū ex visibili et invisibili creavit. Visibilē de terra fecit: invisibilē flatu suo inspīrauit. Substantia ergo inuisibilis hoc est aia q̄ iacētē erecti de terra: nō timer cū percūtis terrā. Potes ferrere habitaculū: nūquid habitantē: Fugit percusso vinculo colligatus: et erit in oculto coronatus. **LECTIO. v.**

**Q**uid ergo minaris: q̄ aie nihil facē potes: Per meritū ei<sup>9</sup> cui nihil facere potes: resurget cui aliquid facere potes. Per meritū enī aie resurget et caro et habitatorū reddetur: non tā ruitura: sed mansura. Ecce verba martyris dico. Ecce ppter ipsam carnē meaz nō timeo cōmīnantē. Caro

mea subiaceat potestati: s; etiā capilli capitis numerati sūt creatori. Quid timeone carnē perdā: q̄ nec capillū pdo: Quō nō attēdit carnē meā: cui sic nota sūt vilia mea: Ip̄m cor<sup>9</sup> quō percūter occidi pōt ad tps cinis erit: mortale erit. S; cui hoc cui reddet corpus ad vitā etnā etiā occisū pēptū dissipatū: cui reddet. Et q̄ non timuit ponere aiaz suā: cū nō timeret ne occidatur caro sua. **Sc. vi.**

**E**tenī frēs aia immortalis phibet: et est immortalis scōs; quēdā modū suū: qz est q̄ dā vita q̄ pōt p̄sentia sua carnez vivificare. Per aiaz quippe caro vivit. Hecvita mori nō pōt: ideo aia immortalis ē. Quare autē dixit s̄m suū modū: Audite quare. Quō est q̄ dā immortalitas vera immortalitas q̄ est oimoda icōmutabilitas: de q̄ dicit ap̄ls loq̄ndo de deo. Quis sol<sup>9</sup> habet immortalitē: et lucē habitat inaccessibilē: quē nemo hoīm vidit nec videre pōt: cui ē hōnor gloria i seclō s̄clōz amen. **Sc. vii.**

**S**ed ergo de<sup>9</sup> sol<sup>9</sup> habet immortalitē: certe aia mortalis est. Ecce q̄re dicit immortalē esse aiam scōs;

modū suū. Nam pōt et mori  
 Intelligat charitas vestra  
 et nulla questio remanebit.  
 Audere dicere. Aīa pōt mo-  
 ri: pōt occidi. Lerte immor-  
 talis est. Ecce audeo dicere  
 et immortalis est: et pōt occi-  
 di. Et ideo dixi qm̄ est q̄dam  
 immortalitas hoc est oīmo-  
 da incōmutabilitas/ quā so-  
 lus de⁹ habet: de quo dictū  
 est q̄ sol⁹ habet immortalita-  
 tē. Nā si aīa non pōt occidi:  
 quō dixit ip̄e dñs cuz terre-  
 ret nos eum timete q̄ habet  
 p̄tatem et corp⁹ et aīam occi-  
 dere in gehennā: **Lectō. vii.**  
**A**dhuc p̄firmari non  
 solui q̄stionem. Pro-  
 bavi qz pōt aīa occidi. Con-  
 tradici euāgelio nō pōt: nisi  
 ad aīa ip̄ia. Ecce occurrit  
 mihi hic: et venit in mētē qd̄  
 dicā. Cōtradici nō pōt vite:  
 nisi ab aīa mortua. Euāge-  
 liū vita est: impietas et infelici-  
 tas mors aīe est. Ecce pōt  
 mori: et immortalis ē. Quō ḡ  
 immortal ē: Nisi aliq̄ vita ē:  
 q̄ in illa nūq̄ extinguit. Quō  
 ḡ mori: Nō vt nō sit vita: s;   
 amittēdovitā. Steniz aīa vi-  
 ta ē alicui rei: et habet etiaz  
 ip̄a vitā suā. Ordinē attēde  
 creaturay. Vita corp⁹ aīa  
 est: vitā aīe de⁹. Sicut adest

vita corp⁹ id ē aīa ne mortae  
 corp⁹: sic debet adeste vita  
 aīe hoc ē de⁹: ne mortae aīa.  
**Itē de martirib⁹ vno vel  
 plurib⁹. f. c. j. Ex homel. bti  
 aegonii pape super euāg.**  
 Si quis vult post me venire  
**D**icat ḡ veritas dicat  
 Si quis vult post me ve-  
 nire abneget semetip̄m: q̄  
 nisi q̄s a semetip̄o deficiat:  
 ad eū q̄ supra ip̄m est nō  
 propinquat: nec valet appre-  
 hendere qd̄ supra ip̄m est: si  
 nescierit mactare quod est.  
**Sic olez plāte trāspōnū-  
 tur vt p̄ficiant: atq; vt ita vi-  
 xerim eradicant vt crescant  
 Sic rex semia in fre adm̄  
 ptioe deficiūt: et in repatioe  
 sui gn̄is vberib⁹ exurgunt.  
 Nū ei videntur p̄didisse qd̄  
 erāt: inde incipiūt hoc appa-  
 rere qd̄ nō erant. **Lectio. ij.**  
**S**ed iam q̄ se a vicis-  
 virtutes sunt in quib⁹ cre-  
 scat. Nā cū dictū est: q̄ vult  
 post me venire abneget se-  
 metip̄m: p̄tin⁹ addit: tollat  
 crucē suā q̄tidie et sequatur  
 me. **Quob⁹ etenim modis  
 crux tollit: cū aut p̄ abstinē-  
 tiam afficitur corp⁹: aut per  
 compassionem p̄tmi affligi-  
 tur anim⁹. Pensem⁹ q̄liter**  
**C. j.****

vtroq; mō paul' crucē suam  
tulerat q̄ dicebat. Castigo  
corp' meū z in fuitutē redi-  
go: ne forte alijs p̄dicās ip̄e  
reprob' efficiar. **Lectio. iij.**

**E**cce in afflictioē cor-  
poris audiuitis cru-  
cem carnis? audiam' nūc in  
compassione primi crucem  
mentis. **Alit.** Quis infirmat'  
z ego nō infirmor? Quis scā-  
dalizatur? et ego non vior?

**P**erfectus quippe p̄di-  
cator vt exēplū daret absti-  
nentie crucē portabat ī cor-  
porē: z qz in se trahebat dā-  
na infirmitatis aliene: crucez  
portabat ī mēte. Sed quia  
ipsis virtutibus quedā vitia  
iuxta sunt: dicēdū nobis est  
qđ vitiiū abstinentiam carnis  
z quod obfideat compassio  
nem mentis. **Lectio. iij.**

**E**tiam nāq; abstine-  
re vana gl'ia obfideat? qz dū te-  
nuitas in corpore/ dūz pallo: ī  
vultu respicitur virtus patē-  
facta laudat: z tanto se cele-  
rius foras fūdūt q̄to ad hu-  
manos oculos per ostēsum  
pallorem exit. **Et** plerūq;  
fit: vt quod causa dei agi cre-  
ditur: pro solis humanis fa-  
uoribus agatur. Quod be-  
ne symon ille significat: qui

inuentus in itinere crucem  
dominicam in angaria por-  
tat. Aliena quippe onera in  
angaria portantur: quādo  
per vanitatis studium ali-  
quid geritur. **Lectio. v.**

**Q**ui ergo p̄ symonē de-  
signatur nisi abstinen-  
tes z arrogantes? q̄ p̄ absti-  
nentiam quidē carnē afficiunt:  
sed fructum abstinentie inte-  
rius non requirunt? Crucez  
ergo domini in angaria sy-  
mon portat: qz dum ad op'  
bonum ex voluntate bona  
non ducitur: rē iusti sine fru-  
ctu peccator operatur. An-  
de et idē symon crucem por-  
tat sed nō moritur: quia absti-  
nētes z arrogātes p̄ absti-  
nentiam quidē corp' afficiūt:  
sed per desiderium vane gl'ie  
mundo viuunt. **Lectio. vj.**

**Q**ui plerūq; latent ob-  
fideat pietas falsa? vt hāc nō-  
nunq; vsq; ad condescēden-  
dum vicijis pertrahat: dū ad  
culpas quicq; nō debeat cō-  
passionē exercere sed zeluz.  
Cōpassio quippe homini et  
rectitudo vicijis debet: vt in  
vno eodemq; homine z dili-  
gamus bonū quod fact' est:  
et persequamur mala que  
fecit: ne dum culpas incau-

te remittimus: non tam per  
charitatez compati sed per  
negligentiam concidisse vi-  
deamur.

## Lecno. vii.

**S**equitur. Qui autem  
voluerit aiam suā sal-  
uam facere perdet eā: et qui  
perdiderit aiam suam pro-  
pter me: saluaz eam faciet.  
Sic dicitur fidelis qui volue-  
rit aiam suam saluaz facere  
perdet eaz: et qui perdiderit  
aiam suā ppter me saluā eā  
faciet: ac si agricole dicat.  
Frumentū si seruas p dtes: si  
seminas renouas. Quis ei  
nesciat q frumentū cū in se-  
mine mittit perit ab oculis  
in terra deficit: S: ynde pu-  
trescit in puluere: inde virt-  
descit in renouatiōe. **lc. viii.**

**Q**uia vero sc̄ta eccl̄ia  
aliud tps̄ habet perse-  
cutiōnis atq; aliud pacis re-  
demptōis: noster ip̄a ei⁹ tem-  
poraliter distinguit i preceptis:  
nam psecutiōnis tpe ponen-  
da ē aia: pacis autē tpe ea q̄  
amplius dominari possunt  
frangēda sunt desideria ter-  
rena. Unde et nunc dicitur.  
Quid enī p̄ficiat homo si lu-  
cret totū mundū: se autē per-  
dat et detrimētū sui faciat:  
Cū psecutio ab aduersarijs  
deest: valde vigilāti⁹ cor cu-

stodiendum est. Naz pacis  
tpe q; licet viuere/libet etiā  
ambire. Que pfecto auari-  
cia hī cōpescit: si ip̄e statum  
ambientis sollicite confide-  
ret. Nam cur inslet ad colli-  
gendum: qm̄ stare nō potest  
ip̄e q̄ colligit: Cursus ergo  
suū vnusquisq; cōsideret: et  
cognoscat sibi posse suffice-  
re parua q̄ habz. S; fortal-  
se metuit: ne in hui⁹ vite iti-  
nere sumptus desit. Longa  
nostra desideria: increpat  
via breuis. Incassus multa  
portant: cū iuxta est q̄ p̄git.

**¶ Bre de marty. lc. i. Ex ho-  
mel. bti grego. pa. sup euā.**

In vlā gentiū ne abieritis.

**M**issis predicatoribus  
quid precipiatur au-  
diam⁹. Eūtes predicate di-  
centes: q; appropinquabit  
regnū celoz. Hoc iā fratres  
charissimi etiā si euāgelium  
taceat: mūdus clamat. Qui  
ne nāq; illi⁹ voces etus sunt  
Qui enī attrit⁹ tot pculsiōni-  
bus a gl̄ia sua cecidit: quasi  
iam nobis e primo regnum  
aliud quod sequat ostendit.  
**¶ Ip̄is iā: a quib⁹ amatur  
amārus est. Ip̄se ruine ei⁹  
p̄dicat: q; amād⁹ non est. Si  
enī ruina sui dom⁹ quassata  
minaret quisq; in illa habi**

Commune

aret fugeret: et q̄ stantē dī  
lexerat: recedere q̄ totius a  
cadente festinaret. **Lectō. ij.**

**S**igil' mūdus cadit ⁊  
nos eū amādo ample  
ctimur oppmī poti⁹ volum⁹  
q̄ habitare: q̄ nulla nos ra  
tio a ruina illi⁹ sepat: quos  
eius passionib⁹ amor ligat.

**F**acile ergo est nūc iā cū  
destructa oīa cernim⁹ aim  
nī m ab ei⁹ dilectione distū  
gere: sed hoc illo in tpe disti  
cillimū fuit quo tunc pdica  
re regnū celorum inuisibile  
mittebant: cū longe lateq̄  
omnia cernerent florere re  
gna terrarum. **Lectio. iij.**

**A**de ⁊ adūcta sūt p̄  
dicatoribus sc̄tis mi  
racula vt fidē sb̄is daret vir  
tus ostensa: ⁊ noua facerēt  
q̄ noua predicarent: sicut in  
hac eadē lectiōe subiungit.  
Infirmos curate / mortuos  
suscitate: leprosos mūdare  
demonēs eiicite. **F**lorescēte  
mūdo crescēte humano ge  
nere diu in hac vita subsiste  
te carne exuberāte rex opu  
lētia: q̄s cū audiret aliā vitā  
esse crederet: Quis inuisibi  
lia visibilib⁹ p̄ferret? **lc. iij.**

**S**ed ad salutē redēti  
bus infirmis ad vitā  
resurgētib⁹ mortuis carnis

mundiciā recipientib⁹ lepro  
sis / creptis a iure imūdozū  
spirituū demoniacis: torvi  
sibilib⁹ miraculis exactis / q̄s  
nō crederet qd̄ de inuisibili  
bus audiret: **E**t hoc qui  
dē visibilia miracula choru  
scant / vt corda vidētū ad fi  
dē inuisibiliū p̄trahant: vt p̄  
hoc qd̄ mirū foris agit: hoc  
quod intus est lōge mirabi  
lius esse sentiatur. **Lectō. v.**

**A**de nūc quoq̄ cū fi  
deliū nūerositas ex  
creuit intra sanctā eccliam  
multi sunt q̄ vitā virtutū te  
nent signa tñ virtutū nō ha  
bēt: q̄ frustra miraculū for  
ris ostēdit: si deest qd̄ intus  
operet. **N**az iuxta magistri  
gentiū vocē lingue in signū  
sunt: nō fidelib⁹ s̄ infidelib⁹  
Eade et isdem predicator  
egregius qad̄ predicationis  
verba dormientē cadentēq̄  
de fenestra eutici a vita sū  
dit⁹ extinctū corā cūctis in  
fidelibus orando suscitauit  
milite veniēs ⁊ plenā infi  
delibus insulā sciēs / patres  
publis dissēteria febrilib⁹q̄  
veratū orādo saluauit: pe  
reginationis aut̄ sue comitē  
⁊ sc̄te predicationis adiuo  
rē t̄motheū ex infirmitate  
stomachi laescentē nō ver-

bo curat: sed medicinali arte mederi parat dices. Ado dicovinovere: ppe stoma- chū z frequētes tuas infirm- itates.

**Lectio sexta.**

**Q**ui ergo infirmū infi- delē vna pce saluarū cur egrotū sociūz pcece non roborat: Qu nimirū ille for- per miraculū sanāduz erat q̄ vni<sup>9</sup> interi<sup>9</sup> nō fuerat: vt p hoc qd̄ exteriori<sup>9</sup> p̄as ofēde- ret: hunc ad vitā interiori<sup>9</sup> vir- tus animaret. Egrotātī autē fideli<sup>9</sup> socio exhibenda foris signa nō fuerāt: qz salubral- itus viuebat. Sz p̄cessa po- testate p̄dicationis: p̄cessis virtutū miraculis: qd̄ redem- ptor n̄r subiungat audiam<sup>9</sup> gratis accepistis: grati<sup>9</sup> da-

**P**resciebat nā te. **L. vii**  
 qz nōnullos hoc ipsūz donūz accepti spūs in vsum negociatiōis inflectere: z mi- raculorū signa ad auaricie obsequiū declinare. Hinc ē enī q̄ symon p̄ impositiones manū edita miracula p̄cipit scēs p̄cipere donū spūs sc̄i pecunia voluit: scz vt dete- rius v̄deret: qd̄ male cōpa- rasset. Hinc de tēplo redem- ptor n̄r flagello de resticu- lis facto turbas etecit: z ca- thedras v̄dētū columbas

euertit. Colūbas q̄ppe ven- dere ē ipositionē manū q̄ spi- ritus sc̄tūs accipit nō ad- vite meritū sed ad p̄mū dare

**S**ed sunt nōnulli **L. viii**  
 q̄ quidem nūmōz p̄e- mla ex ordinatiōe nō accipi- unt: z tñ sacros ordines pro humana gl̄ia largiunt: atqz de largitate eadē laudis so- lūmodo retributionē requi- rūt. Hā nimirū qd̄ gratis ac- ceptū est gratis nō tribuūt: qz de imp̄so officio sc̄ritatē nummum fauorise p̄petunt. Hā bñ cū vix iustus descri- beret p̄pheta ait. Qui excu- tit manū suas ab oī munere. Neqz enī dicit q̄ excutit ma- nus suas de munere sz adū- git ab oī: qz aliū ē in un<sup>9</sup> ab obseq̄o: aliud mun<sup>9</sup> a manu: aliud mun<sup>9</sup> a lingua. Adun<sup>9</sup> quippe ab obseq̄o est subie- ctio indebite imp̄fa: mun<sup>9</sup> a manu pecunia: mun<sup>9</sup> a lin- gua fauor. Qui ergo sacros ordines tribuit: tūc ab om- ni munere manū excutit: qñ i diuinis rebus nō solū nul- lam pecuniam sed etiaz hū- manā gratiaz nos requirit. Tu autem. **Item de mar- tyribus. Lectio. i. Ex home- lia beati gregozii pape sup euāgelio. Cū audierit sp̄lta**

C. iij.

**O**mnes electi quia summi capitis membra sunt caput quodque suum in passionibus sequitur: ut ipsos aduersarios in sua mortefentiant: de quorum vita presumebant: et tanto eis crescat merces opis quanto eis fuerit lucrum proficit et alieno dono charitatis. Sed quia dura sunt que predicunt de afflictione mortis: propterea timens consolatio subditur de gaudio resurrectionis cum dicitur. Et capillus de capite vestro non peribit. Scimus fratres quia caro incisa dolet: capillus incisus non dolet. Sicut ergo martyribus suis capillus de capite vestro non peribit: videlicet apte dicens. Cur timetis ne pereat quod incisum dolet: quoniam et illud in vobis perire non potest quod incisum non dolet. **Lectio ij.**

**S**equitur: In patientia vestra possidebitis animas vestras. Idcirco possessio anime in virtute patientie ponitur: quia radix omnium custosque virtutum patientia est. Per patientiam vero possidemus animas nostras: quia dum nobis ipsis dominari desideramus hoc ipsum incipimus possidere quod sumus. **P**atientia vero est aliena mala

equanimiter tolerare: contra eorum quorumque mala irrogat nullo dolore morderi. Nam qui sic mala proximi portat ut tamen tacitus doleat et tamen digne retributionis querat: patientiam non exhibet sed ostendit. Scriptum quippe est. Charitas patientis est: benigna est. **Lectio tertia.**

**P**atientiam namque est charitas: ut aliena mala tolere: benigna dicitur ipsos etiam quos portat amat. Hic namque per semetipsum veritas dicitur. Diligite inimicos vestros: benefacite his qui oderunt vos: orate pro persecutoribus et calumniatoribus vos.

**V**irtus itaque est coram hominibus aduersarios tolerare: sed virtus coram deo diligere: quia hoc solum deus sacrificium accipit: quod ante eius oculos in altari boni operis flamma charitatis incendit. **Lectio quarta.**

**S**cientiam vero quod plerumque patientes ideo esse videmur: quia retribuere mala non possumus. Sed quod idcirco malum non retribuit: quia nequaquam valet: proculdubio videtur patientiam patientis non esse: quia patientia non in offensione inquiritur sed in corde. **P**er impatientiam autem vicium

ipsa virtutū nutrit doctrina  
dissipatur. Scriptū nāq; est  
Doctrina viri per patienti-  
am dinoscitur. Tanto ergo  
quiles minus ostenditur do-  
ctus: quāto conuincitur mi-  
nus patiens. Neq; enī potest  
veraciter bona docendo im-  
pendere: si viuendo nesciat  
equanimiter aliena mala to-  
lerare. **Lectio quinta.**

**Q**uanto enī culmīe vir-  
tus patientie polleat:  
rursū salomō indicat dicēs:  
Melior est patiens viro for-  
ti: et qui dñatur aīo suo ex-  
pugnator: vrbū. Melior est  
victoria vbes expugnare:  
quia extra sunt q̄ vincuntur  
Melius autē est quod p̄ pa-  
tientiaz vincit: quia ipse a se  
animus superatur: et semet-  
ipsum sibi metip̄i subicit qñ  
euz patientia in humilitate  
tolerantie sternit. **Lec. vi.**

**S**ciēdū hō ē qđ plerū  
q; euenire patientib;  
solet vt eo qđ tpe quo ad-  
uersa patiūtur vel contumeli-  
as audiūt nullo dolore pul-  
sentur: et sic patientiā exhi-  
beant vt custodire etiā cor-  
dis innocentiā curēt: sed cū  
post paululū hec ipsa q̄ per-  
tulerunt ad memoriā reuo-  
cant: igne vehēmentis dolo-

ris infligāt argumēta vltio-  
nis inq̄rūt: et māuetudinez  
quā tolerantēs habuerūt ī  
retractatiōe sua semetip̄os  
dijudicātes pdūt. **Lec. vii.**

**Q**uāto nāq; aduersa  
q̄ bellū p̄tra duos mo-  
uet vñū videlicet īflāmās vt  
contumeliā prior inferat: al-  
terū vero prouocans vt con-  
tumelias lesus reddat. Sz  
q̄ eius tā victor extitit quez  
ad proferēdas cōtumelias  
pmouit: p̄tra illū acrius do-  
let: quem ad reddendas in-  
iurias cōmouere nō potuit.  
An fit vt tota se virtute p̄tra  
eū erigat quē contumelias  
fortiter ptulisse considerat:  
quē q; pmouere in ipsa inu-  
riarū iaculatiōe non potuit:  
ab apto certamine interim  
recedēs ī secreta cogitatio-  
ne deceptiōis tps inq̄rūt: et  
qui publico bello pdidit: ad  
exhibendas occulte insidi-  
as inardescit. **Lectio viii.**

**Q**uāto nāq; iam tem-  
pore ad victoris ani-  
mū redit: et vel dāna rez: vel  
iniuria: et iacula ad memori-  
am reducit: cūctaq; que sibi  
illata sūt vehēmenter exag-  
gerans: fuisse intolerabilia  
ostendit. Et quiescentis ani-  
mū tantū furore cōturbat:  
**Cui.**



vt plerūq; vir patiens illa se equanimit̄ tolerasse etiā post victoriā captiuus erubescat: seq; nō reddidisse cōtumelias doleat: et deteriora rependere si occasio prebeatur querat. Quib⁹ ergo isti sūt similes: nisi his qui p fortitudinē ī cāpo victores sunt: sed per negligentiam postmodū intra vrbis claustra capiūtur. Quib⁹ isti sūt similes: nisi his quos irruēs grauis lāguo: a vita nō subtrahit: sed leniter veniens recidua febris occidit: Ille ergo veraciter patientiam seruat: qui ⁊ ad tempus aliena mala sine dolore tolerat: et hec eadem retractans per tulisse se tanta exultat: ne bonuz patientie quietis tēpore pereat: quod in pturbationibus custoditur.

**Item de martyribus. Lectio .i. Sermo bti augustini episcopi.**

**P**salm⁹ qui cātat dño videt sanctis martyribus puentre: s; si mēbra xpī sumus sicut esse debem⁹: ad om̄es nos ptinere intelligamus. Qui semināt ī lachrymis in gaudio metent: euntes ibant et flebant mittentes semina sua: venientes autem venient in exultatiōe tol-

lentes manipulos suos. **Q**uo euntes: et videntes: Nientes: Quid feminantes in lachrymis: Que sūt semina: Qui manipuli: Euntes in mortē: venientes a morte: Euntes nascendoy venientes resurgēdo. Seminātes opera bona: metentes mercedē eternam. **Lectio secunda.**

**S**emina ergo sunt nra quicqd boni fecerim⁹: manipuli nri quod in fine reapiem⁹. Si ergo bona sunt semina bona opa: quare cuz lachrymis: cū hilarē datore diligat deus. **H**ic primū videte charissimi quomō maxime ad brōs martyres verba ista ptineant. Nulli enim tantū ipenderunt q̄ illi qui seipos impenderūt: sicut dicit apostolus paulus. Et ipse impendar pro animabus vestris. Tu autē. **Lectio .iii.**

**I**mperantur enim scī martyres seipos cōfiteōdo xp̄m ⁊ īplendo in eius adiutorio qd dictū ē Ad mē sam magnā sedisti: scito qm̄ talia oportet te preparare. **Q**ue est mēsa magna: nisi unde accipim⁹ corpus xp̄i et sanguinē: Quid est scito qm̄ talia oportet te preparare: nisi qd beat⁹ iohānes ex-

ponit: sicut xps p nobis ani-  
mā suā posuit: sic et nos de-  
bem⁹ aīas pro frīb⁹ ponere:

**E**cce quātū ipen **l. iiii.**  
derūt. S; nūqđ perie-  
rūt: qñ securitatē a dño etiā  
de capillo acceperunt: pe-  
rīt manus: vbi nō perit pil⁹  
perit caput: vbi nō perit ca-  
pillus: Vbi non perit palpe-  
bra: perit oculus: Hac ergo  
magna securitate accepta:  
ipēderūt seipfos. **¶** Peri-  
bus ergo bonis seminem⁹  
dum tēpus est: dicente apo-  
stolo. Qui pce seminat: par-  
ce et metet. Infatigabiles  
īquit cū tēpus habem⁹ ope-  
remur bonū ad omnes: maxi-  
me autē ad domesticos fidei  
Et iterū bonū inquit facien-  
tes nō deficiamus: tempore  
enim suo metemus. Qui de-  
fecerit in semine: non gau-  
debit in messe. Tu autē. **l. c. v.**

**Q**uare ergo in lachry-  
mis: cū oīa bona ope-  
ra nostra debeāt habere hi-  
laritatē: Et quidē de marty-  
ribus dici potest: quia cū la-  
chrymis seminauerūt. Forti-  
ter enī certauerūt: et in ma-  
gnis tribulationib⁹ fuerunt  
Hazyt eorū lachrymas xps  
cōsolaretur: trāstulit et trāst-  
figurauit eos in se: et dixit.

Tristis est anima mea vsq;  
ad mortem. **Lectio septa.**

**V**idetur mihi q caput  
nostrū īfirmioribus mēbris  
suis ⁊ passum est: ne de se for-  
te mēbra īfirma desperarēt  
aut sicut ē humana fragili-  
tas morte propinquate tur-  
barent ⁊ dicerēt nō se ad ve-  
um ptinere: nā si ptinerēt  
q; gauderēt. Ideo pu⁹ xpus  
dixit tristis est aīa mea vsq;  
ad mortē: pas si fieri potest  
trāseat a me calix iste. Quis  
hoc dicit: Que potestas:  
Que infirmitas: Audite q  
dicit. Potestātē habeo po-  
nēdi aīam meā: ⁊ potestātē  
habeo iterū sumēdi eā. Ne-  
mo tollit eā a me: s; ego po-  
no eā: et iterū sumo eā. **l. vii.**

**H**ec ptās tristis erat:  
quādo faciebat qđ nō  
faceret nisi voluisset. ptāte  
enī fecit nō cōditiōne: q; ip-  
se voluit: nō quia iudeus pos-  
tulit. Trāstfigurauit ergo ī se  
īfirma mēbra corporis sui.  
Et forte de illis dictū ē q se-  
minat in lachrymis ī exulta-  
tiōe metēt: id est de infirmi-  
orib⁹. Non enī in lachrymis  
seminat ille ipsius xpi ma-  
gn⁹ pco qñ dicebat. Ego enī  
iam imolo: et temp⁹ meere

soluōis instat: bonū certa  
mē certant: cursū cōsumāut  
fidez su aut: de cetero supest  
mibi corona iustitie. Coro-  
na de manipulis supest inqt  
mibi corona iusti tie: quam  
reddet mibi dñs in illa die  
iustus iudex. Quasi diceret  
Reddet mibi messē: cui me:  
ipsum ipēdo semētē. *Ec. viii.*

**H**ec vba quātū itelli-  
gim⁹ res exultāt: sūt  
nō plorātis. Nū qñ ista dice-  
bat i lachrymis erat. Nōne  
simil⁹ erat hilarit datori quez  
diliget de⁹. Ad infirmos er-  
go referam⁹ hec vba: vt nec  
ipsi desperēt qñ lachrymis  
semiauerūt. Et si semina  
uerūt i lachrymis: trāsīt do-  
lor et gemit⁹: trāsīt tristitia  
cū fine: et venit letitia sine fi-  
ne. *Luce. iij. de marty.*

*Rec. i. Sermo bti iohā. epi.*

**Q**uā factoz merita reli-  
giosa charitate mira-  
tur qz iustoz glias frequē-  
ti laude colloquit eozū mo-  
res sanctos atqz iustitā imi-  
tet: qñ quez delectat sancti  
alicuius merituz: delectare  
debet par circa cultū dei ob-  
sequz. **Q**uare aut imitari  
debet si laudat: aut laudare  
non debet si imitari detra-  
ctat: vt q aliu laudat se lau-

dabile reddat: et q sanctorz  
merita amirat: mirabilis ip-  
seyte scititate reddat. *Ec. iij.*

**N**am si ppterea iustos  
fidelēsqz diligim⁹ q i  
ipsis fidem iustitiāqz suspici-  
m⁹: possum⁹ nos quoqz esse  
qd sūt: si faciam⁹ ipsi qd faci-  
unt. **N**eqz enī difficile no-  
bis est qd ab ipsis gerit imi-  
tari: cū sine pcedēt exēplo  
ab antiqs talia gesta cōspi-  
cim⁹: vt nō ipsi alioz emulū  
redderent: s; emulādevirtu-  
tis seipos nobis preberent  
exemplū: vt dū nos ex ipsis  
et alij ex nobis proficiūt: sic  
xps in suis semp seruis i ec-  
clesia sancta laudet. *Rec. iij.*

**U**ti inocēs abel occidi-  
tur: enoch deo placens trās-  
fertur: iustus noe inuenitur  
Abrahā fidelis pbat: moy-  
ses mansuetus dinoscit⁹: se-  
sus castus: dauid lenis: heli-  
as acceptus: damel sanct⁹:  
tres pueri victores reddūt  
**A**postoli discipuli christi  
credentiū magistri habent.  
**E** quibus eruditi confesso-  
res fortissimi pugnant: mar-  
tyres perfecti trūphant: et  
christiani semp exercit⁹: a  
bolū deo armati debellant.  
In istis semp pares vtrius

dissimiles pugne: gl'ose victorie.

**Lectio quarta.**

**A**de tu christiane delicat' es miles si putas te posse sine pugnare. Exere vires: fortiter dimica: atrociter in prelio isto concerta. **C**onsidera pactu' conditione attede militiã nosce. Pactu' quod spondisti: conditione qua accessisti: militiã cui nome' dedisti. Hoc enim pacto quos miraris cuncti pugnar' hac conditioe vniuersi vicer' hac milita triumpharunt. **Rec. v.**

**D**eus considera presente deo te cum hoste pugnare: fauet ille vt vicias: fauet vt obuncas. Cũ pugnas adest: cuz dimicas presens est. Tãtuz eni viriũ de eius presentia concipis: q̄tum inimico debilitatis accedit. Tu erigens in virtutes: hostis incidit in debilitatem. Tibi arma diuinit' ministratur: illi malicie tela frangitur. Tibi conspectus dei virium adhibet incrementa: hosti presens maiestas: adimit nocendi venena. **Rec. vi.**

**T**ibi angeli applaudunt: illi formidine adhibet. Tibi fortitudo tribui

tur: illi malicia infirmatur. Quib' tu foueris ille opprimit: quib' tu erigeris ille prostermit. In tua pugna dñs cõgredit: dñs dimicat dñs preliat: victoria tibi ascribit. Certame tuũ certamen dei est: preliũ tuũ xpi est preliũ. Quid trepidas: qd formidas: quasi tua stute deucas: Prende arma. pcede in bellum: fortiter dimica: vt dimicanti assit ille qui vici non nouit. **Lectio. vij.**

**N**on pot' impatore' pmereri: q' hostem a se noluerit supari. Nõ pot' regi esse accept' q' hosti fuerit le nocinatus. Nec em' hostem poterit vincere: nisi q' atrociter voluerit dimicare. Victoria militis perẽptio est hostis: et pemptio hostis gl'ia est impatoris. Deniq' in certame xpiano aut superstes miles pstrato hoste beatus de prelio redit: aut hoste victo: moriendo deitncit. Felicit' em' vincit: q' postvictoria' am vinci nõ nouit. Felicit' vincit: q' z diabolũ z mũduz postvictoria' derelinq̄t. Felicit' vincit: q' pphiscens e mũdo diabolũ quez in presenti deitncit: in futuro cum dño iudicabit. **Lectio octaua.**

**Lomune**

**A**lios ei postvni cer-  
tamen ad alias pal-  
mas dñs fuit: alios sum-  
mato martyrio iam coronat  
Alios victores retinet i exē-  
plum: alios iaz pfectos trāf  
mittit ad celū. Alios frequē-  
ter desiderat videre certan-  
tes: alios passiōe iā meritos  
imponit regnis celestib: trū  
phātes: vt imperatoris xp̄i  
ab oibus dignatio collau-  
detur: qui in suis ⁊ semel et  
frequēter hostē deuincit: et  
quēlibet quō pugnare vide-  
rit munerabit. **Tm** ptra ho-  
stē exerceat anim⁹ exeratur  
xtus: deuotio preparat: vt p  
cedēs miles ad bellum vel  
pūmo p̄lio coronetur: vel  
frequētib⁹ tropheis palma-  
rum numero honoret. **Tu.**

**In. ij. noc. de mar. Pc. ar.**  
**Lec. f. euāg. vs. lucā. Ca. xij.**

**I**n illo tempore. Dixit  
iesus discipulis suis.  
Attendite a fermēto phari-  
seorū: quod ē hyppocrisis. Et  
reliq. **Ex p̄metario venera-  
bilis bede p̄b̄i: de eadē lec.**

**A**d hoc fermētum pertinet  
oīa que recūbēs ap̄d phari-  
seū sup̄ius disputauerat: de  
quo ⁊ ap̄ls p̄cipit. Itaq; epu-  
lemur. Nō i fermēto veteri  
neq; i fermēto malicie ⁊ neq;

tie: s; i azimis sinceritatis ⁊  
x̄itatis. **¶** Nā sicut modicuz  
fermentū totā farine cui mi-  
sctē massam corūpit: vnter  
samq; mox cōpersionē suo  
sapore cōmaculat: sic nūm-  
rū simulatio cui⁹ semel aīaz  
ibuerit: tota xtutū sincerita-  
te ⁊ x̄itate fraudabit. **Lec. x.**

**Q**uod autē optū est qd  
nō reuelat: neq; abs-  
cōditū qd nō scīat. Et quō i  
presenti sc̄lo multoz diu la-  
tet hyppocrisis? Ergo de fu-  
turo tpe intelligēdū ē: qñ iu-  
dicabit de⁹ occulta hominū

**¶** Nā sicut vn⁹ amicorū b̄i  
iob versissime dixit: laus ip̄o-  
rū breuis ē ⁊ gaudiū hypo-  
crite ad istar pūctū: si ascen-  
derit vsq; ad celū sup̄bia ei⁹  
et caput ei⁹ nubes tetigerit  
quasi sterquilinū i fine p̄de-  
tur. **In fine inq; perdet: qñ in  
p̄ncipio florere videbatur**

**¶** St ergo sen- **Lec. ij.**  
sus. Attendite ne emu-  
lemini simulatores: q̄veni-  
et p̄fecto tps in quo ⁊ vestra  
xtus omnib⁹ ⁊ eorū reuelat  
hyppocrisis. Verū qd subdit  
qm̄ qñ in tenebus dixistis in  
lumine dicent: ⁊ qd i aurem  
locuti estis in cubiculis pre-  
dicabit in tectis: nō solū in  
futuro qñ cūcta cordiū abs-

condita proferent ad lucē:  
sed et in presenti tpe pōr cō-  
gruenter accipi. Qm̄ que in  
tenebris quōdam pressura  
rū carcerūq; vmbis vel lo-  
cuti vel passi sunt apostoli:  
nunc clarificata per orbem  
ecclia/letis eorū actib⁹ pu-  
blice predicantur. *Actō. iij.*

**S**ane qd̄ ait p̄dicabit  
in tectis iuxta morē p̄-  
uincie palestine loquit̄: vbi  
solent in tectis residere. Nō  
enī tecta n̄o more culmini-  
bus sublimata s; plano sce-  
mate faciunt equalia. Unde  
lex precepit vt qui nouā do-  
mum edificaret/ murum teci-  
ti poneret in giro: ne fūde-  
retur ibi sanguis innox⁹ la-  
bente aliq; et in preceps ru-  
ente. Et i templi cōstructio-  
ne legim⁹. Texit quoq; do-  
mum laquearib⁹ cedrinis: et  
edificauit tabulatum super  
omne domū quinq; cubitis  
altitudinis. Ergo predica-  
bitur in cūctis tectis: id est  
audientibus palam dicitur

*Scōm lucam. Cap. xij.*

**I**n illo tēpore. Dixit  
iesus discipulis suis.  
Attendite a fermento pha-  
risoū: quod est hypocrisis  
Nihil enim opertum quod  
non reueletur: neq; abscon-

ditum quod non sciat. Qm̄  
que in tenebris dixistis i lu-  
mine dicentur: et quod in au-  
re locuti estis in cubiculis:  
p̄dicabit i tectis. Dico autē  
vobis amīcis meis ne timeas  
mini ab his q̄ corp⁹ occidūt  
et post hoc non habent āpli-  
us quid faciant. Ostendam  
autē vobis: quem timeatis.  
Timeate autē eum: qui postq̄  
occident habet potestatem  
mittere in gehennā. Ita di-  
co vobis: hunc timeate. Nō-  
ne quinq; passerēs veniunt  
di pondio/ et vnus ex illis nō  
est in obliuione coram deo?  
Sed et capilli capitis vestri  
omnes numerati sunt. Nolite  
ergo timere: multis passe-  
rib⁹ plurtis estis. Dico autē  
vobis: omnis quicunq; con-  
fessus fuerit me corā homi-  
nibus/ et filius hoīs confite-  
bit illū: coram angelis dei.

*¶ In. iij. nocturno de mar-  
tyribus. Lectio sancti enan-  
gelij secū dū lucā. Cap. xij.*

**I**n illo tpe: Dixit ies⁹  
discipulis suis. Cum  
audieritis prelia et seditio-  
nes: nolite terreri. Et reliq̄.  
*¶ homel. bti gre. pa. de ea. l.*  
**Q**uia lōg⁹ ab vrbē digres-  
sifum⁹: ne nos ad reuertens  
dū tardior hora p̄pediat:

necesse est vt expositiōe sã  
cti euangelij breuior sermo  
trãscurrat. Dñs ac redẽptor  
nũ periturũ mũdi precurren-  
tia mala denũciat: vt eo mi-  
nus p̃turbẽt veniẽtia: q̃ fue-  
rũt p̃scita. *Quin* eni iacula  
feriunt q̃ p̃uidẽt: et nos to-  
lerabili mũdi mala suscipi-  
mus: si p̃tra hec p̃ p̃sciẽtie  
clypeũ muniamur. *Le. 21. 2.*

**E**cce eni dicit. Cũ au-  
dieritis p̃elia et sedi-  
tiones: nolite terreri. *Et* por-  
tet primũ hec fieri: sed non-  
dum statim finis. *P̃*ẽsanda  
sunt ṽba redẽptoris nostri  
per que nos aliud interi<sup>o</sup> ali-  
ud exteri<sup>o</sup> passuros denũ-  
ciat. *B*ella q̃ppe ad hostes  
p̃tinent: seditiões ad ciues.

**E**t ergo nos indicet inte-  
ri<sup>o</sup> exteri<sup>o</sup>sq; turbari: aliud  
nos fatet ab hostibus aliud  
a fratrib<sup>o</sup> p̃peti. *S*ẽ his ma-  
lis p̃uenientib<sup>o</sup> q; nõ statim  
finis sequat<sup>r</sup>: adiungit. *S*ur-  
get gens contra gentẽ et re-  
gnũ aduersus regnũ: et fre-  
motus magni erũt per loca  
et pestilentie et fames terro-  
resq; de celo: et signa magna  
erũt. **E**t sicut in quibus-  
dam codicib<sup>o</sup> inuenitur ter-  
roresq; de celo: et tẽpestates  
atq; post subditur: et signa

magna erunt. *Le. 21. 25.*  
**U**ltima tribulatio mlti-  
tis tribulatiõib<sup>o</sup> p̃ue-  
niẽt: et p̃ crebra mala que  
p̃ueniunt: indicant mala p̃-  
petua q̃ sequuntur. *E*t ideo  
post bella et seditiones non  
statim finis: q; multa debẽt  
mala p̃currere: vt malũ va-  
leat sine fine nũciare. **S**ẽ  
cũ tot signa perturbatiõis  
dicta sint: oportet vt eorum  
consideratiõẽ per singula  
breuiter p̃stringam<sup>o</sup>: q̃a ne-  
cesse est vt alta e celo/ alia e  
terra alia ab elemẽtis: alta  
ab hoibus patiamur. *Le. 21. 25.*

**A**t eni. *S*urget gens  
perturbatio hoim. *E*rũt terre-  
mor<sup>o</sup> magni p̃ loca: ecce re-  
spectus ire desup. *E*runt pe-  
stilẽtie: ecce inequalitas cor-  
porũ. *E*rit fames: ecce steri-  
litas t̃re. *T*erroresq; de ce-  
lo et tẽpestates: ecce inequa-  
litas aeris. *Q*uia ergo om-  
nia p̃sumãda sunt ante cõ-  
sumatiõẽ oia perturbant<sup>r</sup>:  
et quia in cunctis delinquit-  
mus: in cunctis ferimur: vt  
impleat quod dicitur. *P*u-  
gnabit pro eo orbis terrarũ  
p̃tra insensatos. *D*ia nãq; q̃  
ad vsũ vite accepim<sup>o</sup>: ad vsũ  
querim<sup>o</sup> culpe: sed cũcta q̃

ad vñ prauitatis inflexim?  
ad vñ vertunt nobis vltio  
nis. **Secundu lucā. Ep. xxi.**

**I**n il tpe: Di. i. di. suis  
Lū audieritis prelia  
et feditiones: nolite terreri.  
Oporet primū hec fieri: s; nōdū  
stati finis. Tunc dice  
bat illis. Surget gēs cōtra  
gentē et regnū aduersus re  
gnū: et tremor magni erunt  
p loca et pestilētie et fames  
tremorē de celo: et signa ma  
gna erūt. Sed ante hec oīa  
iniciēt vobis manus et p  
sequēt tradētes in synago  
gas et custodias trahentes  
ad reges et presides: ppter  
nomē meū. Cōtinget autē vo  
bis i testimoniū. Ponite er  
go in cordib vris nō preme  
ditari: quē admodum respō  
deatis. Ego enī dabo vobis  
os et sapiētā: cui nō poterit  
resistere et cōtradocere oēs  
aduersarij vri. Trademī au  
tem a parētib et fratrib et  
cognatis et amicis et morte  
afficient ex vobis. Et eritis  
odio oib: ppter nomē meū  
Et capill de capite vestro  
nō perbit. In patiētia vra:  
possidebitis anias vestras.

**In. iij. noctur. de marty  
rib. Lectio sancti euange  
lij: secundū lucam. Ep. vi.**

**I**n illo tpe: Descēdēs  
Iesus de mōte: stetit in  
loco cāpestri. Et rel. **Ex cō  
mēta. ven. be. pbr de es. sc.**  
**E**lectur apostolos domi  
nus in montem subiit: tur  
bas vero docturus ad cam  
pestria rediit: quia non nisi  
in humili xpm turbe videre  
sufficiunt. **¶** Nā hec est nox  
ma quā secur ap's ait. Nō  
potui vobis loqui quasi spī  
ritualib: sed quasi carnalib  
bus. Quasi puulis i chusto  
lac vobis potū dedi nō scā  
flōdū enī poteratis: s; nec  
nūc quidē potestis. **Lectio. r.**

**A**postoli autē ipsi secū  
dū matheū quasi p  
fectores: et in monte et apto  
ore saluatoris docti eē nar  
rantur. Ubi si quis diligēt  
us velit vtrūq euangeliū  
pscrutari pōt intelligi cum  
in mōte duodeci discipulos  
elegit e plurib quos et apo  
stolos nomiauit quod mat  
theū pretermisit: tūc habuis  
se illū sermonē quē mathe  
us inposuit et lucas tacuit  
hoc est i mōte: ac deinde cū  
descēdisset in loco cāpestri  
habuisse alterū similem de q  
mattheū tacet lucas non ta  
cet: et vtrūq sermonē eodē  
modo esse pclusum. **Lectio. r.**



**A** Omnia iudea et hieru-  
salem et maritima et ty-  
ri et sydonis et cetera. Ma-  
ritima multitudinem non a pri-  
mo mari galilee neque enim  
hoc miraculi loco ponere-  
sed a mari magno reor esse  
cognominata: in qua etiam  
tyrus et sydon comprehendi  
poterant. Verum quia gentium  
ciuitates sunt iudeis quod for-  
te date sed non ab eis posses-  
se eo quod hostes extermina-  
re nequiverint consulte no-  
minatim ponitur: ut quanta  
sit fama virtutis saluatoris  
timeat: que exteras etiam ad  
sanitatem doctrinamque cape-  
re accersiat. *sc. xi*

**N**otandum quod dicitur  
si uenientibus ad se gen-  
tilibus misertus sit: unde et  
puerum centurionis et chana-  
nee filiam approbata petentium  
fide curauit: non tamen ciuita-  
tes eorum intrasse reperitur:  
ne uidelicet occasione querele  
iudeis calumniatibus sugge-  
reretur: sed perfectam potestatem  
gentium passionis et resur-  
rectionis sue tempore genti-  
libus esse uideretur querentibus  
ait. Nisi granum frumenti ca-  
dens in terram mortuum fuerit  
ipsum solum manet: si autem mor-

tuum fuerit: multum fructum as-  
fert. *Lu. Sc. luc. Ep. vi.*

**I**n illo tempore. Descen-  
dens iesus de monte ste-  
tit in loco caephestri. Et turba  
discipulorum eius et multitu-  
do copiosa plebis ab omni iu-  
dea et hierusalem et maritima  
et tyri et sydonis que uenerat  
ut audirent eum: et sanaretur  
a languoribus suis. Et que-  
rebant a spiritibus immundis  
curabatur. Et omnis turba que-  
rebat eum tangere: quia uirtus  
de illo exibat: sanabat om-  
nes. Et ipse eleuatis oculis  
in discipulos suos: dicebat  
Beati pauperes: quoniam uestrum  
est regnum dei. Beati qui nunc  
esuritis: quia saturabimini.  
Beati qui nunc stetitis: quia ride-  
bitis. Beati eritis cum uos  
oderint homines et cum sepaue-  
rint uos et exprobrauerint et  
eiecerint nomen uestrum tanquam  
malum: propter filium hominis.  
Gaudete in illa die exulta-  
te: ecce enim merces uestra: mul-  
ta est in celo. Amen. *Ps. 118.*  
*in. 118. noc. Lectio sancti eu-  
gelii: secundum iohannem. Cap. xii.*  
**I**n illa hora: dixit iesus  
ad discipulos suos. Nisi autem  
granum frumenti cadens in terram  
mortuum fuerit: ipsum solum  
manet: si autem mortuum fuerit

multum fructum affert. Et reliqua. **Homelia beati augu-  
stini episcopi de eadem lectioe**

**R**e granum dominus dicebat. Ipse erat granum mortificandum et multiplicandum? mortificandum in infidelitate iudeorum: multiplicandum in fide populi. Jam vero exhortas ad passionis sue sectanda vestigia? qui amat inquit animam suam perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat perdet? id est si amas perdes. Si cupiditatem tenere in christo? noli timere mortem pro christo. **¶** Et alio modo. Qui amat animam suam perdet eam. Noli amare ne perdas? noli amare in hac vita: ne perdas in eterna vita. Hoc autem quod posterior dicitur magis videtur habere evangelicum sensum. Sequitur enim. Et qui odit animam suam in hoc mundo? in vitam eternam custodit eam. Ergo quod supra dictum est? qui amat subintelligitur in hoc mundo? ipse vitam perdet. Qui autem odit vitam in hoc mundo? in vitam eternam ipse custodit. **Lectio. v.**

**M**agna et mira sententia? quemadmodum sit hostis animam suam amare ut peat? odium ne pereat. Si male amaveris tunc odisti? si bene

ne oderis tunc amasti. Felices qui oderunt custodierunt ne perant amando. Sed vide ne tibi subrepat ut te ipsum velis interire sic intelligendum quod debeas odisse in hoc mundo animam tuam. **¶** Hinc est qui dicit maligni atque perversi et sibi ipsis crudeliores et scelerosiores homicidae flammis se donant: atque perfocant: precipitio collidunt et pereunt. **¶** Hoc christus non docuit? immo etiam diabolo precipitum suggerenti respondit. Redi retro satanas. Scriptum est. Non temptabis dominus deum tuum. **Lectio. vi.**

**P**roterea autem dicitur significatur? qua morte clarificatur? erat deus. Cum esses tunc? cingebas te? et ambulabas? quo volebas? cum autem senueris? extendes manus tuas? et alter te cinget? et feret quod tu novis. **¶** Abisat? expressit non a seipso? sed ab alio debere occidat? qui vestigia sequitur christi. **¶** Cum ergo articulus? cause venerit? ut hec conditio proponatur? aut factum esse? protra? dei preceptum? aut ex hac vita migrandum? quorum duorum homo cogat alter eligere? imminat mortem persecutore? ibi eligat deo dilecto? et mortem? et offensam? ut verum? ibi oderit in hoc mundo.

D. f.

do animā suam: vt in vitam  
eternā custodiat eā. *2. cō. xij.*

**S**i quis mihi ministrat:  
me sequat: nisi me imitet: Xps  
eni pro nobis passus est: ait  
a p̄s petr⁹: nobis relinqns  
exēplū: vt seqmur vestigia  
ei⁹. Ecce qd dictū est si quis  
mihi ministrat me sequatur.  
Quo fructu? Qua merce-  
de: Quo p̄mio: Et vbi sum  
ego inq̄: illic ⁊ minister me-  
us erit. Gratis amet: ⁊ ope-  
ris quo ministrat illi precū-  
sit: esse cū illo. Vbi enī bene-  
erit sine illo? aut qn male ef-  
se poterit cū illo? Audi eut-  
dentius. Si quis mihi mini-  
strauerit: honorificabit eum  
pater meus. Quo honore?  
nisi sit cū filio eius: Qd  
enim superi⁹ ait vbi ego sum  
illic ⁊ minister me⁹ erit: hoc  
intelligitur ex posuisse cum  
dicit: honorificabit eū pater  
meus. Nam quem maiorem  
honore accipe poterit ado-  
ptatus: q̄s sit vbi est vnic⁹  
nō equalis factus diuinita-  
ti: sed p̄sociatus eternitati.  
*Secū dū tobem: Cap. xij.*

**I**h̄s. ipe⁹ d. i. d. s. Amē  
amen dico vobis. Nisi  
granū frumenti cadēs i ter-  
ram mortuū fuerit: ip̄m solū

manet. Si autē mortuū fue-  
rit: multū fructū affert. Qui  
amat aīam suā: p̄det eā. Et  
qui odit aīam suā in hoc mū-  
do: i vitā eternā custodit eā.  
Si quis mihi ministrat: me se-  
quat. Et vbi ego: illic mi-  
nister me⁹ erit. Si quis mihi  
ministrauerit: honorificabit  
eū pater me⁹. *In. iij. noc.  
de mart. vno vel pluri. 2. cō.  
scti euāgelij: fm lu. 12. ix.*

**I**esús discipulis suis.  
Si quis vult post me venire  
abneget semetip̄s: ⁊ tollat  
crucē suā quotidie: ⁊ sequat  
me. Et rel. *homel. bñ gre-  
gorij pape: de eadē lectōe.*  
Quia dñs ac redēptor: nō  
ster nou⁹ homō venit in mun-  
dum: noua p̄cepta dedit  
mundo. Vite etenim nostre  
veteri in vitis enutrite: cō-  
trarietate opposuit nouita-  
tis sue. Quid enī vetus qd  
carnalis homo nouerit nisi  
sua retinere: aliena rapere  
si posset: concupiscere si nō  
posset. **S**ed celestis me-  
dic⁹ singulis quibusq̄ vicijs  
obutantia adhibet medica-  
menta. Nam sicut arte me-  
dicine calida frigidis frigi-  
da calidis curatur: ita dñs  
noster p̄traria opposuit pec-

ccatiōe  
se continē  
patem iracund  
nobem elatis p  
conuilitarem.  
Terre cum fe  
Xos noua mā  
era dicit. Nisi  
caueri omnib⁹  
non potest me  
p̄s. Si aper  
p̄ortat veter  
capitis: p̄ noue  
ne studium ⁊ ve  
nit. Quid vero  
me dicit audiam  
hōst me venire  
fem̄p̄m. **S**  
uogem? nostra  
re abrogemus  
nisi labosiosum  
non relinquere  
labosiosum e  
re fem̄p̄m. **M**  
hōnare quod  
de cum multum  
pe quod est. **L**  
D se aut nob  
hō dñs p̄ce  
hōm̄is nofir  
q̄ ad fidei ag  
uocemē p̄ra m  
dōm̄m. Nisi  
hōm̄m in hoc n  
hōm̄m. Audi  
hōm̄m debem

dicamenta peccatis: vt lu-  
bricitas continentia tenacitas  
largitatem iracundiam man-  
suetudinem elatis precepe-  
ret humilitatem. **Lectio. x.**

**Q**uerite cum se sequenti-  
bus noua mandata p-  
poneret dixit. Nisi quis re-  
nunciauerit omnibus que possi-  
det non potest meus esse disci-  
pulus. Ac si aperte dicat  
Qui peruitas ueteris aliena  
cōcupiscitis: p noue puerfa-  
tionis studium et uestra lar-  
gimini. Quid uero in hac le-  
ctione dicat audiamus. Qui  
uult post me venire: abne-  
get semetipsum. **I**bi dicit  
ut abnegem? nostra hic di-  
citur ut abnegemus nos. Et  
forte esse laboriosum non est  
homini relinquere sua: sed  
valde laboriosum est relin-  
quere semetipsum. **U**bi inquit  
pe est abnegare quod habet:  
valde enim multum est ab-  
negare quod est. **Lectio. xi.**

**A**d se autem nobis uenit  
remittimus nostris: quia  
quicūque ad fidei agonem uen-  
it: luctamē contra malignos  
spiritus sumit. Nihil autem ple-  
rit? maligni in hoc mūdo p-  
prium possident. Audi ergo cū  
nudo luctari debem? Nā si

uestitus quisque cum nudo lu-  
ctat citius ad terram desiccat  
que habet unde teneat. Quid  
enim sunt terrena omnia nisi que-  
dam corporis idumeta. **Lectio. xii.**

**Q**ui ergo contra diaboli  
uestimēta abiciat ne succū-  
bat. Nihil in hoc mūdo amā-  
do possideat: nullas rebus la-  
uentium delectationes requirat:  
ne unde ad uotum regis inde  
ad casus teneat. Nec tamen suffi-  
cit nisi a relinquere: nisi relin-  
quamus nos. Quid est quod di-  
cimus? reliquamus? et nos. Si et  
nosmetipsos relinquamus? quo  
stimus extra nos? **U**el quis  
est qui vadit: si se deseruit?  
Sed aliud sumus per pecca-  
tum lapsi: aliud per naturam con-  
diti: aliud quod fecimus: ali-  
ud quod facti sumus. Relin-  
quamus nosmetipsos qua-  
les peccando nos fecimus:  
et maneamus nosmetipsi qua-  
les per gratiam facti sumus.

**Secundum lucam. Cap. ii.**

**I**n illo tempore dicit dominus  
si quis uult post me ue-  
nire abneget semetipsum et  
tollat crucem suam quotidie et  
sequatur me. Qui enim uoluerit  
animam suam saluam facere: perdat  
eam. Nam qui perdidit animam suam  
propter me: saluam faciet

**O. ii.**

Commune

eam. Quid ei proficit hō si lu-  
cret vniuersum mundum; le-  
aut ipm pdat et detrimentū  
sui faciat: Nā q me erubue-  
rit z meos sermones: hūc fi-  
lius hoīs erubescet cū vene-  
rit in maiestatesua z p̄ris z  
sc̄tōrū angelorū. Dico autēz  
vobis: vere sunt aliq̄ hic sc̄a-  
tes q̄ nō gustabūt mortē: do-  
neccideat regnū dei. Amē.

**De vno p̄fessore pontifi-  
cis ad v̄el. Cap. ad hebre. v.**

**Q**uibus p̄fiter ex  
hoib⁹ assumpt⁹ p̄  
hoib⁹ cōstituit in  
his q̄ sūt ad deū  
vt offerat donaz sacrificia p̄  
pctis. **D. 5. R.** Jurauit dñs.  
**vt infra. iii. b. 7. Ille p̄f. fo.  
lxvii. 8.** Ecce sacerdos magn⁹.  
**Qui i dieb⁹ suis placuit**  
**deo. Ad m̄i. ā.** Amavit  
eū dñs z ornauit eum; sola-  
glie induit eū et ad portas  
paradisī coronauit eū. **Ad ro.**

**D**ñs q̄ cōspicit qz ex  
nulla nr̄ ad̄tate substi-  
stitim⁹ cede pp̄it⁹; z vt inter-  
cessione b̄i. H. p̄fessoris tui  
atqz p̄fifici; p̄tra oia aduer-  
sa muniamur. Et fa. **Per d.**

**Q. Inuit. Regē p̄fessor dñs**  
**Venite adozem⁹. p. Venite.**  
**lay. Cōfessor dei. fo. lxxii.**  
**In. h. noc. ā. B̄tus vir q̄ in le-**

ge dñi meditabit voluntas  
ei⁹ permanet die ac nocte et  
oia q̄cunqz faciet sp̄spabū-  
tur. **ps. i. B̄tus vir. fo. i. an.**  
B̄tus ille sc̄tūs q̄ p̄silus est  
in dño predicauit p̄ceptum  
dñi p̄stitut⁹ est in mōte sc̄to  
eius. **ps. ii. Quare fremue-**  
**fo. i. an. Inuocantē exaudi-**  
**uit dñs sc̄tm̄ suū; dñs exau-**  
**diuit eū z p̄stituit eū in pace**  
**p. iiii. Cū iuoca. t. t. ā. Lete-**  
**tur oēs q̄ sperant in te dñe;**  
**qm̄ tu b̄ndixisti iusto scuro**  
**bonevolūtatis coronasti eū**  
**ps. v. Verba mea. fo. i. an.**  
Dñe dñs nr̄ q̄ admirabile ē  
nomē tuū in v̄niuersa terra;  
qz gl̄ia et honore coronasti  
sc̄tm̄ tuū z p̄stituisi eū sup  
opa manuum tuarū. **ps. viii.**  
Dñe dñs nr̄. **fo. i. an. Iustus**  
dñs z iustitias dilexit equi-  
tate vidit vult⁹ eius. **ps. x.** In  
dño confido. **fo. iii. 8.** Iustū  
deduxit dñs p̄vias rectas;  
Et ostendit illi regnuz dei.  
**ps. 4. Euge serue donec fide-**  
**lis q̄a sup pauca fuisi fide-**  
**lis supra multa te cōstituā.**  
Intra in gaudium dñi tui.  
**ps. 118. Dñe quinqz talenta tra-**  
**didisti mihi ecce alia quinqz**  
**superlucratum sum. Intra**  
**ps. 118. Ecce sacerdos magn⁹**  
**quī in dieb⁹ suis placuit deo**

...returand  
...p̄fiter in p  
...benedictio  
...medit illi z re  
...confirmat  
...ps. 118. u  
...is et non penit  
...sacerdos in  
...q̄ cadimē mel  
...dixit dñs dñs  
...dñm̄ meo. S  
...dñs deduxit d  
...con / cōdit ill  
...deduxit illi sc̄t  
...nōstaur illū in  
...pleare labor  
...mortalis est c  
...p̄ter ap̄ deū  
...p̄fios sc̄t. C  
...dñe ille sc̄tūs  
...maculo tuo: o  
...dñs red̄ficer i  
...dñs. Dñe q̄  
...dñs. Quā pe  
...dñe gl̄ia  
...cū p̄fultū si  
...dñm̄ capite ei⁹  
...p̄fecto. p  
...dñe. fo. i. ā. H  
...dñm̄: a dño  
...salutari suo q  
...vno q̄rētū dñi  
...est terra. fo. i.  
...q̄ clamauit z  
...dñi. p̄. xxviii.  
...fo. i. ā. B̄tus

Ideo iure iurando fecit illi  
 dñs crescere in plebem suā  
 \* Benedictioem oim gen-  
 tium dedit illi ⁊ testamentū  
 suum cōfirmavit sup caput  
 eius. **Is. iii.** Iuravit  
 dñs et non penitebit eum/  
 tu es sacerdos in eternum.  
 Scōz ordinē melchisedech  
 \* Dixit dñs dño meo sede  
 a dextris meis. **Scōz. R. iiii.**  
 Iustus deduxit dñs p vias  
 rectas / ⁊ cōdidit illi regnum  
 dei ⁊ dedit illi sciētā scōz  
 honestavit illū in laboub⁹.  
 Et ppleuit labores illi⁹. \*  
 Immortalis est enī mēoria  
 illi⁹ qz et apd deū nota est  
 apd hoies. **Et. C. In. ii. noc.**  
**ān.** Dñe iste scōs hitabit in  
 tabernaculo tuo: opa tus est  
 iustitiā: req̄scet i mōte scō  
 tuo. **p. xiiii.** Dñe q̄s hitabit.  
**fo. iiii. ān.** Vitā petist a te tri-  
 buisti ei dñe / gl̄iaz ⁊ magnū  
 decorē i posuisti sup eū / po-  
 suisti in capite ei⁹ coronā de  
 lapide precioso. **ps. xx.** Dñe  
 in virtute. **f. vi. ā.** Hic accipiet  
 bñdictionē a dño ⁊ miam a  
 deo salutari suo qz hec ē ge-  
 neratio q̄rētū dñz. **p. xviii.**  
 Dñi est terra. **fo. vii. ā.** Iste  
 paup clamavit ⁊ dñs exau-  
 diuit eū. **p. xxxiii.** Bñdicam  
 dñm. **f. xi. ā.** Bñs quē elegi

sti dñe hitabit i atrijs tuis.  
**p. xiiii.** Te decet. **fo. xxi. ān.**  
 Iust⁹ vt palma floreb⁹ sicut  
 cedr⁹ libani multiplicabit.  
**p. xxi.** Bonū ē sp̄ite. **fo. xxxii.**  
 \* Amavit eū dñs ⁊ oia  
 ut eū: Stola gl̄ie iduit eū:  
**R. v.** Posui adiutorū super  
 potentē ⁊ exaltavi electum  
 de plebe mea. **Aban⁹** ei mea  
 auxiliabit ei. \* Inuent da-  
 uid suū meū / oleo scō meo  
 unxit eū. **Aban⁹. R. vi.** Inue-  
 ni dauid suū meū / oleo scō  
 meo unxit eū. **Aban⁹** enī mea  
 auxiliabit ei. \* Nihil pficiet  
 inimic⁹ in eo / ⁊ fili⁹ imitatis  
 non apponat nocere ei. **Aban⁹.**  
**R. vii.** Elegit eū dñs ⁊  
 excelsum fecit illuz: statuit  
 illi testamētū eternū / circū-  
 cinxit eū zona iustitie. Et in-  
 duit eū corona gl̄ie. \* Glo-  
 rificavit illū i p̄spectu regū  
 ⁊ cōsedit illi gl̄iam suā. Et i-  
 duit. **ps. xvii.** Magnificavit  
 eū i p̄spectu regū. Et dedit  
 illi coronā gl̄ie. \* Statuit il-  
 li testamentū sempiternū ⁊  
 bñificavit euz. Et de. **C. In**  
**iii. noc. ān.** Bñs ille servus  
 quē cū venerit dñs ei⁹ ⁊ pul-  
 sauerit ianuā inuenerit eum  
 vigilante. **Lancū.** Et vs vir  
 q̄ i sapiētia. **f. iiii. \*** Iuravit  
 dñs ⁊ nō penitebit eū: Tu  
 O. ii.



fessoris tui atq; pontificis in  
 tercessio gloriofa nos pteget.  
 Et fa: p do. **C. An. u. ref. su:**  
**per a os a.** Cognouit efi do-  
 min' in bñdictionib' suis et  
 inuenit gra: corā oculis dñi.  
**A** Justu deduxit dñs pvtas  
 det: z dedit illi sciētā scōrū  
 honestauit illū in laborib' z  
 ppleuit labores ill'. **A** Col-  
 laudabūt multi sapientiam  
 ei: vt q; i seculū nō delebit  
 tur. **A** Serue bone et fidelis  
 q; sup pauca fuisit fidelis su-  
 pra multa te pstitūā in pra  
 gaudiū dñi dei tui. **Ep̄s. R.**  
**h. z. o. o. c. i. l. Ad m. g. a.**  
 Iste sc̄tus digne i memoriā  
 vertit hoīm qui ad gaudiū  
 trāsit angeloz: q; in hac pe-  
 regrinatōe solo corpe cōsti-  
 tutus cogitatōe z auidita-  
 te in illa eterna patria puer-  
 sat' ē. **C. De pssore nō pon-**  
**tifi. Ad ref. cōm ecclesi. rlv.**  
**D**ilect' deo et hoīb' iu-  
 stus: cui' memoria in  
 bñdictione ē: siles illū fecit in  
 glia scōrū. Deo g. **R.** Just'  
 germiabit. **vt s. d. vno mar. ii.**  
**h. r. Iste p. l. l. v. i. i. s. s. Os**  
 iusti meditabit sapientiam.  
 Et ligna ei' loquet in dicitis.  
**Ad ma. a.** Similabo eū vi-  
 ro sapienti qui edifica uit do-

mū suā supra petra. **Oratio.**  
**D**eus q; nos bñ A. cō-  
 fessoris tui ānuā solē-  
 nitate lenificas pcede ppit  
 us: vt cui' natalitia colum'  
 per ei' ad te exēpla gradia-  
 mur. Et fa: p d. **C. An. u. Be**  
**gē cōfessor. h. r. Confessor**  
**dei. f. l. i. i. j. In. s. noc. a. In le**  
**ge dñi. cū ref. vt s. d. vno mar.**  
**A** Justu deduxit. **R. i. Eri-**  
**ge fue. R. ii. Just' germina-**  
**bit. R. iii. Deliderū. R. iij.**  
**Dñe puenisti eū. In. ij. noc.**  
**A** Hababit. **cū ref. A** Mauit  
 eū. **R. ia. de. ij. noc. vii. mar.**  
**In. iij. noc. a. Just' germina-**  
**bit. R. Magna ē glia eius.**  
**R. ia. vt in. tit. noc. vii. p. d. u.**  
**h. loco Sint lūb. R. Justu**  
**deduxit. Ad l. a. Dñe qñ**  
**q; talēta tradidisti mihi: ec-**  
**ce alia qñq; sup lucrat' sum.**  
**p. x. c. i. j. Dñs reg. f. r. r. i. i. l. a.**  
**vt i. omis. ref. R. Magna ē**  
**glia ei'. In salutarī tuo. R.**  
**Gliaz z magnū decorē im-**  
**pones sup euz. In h. r. h. c.**  
**est ver. f. l. i. i. i. s. s. Os iusti.**  
**Ad bñ' ān. Just' cor suum**  
**tradet ad vigilandū diluculo**  
**ad dñz q; fecit illū z i p. p.**  
**ctu altissimi descabit. Dro**  
**vt. in. i. ref. Ad. i. a. Quis**  
**q; mihi dñe talēta tradidisti**  
**lucrat' sum in sup alia qñq;**  
**D. iij.**



**A**d. iii. a. Euge fue bone  
i modico fidelitra i gaudiu  
dñi tui. **Ep. 2. oforti pmis**  
**rel. x.** Iustū deduxit. **Ad**  
**vi. a.** In pauca fuisi fidelis:  
supra multa te cōstitua dicit  
dñs. **Capitulu. ecclia. xxxix**

**L**alus cor suuz tradet  
ad dñz q̄ fecit illuz i p̄spe  
ctu altissimi deprecabitur.  
**¶ Amant.** **Oratio.**

**A**desto dñe pp̄o tuo?  
vt beati A. cōfessor̄ tui  
merita p̄clara suscipiens  
ad sp̄etrada miaz tua sp̄. ei?  
p̄ocinijs adiuet. Et fact.  
**Ad. ii. a.** Ecce de israeli  
ta i q̄ dol̄no ē. **Ep. ec. xxxix.**

**A**llaudabit mlti sa  
p̄ietia ei? r̄sp̄ i sc̄m  
no delectib: non recedet me:  
moria ei? r̄ nomē ei? req̄ret  
a gn̄atide in gn̄ationem. **¶**  
**Abagna ē gl̄ia ei? Oratio.**

**A**desto dñe p̄cb̄ n̄ris  
quas in beati A. con  
fessor̄ tui cōmemoracione  
desertim? vt qui n̄re iustite  
fiduciam non habemus ei?  
qui tibi placuit p̄cibus ad  
iuuemur. Et fact. per dñm.

**In. ii. vel. super. pos. ane. Lo**  
**gnouit eū dñs. cū reliquis.**  
**Cap. R. hy? x. et ofo vt in**  
**laudib. Ad mgt. a. Iste san**

ctus digne in memoria. **¶**  
**De. p̄fessoribus. lec. 4. Et**  
**homo. bti gre. pape. super**  
**euāge. Sint tibi vt i p̄cti.**

**B**ati sunt sui illi? q̄s  
cū venerit domin? in  
uenerit vigilantes. **Vigilar?**  
qui ad aspectum veri lumi:  
nis mentis oculos a pertos  
tenet. **Vigilar?** q̄ suat operā  
do qd̄ credit. **Vigilar?** q̄ a  
se torpor̄ r̄ negligēte tene  
bras repellit. **Hinc et ei pau**  
**lus dicit. Vigilate iustiz**  
**et nolite peccare. Hinc rur̄ ait**  
**hora ē tā nos de sōno surge**

**S**ed veniens. **re. lec. 4.**  
dñs qd̄ suis vigilāti  
bus exhibeat audiam?. **Am**  
dico vobis q̄ p̄cinget se r̄ fa  
ciet illos discubere: trans  
iens ministrabit illis. **¶** **Precl**  
**get se id est ad retributionē**  
**preparat: faciet illos discub**  
**ere: id est in eterna quiete**  
**refoueri. Discubere q̄p**  
**pe nostrū in regno quiesce**  
**re est. Unde rur̄ dñs dicit.**  
**Veniēt et recubent cū abra**  
**ham et ysaac r̄ iacob. Trans**  
**tens autē dñs ministrat: qz**  
**lucis sue illustratione nos**  
**satia. Transire vero dicitur**  
**est: cū de iudicio ad regnum**

**U**redit. **Lectio tertia.**  
**¶** **Certe dñs nobis**

post iudicium transi? quia ab humanitatis forma in diuinitatis sue contemplatione nos eleuat. Et transire eius est in claritatis sue speculationem nos ducere? cū eum quem in humanitate in iudicio cernimus: etiā in diuinitate post iudiciū videmus.

**A**d iudiciū quippe venies in forma serui hoib? apparebit: quā scriptū est. Videbūt in quē transierūt. Sed cuius reprobi in supplicium conuertuntur: iusti ad claritatis eius gloriam pertrahunt: sicut scriptum est. Tollat ipius nevideat gloriam dei. **Lect. iiii.**

**S**ed quid si serui in prima vigilia negligentes existāt: Prima quippe vigilia p̄meue etas? custodia ē: et a bono opere cessandum. Nam longanimitatis sue patientiā insinuās dñs subdit. Et si venerit in secūda vigilia: si in tertia vigilia venerit: ita inuenerit: beati sunt serui illi. **P**rima quippe vigilia p̄meuū tēpus est: id est pueritia: secūda adolescentia vel iuuetus: quā auctoritate sacri eloqui vnū sūt dicentis. Retare iuuenis in adolescentia tua. Tertia autē sene-

ctus accipitur. **Lectio. ii.**

**Q**uā ergo vigilare in prima vigilia noluit: cuius stodiat vel secūda: vt quod conuertit a prauitatibus suis in pueritia neglexit: ad vias vite saltē in tempore iuuetus euigilet. Et quod vigilare in secūda vigilia noluit tēpore iuuentutis: tertiae vigiliae remedia nō omittat: vt qui in iuuetute ad vias vite nō euigilat: saltē in senectute respiciat. Pensate fratres charissimi: quod conclusit dei pietas duriciā nostrā. Nō est ita quod homo excusationis inueniat: Deus despicit et expectat: contenti se videt et reuocat. Iniuriā de contēptu suo suscipit: et tamen quōs reuertentibus etiā p̄mia promittit.

**S**ed nemo hanc eius longanimitatem negligat: quod t̄ro districtiorē iudicio iustitiā exiger: quā toto longiorē patientiā ante iudiciū progauit. Hinc etenim paulus dicit. Ignoras quoniam benignitas dei ad penitentiam te adducit: Secūda duriciā autē tuā et cor ipentens thesaurizas tibi iram in die ire et reuelationis iusti iudicii dei. Hinc psalmista ait. Deus iudex iustus: fœ-

**Comme**

tis et longanimitis. Dicitur  
quod prope longanimitate promissit iu-  
stis: ut quae videtur peccata delin-  
quentium diu patienter ferre: scilicet  
as hunc quicquid patienter iudicare.  
Hic pro quaedam sapienter dicit.  
Aluissimus est patienter redditor.  
Patientes enim redditor dicitur quod  
peccata hominum et patitur et reddit.  
Nam quis diu ut conuertantur tolerat  
non conuersos durius dānat. **Leec. vii.**

**A**d excutiendā vobis mentis  
nostre deficiā etiam exteriora dāna  
pro similitudine ad mediū deducuntur  
ut pro hec animus ad sui custodia  
suscitet. Nam dicit. Hoc autem scitote  
quoniam si sciret pro familia  
qua hora fur veniret vigilaret  
vigilaret: et non sineret proferri  
domū suā. Ex qua promissa similitudine  
etiam exhortatio subinfertur cuius dicitur.  
Et vos estote parati: quia quae  
hora non putatis filius hominis  
veniet. Resciete enim patre  
familias fur domū proferri: quia  
dominus a sui custodia spiritus  
dormit: impropria mors  
veniens habitaculum carnis  
nostre erumpit: et eum quae domum  
domus inuenit dormit necat: quia  
cum futura dāna spiritus minime  
providet: hunc mors ad supplicia  
nesciēte

rapit. Furi autē resisteret si  
vigilaret: quia aduersus iudicis  
qui occulte animā rapit  
procauet: et penitendo occur-  
reret: ne impenitēs pīret. **Luc. xii.**

**D**ico vobis dominus non  
voluit esse incognitum ut  
possit esse suspecta: ut dum  
illā providere non possumus:  
ad illā sine intermissione pro-  
paremur. Proinde fratres  
charissimi in conditioe mor-  
talitatis vestre mentis ocu-  
los figite: venient vos iudici  
et fletus quotidie et lamē-  
ta proparate. Cuius certa mors  
maneat oibus: nolite de ter-  
renalibus vite proindētia ier-  
ta cogitare. Terrenarū re-  
rum vos cura non aggrauet  
Quantislibet enim auri et ar-  
genti molibus circūdetur: quibus-  
libet prociosis vestibus indua-  
tur caro: quid est aliud quod ca-  
ro? Nolite ergo attendere  
quid habetis: sed quid estis?  
Aultis audire quid estis?  
Propheta indicat dicens.  
Aere fenum est populus.  
Si enim fenum populus non  
est: ubi sunt illi qui ea quae  
hodie colimus nobiscum tras  
acto anno beati felicitis na-  
talitia celebrauerunt?

**Item de confessioibus.**

**Lect' optima. Et sermone  
bea. i. fulgentii episcopi.**

**M**agnū bonuz est frēs  
charissimū valde co-  
modū valde congruū z maxi-  
me xpianis oib' appetēduz.  
vriusq'q' deficere nō dele-  
ctet i peius: s; p'ficere omēs  
studeam' in meli'. Arbores  
enī fratres sum' i agro dñi  
co constitute: deus autē no-  
ster ē agricola. Ille nos cō-  
pluit ille nos colit: ipse fecū  
ditatē nobis donat: ipse fru-  
ctificandī gratiam submini-  
strat. **¶** Pluuia enī dei est  
sermo sancte predicationis:  
cultura dei est ifusio gratie  
spiritalis. Deus igitur pre-  
cepto nos cōpluit: adiuto-  
rio colit. Dñi cōpluit aufert  
a nobis ignorātie siccitatē:  
dñi colit bene viuendī cōdo-  
nat vbertatē. Dñi pluit ter-  
rā nostri cordis irrigat: duz  
vero colit: de ipsa terra spi-  
nas et tribulos mūdane cu-  
piditatis extirpat. **Lect. ii.**

**D**ebemus igitur fecū  
dari celestibus pluui-  
is: debemus cōgrua fructi-  
ficatione manib' superni re-  
spondere cultoris. Et si non  
possunt omēs arbores equa-  
les fructus afferre: nulla ta-  
men debet in agro domini:

co sterilis permanere. **¶** Nol-  
tū enī metuenda est illa sen-  
tētia cōminant' qua dicitur.  
Omnis arbor que non facit  
fructū bonū excidetur: et in  
ignē mittet'. **¶** Quod si steri-  
litas in ignē mittitur: rapa-  
citas quid meref? Aut quid  
recipiet qui alienū tulerit: si  
semp ardebit que de suo nō  
dederit? Et si iudicium sine  
misericordia erit illi qui nō  
fecerit misericordiā: quale  
iudiciū erit illi qui fecerit z  
rapinam? **Lectio tertia.**

**T**imeamus ergo fra-  
tres: timeamus act'  
nostros. **¶** Obediens christo  
vēdat que possidet z elemo-  
synaz det: vt de terra cor ad  
celū leuet: vt auariciam cal-  
cet: vt ad perfectiōis culmē  
tota mentis intentione festi-  
net: vt nō sit sollicitus q' sūt  
mundi sed que sunt domini:  
vt mundū crucifixū sibi ha-  
beat seq' mundo crucifixuz  
exhibeat: vt sit omnino pau-  
per in seculo: z diues in xpo.  
**¶** Quis ignorat boni hui'  
magnitudinē? Sed videm'  
nō omnibus vendēdarū re-  
rum suarum inesse virtutem.  
Anusquisq' enī propriū ha-  
bet donuz ex deo: alius sic:  
alius vero sic. **Lectio. iiii.**

**E**cce hoc tam magnū bonus implere pauci possunt: multi non possunt. Nunquid quia paucis donatur ista perfectio: propterea debent esse pessimi quicumque in bono nondum possunt esse perfecti? Nunquid propterea christianus debet vitio rapacitatis insistere: quia forte nondum potest omnes res suas pauperibus erogare? Aut ideo debet aliena concupiscere: quia propria necdum potest omnino contemneret? Absit hoc fratres ab omnibus christianis: auerseat hoc deus a fidelibus suis. A postol. enim veraciter dicit: quia neque auari neque rapaces regnum dei possidebunt. Manifestum est autem: quia omnes qui a regno dei alienabunt cum diabolo angelisque eius in eterno igne damnabuntur. *Lectio quinta.*

**P**roinde dilectissimi si non omnes possunt implere quod dominus ait vendite que possidetis: illud tamen quod adiecit date elemosynas omnibus est possibile si assit bona voluntas: omnibus facile si non assistat dira cupiditas: omnibus salubere si assit charitas. Lunctis ergo debet esse

se commune: ut omnibus donetur eterna felicitas. Qui ergo tantam virtutem accepit a domino ut omnia que in mundo sunt celestis regni amore contemnat que habere viderat et egenis expendat: quod vero tantae virtutis nondum est: de his que habet in quantum habet elemosynam faciat. In opere bonae voluntatis: quantum suppetit facultas. *Lectio sexta.*

**P**erfectus possideat primum virtutis locum: impetret saltem perveniat ad sanctos. Efficiat ille gloriose indigus: sit iste laudabiliter largus. Sit ille sancte pauper: ardentissimus amator: sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator. Habeat iste apud deum patronos pauperes: quos ille gaudeat virtutis habere consortes. Sit ille talis quod cum domino iudicaturus sedeat: sit iste talis quod ad dexteram iudicandus assistat. Sit ille talis quod eterna tabernacula perpetuo ture possideat: sit iste talis quem ille recipiat. *Lectio septima.*

**A**dmonuit ei nos dominus dicens. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: quod vos recipiat in eternum tabernacula. Hoc ergo frater necessarium est omnibus nobis: ut in bonis operibus nemini sit

legnis: nemo sit sterilis. Nemo presentium delectatione futura contentus: nemo eterna despiciens sola temporalia puerus aspiciat. Nemo spiritualibus corporalibus preferat: nemo terrena celestibus anteponat.

*Lectio octava.*

**T**hesaurum non habes in celis ponam? ut etiam cor meum ibi habere possim? Necessesse est enim ut quod processerit dilectionis thesaurus: illic cogitationis sequatur affectus. Ideo veritas ait. Ubi est thesaurus vestester est: ibi et cor vestrum erit. At ergo in celis thesaurizemus? celestia diligamus? Uis nosce ubi thesaurizas? Attende quod amas: Uis nosce quod amas: Attende quid cogitas. Ita fiet ut thesaurus tuus ex tuo amore cognoscas: et amoris tui indicium ex cogitatione tua intellegas.

*Item de confessionibus. Lect. 1. et 2. homel. d. greg. 1. pape super euangelio. Si quis venit ad me et non odit patrem suum et matrem.*

**Q**uod agimus? preuenire per studium considerationis debemus. Ecce ei iuxta scripturas vocem que turrim edificat: per edificij sumptus parat. Si igitur humilitatis tur-

rim construere cupimus? prius nos preparare ad aduersa huius seculi debemus. Hoc est inter terrenum et celestem edificium distat: quod terrenum edificium expensas colligendo constructum: celestem vero edificium expensas dissipando. Ad illud sumptus facimus? si non habita colligamus? ad istud sumptus facimus: si et habita relinquamus. *Lectio secunda.*

**I**stos sumptus diues ille habere non potuit: quod multas possessiones possidens magistrum requisitum videns. Magister bone? quid faciens vitam eternam possideo? Qui cum precepta relinquendi omnia audisset tristis abscessit: et ideo est angustatus in mente: unde foris fuerat latior: in possessione. Quia ei amabat in hac vita sumptus celsitudinis: rededo ad eternam patriam habere noluit sumptus humilitatis. *Le. 14.*

**C**onsiderandum quoque videtur: omnes quod viderint incipiant illudere ei: quod iuxta pauli vocem spectaculum factum sumus mundo et angelis et hominibus. Et in omni quod agimus considerare oculos nostros aduersarios debemus: quod semper nostris oculibus insistent: semper

ex nro defectu gratulantur  
**Q**uos propheta intuens  
 ait: Deus meus in te cōfido  
 non erubescam: neq; irride  
 ant me inimici mei. In bonis  
 enim operibus intēti nisi cō  
 tra malignos spūs sollicitē  
 vigilem: ipsos irrisores pa  
 timur: quos ad malum per  
 suasores habem. **Le. iii.**

**S**ed quia de construē  
 do edificio cōparatio  
 data est: nūc ex miorū ad ma  
 ius similitudo subdit: vt ex  
 rebus minūmīs maiorā pen  
 sentur. **Nā** sequitur. Aut  
 quis rexiturus committere  
 bellum aduersus alium re  
 gem: nonne pri<sup>9</sup> sedens cog  
 itat si possit cum decem mi  
 libus occurrere ei q̄ cū vigi  
 ti milibus venit ad se? Alio  
 quin adhuc illo longe agen  
 te: legationē mittens rogat  
 ea que pacis sunt. **Le. x. v.**

**R**ex p̄tra regē ex equo  
 venit ad preliū: et tñ si  
 ppendit se non posse suffice  
 re legationem mittit: et ea q̄  
 pacis sunt postulat. **Aut<sup>9</sup>**  
 ergo nos lachrymīs spera  
 re veniā: debemus: q̄ in illo  
 tremendo examine cum re  
 ge nro ex equo ad iudicium  
 non venimus: quos nimirū  
 cōditionis infirmitas et cau

ta inferiores exhibet. Sed  
 forte se iam mali operis cul  
 pas abscedimus: iam prava  
 queq; exterius declinamus.  
 Nunquid ad reddendam ra  
 tionem cogitationis nostre  
 sufficim<sup>9</sup>? **Nā** cū viginti mi  
 libus venire dicit is: contra  
 quē minime sufficit iste qui  
 cū decē milibus venit. **Le. v.**

**D**ecem milia quippe  
 ad viginti milia sim  
 plex ad duplum sunt. Nos  
 autem si multū proficim<sup>9</sup>:  
 vix exteriora opa nostra in  
 rectitudine seruamus. **Nā** si  
 tā luxuria carnis absca  
 est tamē adhuc a corde abs  
 cisa fundit: nō est. Ille autē  
 qui venit iudicaturus exte  
 riora simul et interiora iudic  
 at: facta pariter et cogita  
 tiones pensat. **Cū** duplo er  
 go exercitu contra simplū  
 venit: q̄ nos vix in solo ope  
 preparatos simul de ope et  
 cogitatione discutit. **Le. x. v.**

**Q**uid ergo agendū est  
 si et dū nos cū simplō exer  
 citu contra duplū illi suffi  
 cere nō posse conspiciamus/  
 dū adhuc longe est legatio  
 nez mittamus/rogemus ea  
 que pacis sunt? **Longe** enī  
 esse dicitur: qui adhuc pre-

sens per iudiciū non videt.  
 Mittamus ad hūc legatio-  
 nē lachrymas nostras: mit-  
 tamus mic opera. Adacte-  
 mus in ara eius hostias pla-  
 cationis: cognoscam⁹ nos  
 cū eo in iudicio nō posse cō-  
 tendere. Pensemus virtutē  
 eius fortitudinis: rogemus  
 ea q̄ pacis sunt. Hęc est no-  
 stra legatio: que regē veni-  
 entem placat. *Lectio. viij.*

**P**ensate fratres q̄ beni-  
 gnū sit: q̄ is qui suo  
 aduentu valet opprimere: tar-  
 darvenire. Mittam⁹ ad hūc  
 (vt dixim⁹) legationē nr̄am  
 fluendo tribuēdo: sacras ho-  
 stias offerendo. Singulari-  
 ter nāq; ad absolutionē no-  
 strā oblata cū lachrymis et  
 benignitate mētis sacri al-  
 taris hostia suffragatur: q̄  
 is qui in se resurgēs a mor-  
 tuis tam nō moritur: adhuc  
 per hanc in suo mysterio p̄  
 nobis itē patitur. Nā quo-  
 tiens ei hostiā sue passionis  
 offerimus: toties nobis ad  
 absolutionem nostram pas-  
 sionem illius reparamus.

*Oratio de cōfess. ic. i. Ex ter-  
 moue bñ fulgentij episcopi*

**O**stēdēs dñs quomo-  
 do in celis thesauriza-  
 re possim⁹ ait. Sint lūbi ve-

stri p̄cincti: et lucerne ar-  
 dentes. Si istū sermonē dñi  
 scō: n litterā velim⁹ acciperē  
 nihil in eo comodi spiritalis  
 possum⁹ inuenire. Quid enī  
 p̄ficat ad anse salutē: si aliq̄s  
 corporaliter aut lumbos p̄-  
 cingat aut lucernam accen-  
 dat. **A**lia ergo in p̄cinc-  
 tis lūbis: et lucernis ardētē  
 bus q̄renda est intelligētia  
 sp̄sualis: q̄ sc̄z diuino sit p̄-  
 cepto condigna: que n̄ se sa-  
 luti congrua reperiat et cor-  
 moda. Hęc ei frustra quo-  
 dā loco ipse dñs ait. Verba  
 que ego locutus sum vobis:  
 sp̄s et vita sunt. *Lectio. ij.*

**I**n lūbis itaq; p̄cupi-  
 scētia carnalis offidit:  
 in lucernis v̄o fides et chari-  
 tas christiana monstratur.  
 Zubens igit dñs noster lū-  
 bos p̄cingi concupiscenti-  
 as carnis sine dubio p̄cipit  
 refrenari: imperans aut vt  
 lucernas ardentes habeat:  
 mus hoc vtiq; iubet vt lumē  
 ne vere fidei splēdeamus: et  
 sc̄tē charitatis operib⁹ fer-  
 ueam⁹. **I**ubēs dñs vt sint  
 lūbi nr̄i p̄cincti mādar vt ma-  
 la desideria atq; opa fugia-  
 m⁹: iubēs vt sint lucerne ar-  
 dentes: monet vt bona dilē-  
 gam⁹ atq; faciam⁹. *L. c. 6. ij.*



**I**sta que de euāgelio  
proposuimus cum p  
phetiis sermonibus confe  
ramus. At rursus enī testamē  
tum de<sup>o</sup> vnus instituit vnus  
de<sup>o</sup> dedit. Et si sunt vtriusq;  
testamenti diuersa pro tem  
poribus sacramenta: cōcor  
dat tamē in vtroq; humane  
salutis sententia qua p̄cipi  
tur vt non peccemus: et su  
betur vt bonis operibus in  
sistamus. **P**recepit itaq;  
dn̄s per beatū dauid dicēs.  
Declina a malo: et fac bonū  
Per elatam quoq; omnes  
his admonet verbis. Aufe  
te malū cogitationū vestra  
rum ab oculis meis: quiesci  
te agere peruerse: discite be  
nefacere. Hoc ergo nūc do  
minus per seipsum precipit  
quod nobis etiam per san  
ctos patriarchas prophe  
tasq; mandauit. **Lectio. iiii.**  
**Q**uid est ei sint lūbive:  
stri p̄cincti: nisi decli  
nate a malo: Quid est et lu  
cerne ardentē: nisi facite  
bonū: Quid est sint lūbive:  
stri p̄cincti: nisi quiescite  
agere puerse: Quid est sint  
lucerne ardentē: nisi disci  
te benefacere. **P**recingū  
tur igit fidelitū lūbi dū cōtra  
p̄scētia mala cōprimūt: dū

inlū cogitatio cōhibet: dū  
libidini resistit anim<sup>o</sup>: dū  
lasciuitē denegat affect<sup>o</sup>: dū  
calcat luxuria: dū auaritia  
p̄tēnt: et rapla: dū p̄ximil  
lesio deuicit: dū supbia vin  
cif: dū iuidia supat. **Lectio. v.**

**F**idelium dū recte fi  
del regulā seruant: dū in fi  
nu matris ecclesie longan  
niter p̄seuerant: dum terre  
na contēntur et celestia cōcu  
piscunt: dū solliciti pacē cu  
stodit: dū se iudē pure dū  
gūt: dū se mutuo honore p̄e  
ueniūt: dū māsuētudine cor  
dis et humilitate proficiunt  
dū mīe opa libenter atq; hē  
lariter faciūt: dum in bonis  
operibus nō hoībus s; deo  
placere contēdūt. Dis igit  
xp̄ianus p̄cinctos habeat  
lūbos vt fugiat libidini: ar  
dentē habeat lucernā vt cu  
stodiat castitatē. **Lectio. vi.**

**P**recinctos habeat lū  
bos vt aliqd̄ alienum  
nō rapiat nec furef̄ ardentē  
habeat lucernā vt oppresso  
velamē iuste dūtaxat defen  
sionis impēdat. Precinctos  
habeat lūbos vt habeat non  
aufe rat cibū ardentē habe  
at lucernā vt esuriētī tribu  
at alimētū. Precinctos ha

beat lumbos vt nō expoliet  
vestitū: ardentem habeat lu-  
cernā: vt vestiat nudū. Pre-  
cinctos hēat lūbos vt domū  
nullū inuadat: ardētē habe-  
at lucernā: vt pegrinos xpī  
libētē excipiat. Precictos  
habeat lūbos vt fugiat ela-  
tionē: ardētē habeat lucer-  
nā: vt seruet hūilitatē. Pre-  
cinctos habeat lūbos vt ex-  
pellat a se iuidiā z luorē: ar-  
dentē habeat lucernā: vt pu-  
rā cūctis exhibeat charita-  
tē. Precinctos habeat lum-  
bos vt non exhibeat mēbra  
sua arma iniquitatis pecca-  
to: ardentē habeat lucernā:  
vt exhibeat membra sua ar-  
ma iustitie deo. *Rec. vij.*

**H**ec est fratres catho-  
lice fidei vera sanaq;  
doctrina: hec est mēsurā tri-  
tici: de qua dñs redēptōis  
est pascēda familia. Ex hac  
vobis q̄tum dñs tribuit da-  
mus: ipm̄q; dñm iugit̄ exo-  
ramus: vt z nos z vos in ti-  
more suo gr̄e sue pascere di-  
gnētur auxilio. Auferat a no-  
bis dñationē prauē cupiditatis:  
donet oibus profectū  
et p̄seuerantiā charitatis. Lū-  
bos n̄os ipse precingat/ lu-  
cernas n̄as ipse ardere fa-  
ciat ardētēsq; custodiat: vt

noe refrigescat nostra chari-  
tas/ nec aliq; nobis dñic̄ ini-  
quitas: sed dñs ac redēptōr  
noster oibus gr̄am tribuat/  
vniuersis donū sc̄tē illuſa-  
tiōis ac̄tut̄ ifundat. *L. viij.*

**N**obis donet vt quod  
ab illo audim⁹ recte  
intelligam⁹: sicut oportet fa-  
ciam⁹: vobisq; faciendū ser-  
mone sufficiēt̄ z congruo p̄di-  
cemus. Vobis q̄z donet: vt  
q̄d ab illo p̄ seruos ei⁹ audī-  
tis z corde intelligatis: z ope  
faciatis. Hoc ergo diuina mi-  
sericordia opef̄ in oibus no-  
bis: vt nos q̄s voluit esse di-  
sp̄satores fideles faciat et  
pudētes: vos quoq; faciat  
humiles et obediētes: vt  
mēsurā tritici dñici quā vo-  
bis dam⁹: cōem vobiscū sa-  
lubrit̄ atq; vtilit̄ habeam⁹.

**De de confessoribus** *Le-  
c. i. Sermo b̄ri marci epi.*

**S**anctorū patrū meo-  
ris religiosiſ cōuen-  
tib⁹ honorātes fr̄es charissī  
mi⁹ et pp̄ia corū merita/ et  
munera in eis diuina mira-  
mur. Qui idcirco nobis sūt  
venerabiles: q̄a p̄sentis vi-  
te luce despecta cōtēptōq;  
suorū corporū cruciatu seuiē-  
tē mūdū dei p̄ amore vice-  
rūt. **Sicut hic b̄riſsimus**

**Et.**

**Comune**

pater nŕ/dũ pro assertione  
indisputabilis deitatis spũ  
feruētore cõsurgens arria-  
nis ipietatibus obluat: et  
ecclesias dei concertantiũ  
hereticorũ procellis ac tur-  
binib⁹ p̄turbatas, serene fi-  
dei trãquillitate pacauit/et  
sibi eterna premia multimo-  
da passione q̄siuit/alk⁹ n̄mi-  
rũ incõcussa sequēs vestigia  
ad quem dñs ait. Tu es pe-  
trus ⁊ sup hãc petrà edifica-  
bo ecclesiã meã: ⁊ porte infe-  
ri nõ p̄ualebũt ei. **Lec. ij.**

**U**tre ac merito cun-  
ctis posteritatib⁹ ho-  
norãdus ille: qui firmissime  
petre soliditatẽ secur⁹ inimi-  
cos xp̄i ⁊ celestis spũs au-  
ctõitate pfundit: ⁊ ifatigate  
patientie fortitudine triũpha-  
uit. Hec iferi (sicut dictũ e)  
aduersus eũ porta p̄ualuit:  
q̄ sibi porte et̄nalis ingressus  
regẽ glorie pfessus aperuit

**A**ut quõ ei non pateret  
porta illa vitalis/ q̄ plenu-  
dine euãgelice lectiõis edo-  
ctus i patre filioq; ei⁹ iferu-  
tabile vnice maiestatis asse-  
ruit sacramentũ: edocens ⁊  
ostendēs que esset i vno eo-  
dẽq; dei filio/ ⁊ suscepte car-  
nis ratio/ ⁊ naturalis priu-  
legiũ deitatis? **Lecno. iij.**

**S** Liebat p̄fecto salua-  
torem dixisse. Ego et  
pater vnũ sumus: et q̄ me vi-  
det/ videt et patrẽ. Hec illũ  
confessio/ ⁊ honorabile fr̄is:  
et celo reddidit gloriosum.  
Sed necessariũ nũc eẽ reor:  
vt occasione beati huius pa-  
tris quẽ in tantã gloriã ca-  
tholicarũ ecclesiarũ fides in-  
declinabiliter ab eo suata  
prouerit: nos quoq; pp̄tito  
largiente deo salutarib⁹ do-  
ctrie dominice testimoniis  
imbuamur. **A**it ergo do-  
minus. Ego ⁊ p̄ vnũ sum⁹.  
Qui dicit sumus solitarius  
nõ est: q̄ dicit vnum sumus/  
vtiq; ab eo cũ quovnũ est nõ  
potest esse diuisus **Lec. iij.**

**Q**uid mihi nũc hereti-  
ce in patre ⁊ ei⁹ filio  
diuersitatẽ conaris astrue-  
re cum filius substantie sue  
nos edocens veritatẽ dix-  
erit/ ego ⁊ pater vnũ sumus?  
Qui ⁊ vnum dicit ⁊ sumus?  
nec separatione se diuidit: nec  
vnione pfundit. **Q**ui vnũ  
cum patre est: nec pp̄tuita-  
te a patre differt/ nec v̄tute  
discordat. Lũs sit cum pa-  
tre vnũ/ de patre tamẽ nat⁹  
asserit⁹: ne vt impius blas-  
phemiat arrius/ aut creatu-  
ra quecũq; filius: aut patrẽ

impar esse credat. **Rec. v.**

**A**dis ergo o hō deū de deo natū? sed tū in hoc profundo habes qđ fide credas: nō habes quod discutias argumentis. Audis filiū de pfe natū? sed ne serū aliquē possis in diuinitate rimari: ipe fili⁹ ⁊ vbu di cū ⁊ lumē. Dicit etiā dei vir tus ⁊ dei sa pīa: vt aduertat nō quasi p lūmā mēta genitū lūū corporalit̄ creasse p̄ez: sed p ineffabile maiestātē se cretū de v̄tute pdisse v̄tutē ⁊ lumē manasse de lūie.

**Artus ne vbu sc. vi.**

**R**ipz nō substantiā v̄tatē s; platiū loqntis dei putas esse s̄monē/ dicit fili⁹: vt in eo illi⁹ q p̄ est ⁊ psonatiā esse diceret ⁊ affectū. Iterū q: lumē dicit ne forte eū velut radiū solis aut splēdorē lucerne alieno putares lucere fulgore: ait de ipō beatus euāgelista iohēs cui ar chanū dei ⁊ videre ⁊ reuelare cōcessum est dicēs. Erat lumē v̄ez. V̄ez lumē ait: vt scias illū nō cuiuscūq; creaturalis deficiētisq; luminis esse fulgorē: s; a v̄a luce v̄itatē esse qđ lumē est. **re. vi.**

**I**tm aut verū est lumen / vt non solū non

egeat illuminari: sed ⁊ illumi nādī habeat p̄atez. Illumi nat em vt legat omnē homi nē venientē in hunc mundū. Ait ergo xps vt dictum est: q me videt / videt ⁊ patrem. Qui me (inquit) videt / videt et patrē. Quomō non ⁊ duo ⁊ vnū sunt / cum alter videatur in altero: ⁊ vnū vidisse sit v̄riusq; cognitio. Et reuera s̄ res sicut videre filius videre est patrē ita intellecto patrē intelligit ⁊ fili⁹. Nā q patrē credit ⁊ confitet eter nū: credat necesse est ⁊ filiū coeternum. **Lectio. vii.**

**S**ed iam videam⁹ qđ sit iste aspect⁹ in filio: quo parit̄ videri asseritur ⁊ pater. Aidet sine dubio i filio patrē: q̄ credit filium s̄m incogitabilē deitatis natu rā ineffabiliter natū esse de patrē: nec posse hunc aliud esse q̄ nat⁹ est / q̄ est ille q̄ genuit. Aidet in xpo patrem: qui opera xpi non extranee possibilitatis / sed p̄ne credit esse virtutis. Aidet in filio patrē: q̄ intēdit illum sub cōmunionē patris nōis nō i genitose art; industria s; sim plicis p̄tate p̄cepti aquas i v̄ina vertentem creaturaru mutare naturas: v̄bertate

A. ii.

etiā bñdictiōis sue exesum panē secūdis esurictūū moribus augmentantē. Multiplicādo nāq; escas ī ore mādentiū; ⁊ panes refozmādo de micis; fecit pene nō esse mirabile q; māna fluxit e celo. **¶** *Be de confessoribus.*

**LECTIO. I.** Ex homelia bñi gregorij pape super euāgelio.

Illo quidā pegre pficiscēs.

**S**eruus q; gemiata talēta retulit a dño laudatur; atq; ad eternā remunerationē pducit; cū et voce dñica dicit. Euge serue bone ⁊ fidelis; quia supra pauca fuisti fidelis supra multa te constituā; intra in gaudiū dñi tui. Pauca qui ppe sunt bona oīa p̄sentis vite; quālibet multa videantur.

**¶** Sed tunc fidelis seruus supra multa cōstituit; quādo deuicta oī corruptionis molestia de cōnis gaudijs ī illa celesti sede gloriatur. Tunc ad dñi sui gaudiū p̄fecte intromittitur; quādo in illa eterna patria assumpt; atq; angeloz cetibus admixtus sic interius gaudet de munere; vt nō sit iam qd̄ exterius doleat de corruptiōe.

**¶** *LECTIO. II.* **S**eruus autē qui operari de talen-

to noluit; ad dominum cum verbis excusatiōis redit dicens. Domine scio quia homo durus es; metis vbi nō seminasti; ⁊ congregas vbi nō sparisti; et timens abij et abscondi talentum tuum in terra. Ecce habes quod tuum est. **¶** Notandū q; inuitis seruus durus; dominū vocat; cui tamen ad lucrum deseruire dissimulat; et timuisse se dicit in lucrum talentum expendere; qui hoc solum timere debuerat; ne hoc sine lucro ad dominum reportaret. **LECTIO. III.**

**S**unt enim plerq; intra sanctā ecclesiam quozū iste seruus imaginē tenet; qui melioris vite vt as aggredi metuunt; et tamen iacere in sui torporis ignauia non pertimescunt. Lunq; se peccatores considerant sanctitatis vias arripere trepidant; ⁊ remanere in suis iniquitatibus nō formidāt. **¶** Quozum bene pertrus adhuc in infirmitate positus speciem tenet; cū viso miraculo piscis dixit. **¶** Eri a me domine; q̄a homo peccator sum; immo si te peccatorem cōsideras; oportet vt a te dñm nō repellas. **LECTIO. IIII.**

**S**ed qui dicit...  
...vite ap...  
...quia...  
...qu...  
...fate...  
...repellunt; et...  
...fancificare...  
...revelat...  
...confitū nō...  
...evita...  
...huc...  
...responde...  
...creba...  
...semino...  
...pargo...  
...bare pecun...  
...mularijs; et...  
...vitijs...  
...vita...  
...verbi...  
...stringitur...  
...vbi nō se...  
...non sp...  
...vocat. Si...  
...et ill...  
...ad erogand...  
...magis a...  
...ad erogand...  
...vero...  
...e est...  
...impede...  
...et vctis e...  
...ore. Sed sicut...  
...fictis...  
...pecuniam te

**S**ed qui idcirco melio-  
ris habitus vias et re-  
ctioris vite apprehendere ar-  
dem nolunt: quia infirmos se-  
esse conspiciunt quasi et pec-  
catores se fatentur: et domi-  
num repellunt: eumque que-  
runt in se sanctificare debuerant  
fugiant: et velut in perturba-  
tione consilium non habent dum  
mouentur et vitam timent.

**Q**uando et huic seruo pro-  
pitiis respondet. Serue ma-  
le et piger: sciebas quia me-  
to tibi non semino et congrego  
ubi non spargo: oportuit ergo  
te dare pecuniam meam  
nummulariis: et ego veniens  
recepissem utique quod meum  
est cum usura. *Lectio. v.*

**E**t verbis suis seruo con-  
stringitur cum dominus di-  
cit: meo tibi non semino: et con-  
grego ubi non sparsi. Ac si  
aperte dicat. Si iuxta tuam  
sententiam et illud exquiro  
quod ad erogandum non de-  
dit: quomodo magis a te exquiro  
quod ad erogandum dedi.  
Pecuniam vero nummulari-  
is dare est scientiam predi-  
cationis impedere: quod hanc  
valeat et dictis et factis ex-  
ercere. Sed sicut nostrum pe-  
riculum aspiciatis si domini-  
cam pecuniam teneamus: ita

vestrum fratres charissimi  
solicite pensate: quia cum usu-  
ra a vobis exigitur quod audi-  
stis. In usura quippe pecu-  
nia etiam non data recipitur.  
Cum enim hoc redditur quod  
acceptum fuerat: etiam illud  
superimpenditur quod ac-  
ceptum non est. *Lectio. vi.*

**P**ensate ergo fratres  
charissimi quia de ac-  
cepta hac verbi pecuniam usu-  
ras soluetis: et curate ut ex  
eo quod audistis etiam alia  
studeatis intelligere quod non-  
dum audistis: quatenus alia  
ex alijs colligentes etiam il-  
la discatis ex vobis metipsis  
agere que necdum ex predi-  
catorum ore didicistis. Pigrum  
vero seruum qua sententia  
feriat audiamus. Tollite ab  
eo talentum: et date ei quod habet  
decem talenta. *Lectio. vii.*

**O**portunum valde vide-  
batur cum a malo suo  
vnum talentum tollitur: et potius  
qui duo quam qui quicquam accepe-  
rat daretur. Illi enim vari de-  
buit: qui minus quam qui plus ha-  
buit. Sed sicut superius di-  
ximus per quinque talenta quoniam  
videlicet sensus id est ex-  
teriorum scientia designatur:  
per duo autem intellectus: et opa-  
tio exprimitur. Plus ergo  
*C. iij.*

**Comme**

habuit qui duo q̄ qui quicq̄  
talenta perceperat: quia q̄  
per talenta quinq̄ exteriorū  
administrationez meruit: ab  
intellectu interiorū adhuc  
vacuus fuit. **Lectio octaua**

**A** Num ergo talētū q̄  
intellectum significa  
re diximus illi dari debuit:  
q̄ bñ exteriora q̄ acceperat  
ministravit. Quod quotidie  
in sancta ecclesia cernimus:  
q̄ pleriq̄ dñi bene ministrāt  
exteriora q̄ accipiūt: p̄ adū  
ctam grām ad intellectū  
quoq̄ mysticū perducūt: vt  
etiā de interna intelligentia  
polleant: q̄ exteriora fidelit̄  
administrent. Generalis etiā  
am moy sentētia subdit̄ qua  
dicit. **Omni habenti dabit̄  
z abundabit̄: ei autē q̄ nō ha  
bet: et q̄s habet auferet ab  
eo. Habēti nanq̄ dabitur et  
abundabit̄: q̄ quisq̄ chari  
tate habet etiā dona alia p̄  
cipit: q̄s q̄s charitate non ha  
bet etiāz dona q̄ p̄cepisse vi  
debat admittit.** **Itē de cō  
fessionib⁹. Itē. i. hōme. bñ gre  
gorij pape sup euāg. Si q̄s  
venit ad me et non odit pa  
trem suum et matrem.**

**S** cōsiderem⁹ fratres  
charissimi q̄ et quāta  
sint q̄ nobis p̄mittunt in ce-

lis: vilescūt aīo oīa q̄ habē  
tur in terris. Terrena nanq̄  
substātia supne felicitati cō  
parata: p̄dus est non substi  
dius. **Palis vita eterne vite  
cōparata: mors est poti⁹ de  
cenda q̄ vita. Itē em̄ quorū  
dianus defectus corruptio  
nis: q̄d est aliud q̄ quedā p̄  
litas mortis? **Que autē  
lingua dicere vel q̄s intelle  
ctus capere sufficit illa sup  
ne ciuitatis quanta sint gau  
diū: angeloz choris infesse  
cū beatissimis spiritib⁹ gl̄ie  
p̄ditōis assistere: p̄sentē del  
vultū cernere: ic̄rcū scriptū  
lumē videre: nullo mortis me  
tu affici: icorruptionis p̄pe  
tue munere letari.** **Lectio. ij****

**S** Ed ad hec audita far  
desat anim⁹: itaq̄ illic  
cupit assistere: vbi se sperat  
sine fine gaudere. Sz ad ma  
gna premia pueniri nō p̄t:  
nisi p̄ magnos labores. An  
de et paul⁹ egregi⁹ predica  
tor dicit. **Hō coronabit̄: nisi  
q̄ legitime certauerit. **De  
lectat igit̄ mētē magnitudo  
p̄mior: sz nō deterreat cer  
tamē laboz. An ad se veniē  
tib⁹ vitas dicit. Si q̄s venit  
ad me z nō odit p̄m suū et  
matrē z vxorē z filios et fra  
tres z sorozes: adhuc autē et****

aia sua: nō potest meus esse discipulus. **Lectio. iij.**

**S**ed p̄cūctari libz quōd parētes ⁊ carnalibz p̄p̄inuos precipimur odisse? q̄ iubemur ⁊ inimicos diligere. Et certe de vxore veritas dicit. **Ad de<sup>o</sup> cōiūrit:** hō nō separet. Et paul<sup>o</sup> ait. Viri diligite vxores vras: sicut et xp̄us ecc̄iam. Ecce discipulus vxores diligēdā p̄dicat: cū mag<sup>o</sup> dicat: q̄ vxorē non odit nō p̄t me<sup>o</sup> esse discipulus. Nunq̄d aliud iudex nūciat: aliud p̄co clamat: An simul ⁊ odisse possum<sup>o</sup> ⁊ diligere? **Et** si vim precepti p̄p̄edim<sup>o</sup>: vtrūqz p̄ discretione agere valem<sup>o</sup>: vt eos qui nobis carnis cognatiōe cōiūcti sunt et q̄s p̄imos noium<sup>o</sup> diligam<sup>o</sup>: ⁊ q̄s i via dei aduersarios patimur/odiēdo et fugiēdo nesciamus.

Quasi em̄ p̄ odium diligim<sup>o</sup> q̄ carnalibz sapiēs dum p̄aua nobis igerit nō audif. **lc. iij.**

**U**t autē dñs demōstraret hoc erga p̄imos odiū non de inaffectiōe p̄cedere: sed de charitate: addidit p̄tin<sup>o</sup> dicēs. Adhuc autē ⁊ aiaz suā. **Odisse itaqz p̄cipimur p̄imos: odisse ⁊ aiaz n̄iam.** Cōstat ḡ qz amando

debet odisse primū: q̄ sic eū odit sicut semetipm. **T**ūc eteniz aiam n̄iam bñ odim<sup>o</sup> cū eius carnalibz desideris nō acq̄scim<sup>o</sup>: cū ei<sup>o</sup> a p̄p̄etitū frangim<sup>o</sup>: cū ei<sup>o</sup> voluptatibz reluctamur. **Q**ue ḡ consēptā ad meli<sup>o</sup> ducit: quasi p̄ odiū amat. Sic sic inimiciz exhibē p̄imis n̄is odij discretione debem<sup>o</sup>: vt i eis ⁊ diligamus q̄s sunt: ⁊ odio habeam<sup>o</sup> q̄s in dei nobis itinere obfistunt. **Lectio q̄nta.**

**Q**uē dūz paul<sup>o</sup> hierosolymā p̄geret p̄pheta agab<sup>o</sup> zōnā illi<sup>o</sup> a p̄phēdit: suisqz pedibz alligauit dicēs. **Atz** cui<sup>o</sup> hec zōna est: sic alligabunt in hierl<sup>z</sup>. Sed is q̄ aiam suā p̄fecte oderat dicebat. **E**go nō solū alligari s<sup>z</sup> ⁊ mori in hierl<sup>m</sup> parat<sup>o</sup> sum pro noīe dñi iesu: nec factō aiam meā p̄ciosiorē q̄ me. **E**cce quō aiam suā amādo oderat immo odiēs amabat: quaz cupiebat pro noīe iesu mori tradere: vt hāc ad vitā de pcti morte suscitaret. **A**b hac ergo discretiōe odij nō strit: traham<sup>o</sup> formā ad odiū primi. **A**met qui libet i hoc mūdo aduersari: sed in via dei p̄tratus non amet etiaz propinquos. **Lectio sexta.**

**E. iij.**



**Q**uasi quod enim laetitia et uisus in ea quam aggreditur causa dei extra preterit: extra matrem: extra filios: extra cognatos: extra semetipsos fieri debet: ut eorum cognoscat deum: qui in eius causa neminem recognoscit. Adulterium namque est quod carnales affectus intentionem matris diuerberat eiusque aciem obscurat: quos tamen nequaquam notios patimur: si eos premendo teneamus. Amadum ergo sunt proximi: impedenda charitas omnibus: et proximis et extraneis: nec tamen per eadem charitate a dei amore flectendum. *lc. vii.*

**S**icut autem quod cum de fraephilistin archa domini ad terram israelitarum rediret plaustro superimposita est: et vacce plaustro subiecte sunt: que fete fuisse memorantur: quod rui filios clauserat domi. Et scriptum est. Ibat autem vacce in directum per viam que ducit bethsamis. Uno itinere gradiebantur: per greges et mugietes: et non declinabant neque ad dexteram neque ad sinistram. Quid igitur vacce nisi fideles quosque in ecclesia designant: qui dum sacri eloquii precepta considerant: quasi superimpositam domini archam portant. De

quibus hoc est etiam notandum quod fuisse fete memorantur: quia sunt plerique qui in via dei intrinsecus positi foris affectibus carnalibus ligantur: sed non declinant a recto itinere: quod archam dei portant in mente. *lc. viii.*

**E**cce enim vacce bethsamis per gunt. Bethsamis quippe dicitur domus solis. Et propheta ait. Vobis autem qui timetis deum orietur sol iustitie. Si igitur ad eterni solis habitationem tendimus: dignum profecto est ut de dei itinere pro carnalibus affectibus non declinemus. Tota enim virtute personatum est quod vacce dei plaustro suppositae pergunt et gemit dant ab intimis mugientur et tamen de itinere non desectunt gressus. Sic nimirum predicatores dei sic fideles quosque esse intra sanctam ecclesiam debent: ut et compatiantur proximis per charitatem: tamen de via dei non exorbitent per passionem. *3<sup>a</sup> in iij. noc. 8<sup>a</sup> presbiteribus. Lec. scti euange. 3<sup>a</sup> in mat. Ep. xii.*

**I**n illo tempore dixit symon petrus ad iesum. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Quid ergo erit nobis: Et respondit. Ex commentario beati hieronymi presbiteri de ea. *f. Grandis fiducia. Petrus per-*

scator erat diues nō fuerat: z  
cibos manu z arte q̄rebat: z  
tñ loquit cōsident reliquimus  
oia. Et qz nō sufficit tñ reli-  
quere: iūgit qđ perfectū ē:  
et secuti sum⁹ te. ¶ Fectm⁹  
qđ iussisti: quid igitur nobis  
dabis premij. Iesus autem  
dixit illis. Amē dico vobis:  
q̄ vos qui secuti estis me: in  
regeneratione cuz sederit si-  
lius hominis i sede matesta-  
tis sue sedebit⁹: z vos sup se-  
des duodeci: iudicātes duo-  
decim tribus israel. **Rec. x.**

**N**on dixit q̄ reliquitis  
omnia hoc enim et so-  
crates fecit philosophus et  
multi alij diuitias p̄tempse-  
rūt: sed q̄ secuti estis me: qđ  
proprie ap̄loruz est atqz cre-  
dentiū. ¶ In regeneratiōe  
cū sederit fili⁹ homis i sede  
matestatis sue qñ ex mortu-  
is de corruptiōe resurgent  
incoꝛrupti sedebitis z vos in  
solis iudicantiū: condēnan-  
tes duodecim trib⁹ israel: qz  
vobis credētib⁹ illi crede-  
re noluerunt. **Rectio. xi.**

**E**um vel fratres aut soro-  
res aut p̄m̄ aut m̄ez aut  
vxoꝛez aut filios aut agros  
propter nomen meum: cen-  
tuplū accipiet: et vitā eter-

nam possidebit. Multi autē  
erunt primi nouissimi: et no-  
uissimi primi. Locus iste cū  
illa sententia cōgruit in qua  
saluator loquit: non veni pa-  
cē mittere: sed gladiū. Veni  
enim separare hominē a pa-  
tre suo: et matrem a filia et  
nurū a socru: et inimici hois  
domestici eius. Qui ergo p̄  
pter fidem christi et predica-  
tionē euangeliij omnes affe-  
ctus cōtēpserint atqz diuiti-  
as et seculi voluptates: isti  
centuplum recipient: et vitā  
eternaz possidebūt. **Rec. xii.**

**E**t occasione hui⁹ sen-  
tentie quidā introdu-  
cunt mille annos post resur-  
rectionē: dicētes tūc nobis  
cētuplum omnīū rerū quas  
dimisimus et vitāz eternam  
esse reddendā: nō intelligē-  
tes q̄ si i ceteris digna sit re-  
promissio in vxoribus appa-  
reat turpido: vt qui vnā pro-  
dño dimiserit cētū recipiat  
in futuro. Sen⁹ igitur iste ē  
Qui carnalia p̄ saluatore dī  
miserit sp̄alia recipiet: q̄  
cōpatione: et merito sui ita  
erūt: quasi puo numero cēte-  
nari⁹ numer⁹ p̄paret. Unde  
dicit et apostol⁹ q̄ vnā m̄n  
domū et vni⁹ puicte paruos  
agros dimiserat: quasi nihil

habentes et oia possidetes.

**Euā.** Ecce nos reliqm̄ oia.

**Require vtrū i cōi ap̄torum.**

**Be i. iij. noc. s̄ p̄fessōib⁹.**

**Lecl. euāgē s̄z mar. Ep̄. r.**

**I**n illo tpe d. i. d. s. Fa-

cilius est camelū p̄ fo-

ramē acus transire q̄ diuitē

intrare in regnum dei. Et re-

liqua. **Ex comentario beati**

**iohānis epi in euan. fm̄ mat**

**theum de eadem lectione.**

**H**oc videamus quōd qui re-

liquerit omnia centuplum i

hoc seculo recipere potest.

Hec aut̄ difficultas p̄tigit:

q̄ i hoc sc̄o recepturos di-

cit alē euāgelista. Alioquin⁹

i illo sc̄o difficile nō ē.

**E**r-

go secūdū sanā doctrinā ita

nos conuenit intelligere q̄d

dicit centuplū recipiet: non

vt ip̄az rē quā dimittit cētū-

plū recipiat. Nec ei possibi-

le est vt qui patrē et matrem

relinq̄t centū patres et ma-

tres recipiat. Sed ita. Tan-

tā gratiā: tantā gloriā: tantā

beatitudinē cōsequet̄: vt cē-

tupluz valeat illi q̄ res fuit

quam dimisit. **Lectio. r.**

**E**cce qui reliq̄t patrē et

matrem et fratrem et

omnes carnes et omnes

proprietates suas et

sequit̄ur me: ego faciam

illū regnare in regno

illi⁹ faciat voluntate: illi⁹ he-

reditate expectet: q̄ possq̄

substantiā tradiderit filijs su-

is nūq̄ moritur nec relinq̄t

orphanos filios suos: Sed

et filij tanq̄ p̄fecti viri possi-

dēt diuitias eius: et pat̄ sem-

per illos sic tutatur sic pro-

tegit: quasi semp̄ infantes.

**Q**ui matrem relinq̄t vt d̄s

ligat matrem ecclesiā: nome-

plus est ei cētū plū q̄ mater

carnalis: Illa enīz carnem

eius peperit corporalē: hec

aut̄ animā eius regenerauit

eternam. **Lectio. r.**

**Q**ualis caro tal̄ et ma-

ter carnalis. Cū enim

mortua fuerit caro perit ge-

neratio carnis: et soluit ge-

nerationis effectus. Ex illo

ei nec ille illi filius: nec illa

illi mater. Quia aīa nec ge-

nerat nec generat: et nulluz

cognoscit patrē nisi cum de

cui⁹ voluntate creata est: nul-

lā cognoscit matrem nisi ec-

clesiam q̄ illam generauit in

fide: que dedit ei mandata

diuina ex duobus testamen-

tis quasi escam salutarē dul-

cissimi lactis: ex duabus ma-

millis: que illi de aqua et sp̄s

ritu tenuit tunicam immor-

talem: que eaz ad perfectū

sanctitatē adduxit: vt digna

fieret patris sui substantiam possidere.

**Lectio. xij.**

**Q**ui reliquerit fratres ut habeat christum fratrem nonne melius est ei quam ceterum fratres? Qui fratribus suis non invidet: qui super hereditatem non certat: qui propter lucrum non recipit fraternitatis affectum: qui non solus omnia sua sed etiam seipsum dare paratus est: quod cum omnia dederit nihil ei minuitur. Nam humana substantia semper pauper est: quantumvis homo habuerit nihil se putat habere. Illa autem substantia sola vera est: quod omnium desiderium satiat: et adhuc superabundat. Qui reliquerit sorores: statim eum suscipiunt gratie dei quasi charissime sorores. Non enim vixit sola soror: sic dulciter fratrem suum complectitur: quod gratia dei complectitur a iam sanctam. Nam quotiens gratie dei in sensibus nostris herent delectant nos: et quotiens animas nostras complectuntur oscula rei vident. **Sequentia sancti evangelii: secundum marcum. Cap. v.**

**I**n illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Facilius est camelum per foramen acus transire: quam divitum intrare in regnum dei. Qui

magis ammirabant: dicentes ad semetipsos. Et quis potest saluus fieri? Et intueus illos iesus ait. Apud homines hoc impossibile est: sed non apud deum. **Dia** enim possibilia sunt apud deum. Et cepit petrus dicere et. Ecce nos dimisimus omnia: et secutis sum te. Respondeus iesus ait. **Amē** dico vobis: nemo est qui reliquit domum / aut fratres: aut sorores / aut patrem: aut matrem: aut filios: aut agros: propter me et propter evangelium: qui non accipiat ceteris tamen nunc in tempore hoc / domos: et fratres / aut sorores: et matres / et filios: et agros: cum persecutionibus: et in seculo futuro vitam eternam. **Multi autem erunt primi novissimi: et novissimi primi. Amē.**

**Item in. iij. noc. de consolationibus. Lectio sancti evangelii: secundum lucam. Cap. xij.**

**I**n illo tempore: d. l. d. l. parabola hanc. Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum: et reverti. Et reliqua. **Ex commentario v. b. p. byerti: de eadem lectione.**

**H**omo nobilis ille est cui cecus supra clamabat fili dauid miserere mei: et ventum est in hierosolimam concine:

bāt ofanna filio d'auid: bene  
dicit⁹ qui venit in nomine dñi  
rex israel. Longinqua regio  
ecclesia ē ex gentib⁹: de qua  
eidē hōi nobilit̄ q loq̄tur: ego  
aut̄ constitut⁹ sum rex ab eo  
dicta patre. Postula a me  
et dabo tibi gentes heredi-  
tate tuā: et possessionē tuā  
terminos terre. **¶** Que uide-  
licet hereditas ac possessio  
bifaria ratione regio longi-  
qua uocatur: uel quia a sinti-  
bus tre clamat ad dñm: uel  
quia longe ē a pctōib⁹ sal⁹.  
Et cū deus ubiq; sit p̄sens:  
lōge tñ ab eorū sensu q̄ ydo-  
la colūt de⁹ uer⁹ abest. Sed  
q̄ erant longe: facti sunt p-  
pe i sanguine xpi. **Lectio. r.**

**U**scatis aut̄ decē ser-  
uis suis: dedit illis de-  
cē minas. Denari⁹ numer⁹  
ad legē p̄tinet: propter de-  
calogū. Vocat itaq; p̄ fami-  
lias decē seruos: q̄a elegit  
discipulos per litterā legis  
libutos. Dat ill⁹ decē minas:  
qui legis dicta spiritaliter i-  
telligēda reuelat. Post pas-  
sionē q̄ppe resurrectionēq;  
suā aperuit illis sensū: ut in-  
telligerēt scripturas. i. dñina  
nāq; quā greci mina uocant:  
centū dragmis appēdit. Et  
ois scripture sermo q̄a uite

celestis p̄fectionē suggerit:  
quasi numeri cētenarij pon-  
dere fulgescit. **¶** Et ait illis  
Negotiamini dñi uenio. Uer-  
ba inq̄t legis ac prophetarū  
mystica it̄p̄tatione discuf-  
sa p̄p̄lis afferit: atq; ab eis  
fidei confessionē morūq; pro-  
bitatez recipit: iuxta quod  
psalmista suis auditoribus  
p̄cipit dicens. Sumite psal-  
mū et date tympanū: hoc ē  
laudez p̄dicatiōis in cordis  
int̄tione p̄cipite: deuotio-  
nē operis in carnis castiga-  
tione reddite. Tympanū qd  
pe est: pellis in ligno extēta:  
pellis hō in ligno extēta:  
caro est n̄ra ad exemplū do-  
minice passiōis afflicta. **¶ r.**

**Q**ues autē eius ode-  
rant illum: et miserūt  
legationem post illū dicen-  
tes. Nolimus hunc regna-  
re super nos. Cuius impios  
iudeos dicit: de quibus ali-  
bi protestatur. Hunc autem  
et uiderunt et oderunt: me  
et patrem meum. Qui non  
solum p̄ntē vsq; ad mortem  
crucis oderūt: sed etiā post  
resurrectionē eius miserūt  
persecutionem a postolis: et  
p̄dicatiōnē regni celestis  
sp̄reuerūt. Et factū ē: ut re-  
diret accepto regno. Ille re-

ditus significat tēpus quan-  
do i manifestissima z emine-  
ntissima claritate venturus  
est q̄ eis humilis apparuit:  
cum diceret regnū meū nō  
est de hoc mundo. **Lecccxi.**

**E** iussit vocari suos  
suos/ quibus dedit pe-  
cuniā: vt sciret q̄tum quisq̄  
negociatus esset. Ut sciret  
inquit/ non quo eum aliquid  
lateat cui verissime dictum  
est/ dñe tu oia scis: sed scire  
dicit/ scire oēs facere. Tūc  
enī hominū opera z cogita-  
tiones palā omnibus osten-  
duntur. Quomodo in deute-  
ronomio/ tentat (inquit) vos  
dñs deus vester: vt sciat si  
diligatis eum? hoc est scire  
faciat. Nemo sane arbitret  
eos solummodo quib⁹ gra-  
tia predicandi data est/ non  
autē et eos quibus predica-  
tū est ad iudiciū tūc esse vo-  
candos? ipsi sunt enī pecu-  
nia quā boni serui acquisie-  
re mercando: quinetiam et  
eos quoq̄ quib⁹ nunq̄ pre-  
dicatum est/ ibidem adesse  
dammandos. Tu autem.

**Sequentia sancti euāge-  
lij: s̄m luc̄i. Capitulo. xxi.**

**I**n illo tēpore: Dixit  
Iesus discipulis suis  
parabolā hanc. Homo qui-

dā nobilis abiit in regiones  
longinquā accipere sibi re-  
gnum: et reueri. Vocatis  
autē decem seruis suis dedit  
illis decem mnas: et ait ad  
illos. Hegociamini dum ve-  
no. Cives autem eius ode-  
rant illum: et miserūt lega-  
tionem post illum dicētes.  
Nolumus hunc regnare su-  
per nos. Et factum est vt re-  
diret accepto regno iussit  
vocari seruos quibus dedit  
pecuniam: vt sciret q̄tum  
quisq̄ negociatus esset. Ve-  
nit autem primus dicens.  
Dñe: mna tua decē mnas  
acquisiuit. Et ait illi. E-  
uge serue bone quia in modē  
co fidelis fuisti: eris potesta-  
tem habens super decē ci-  
uitates. Et alter venit di-  
cens. Domine: mna tua fe-  
cit quinq̄ mnas. Et huic ait  
Et tu esto super quinq̄ ciui-  
tates. Et alter venit dicēs.  
Domine: ecce mna tua quā  
habui repositam in sudario  
Timui enim te quia homo  
austerus es: tollis quod nō  
posuisti/ z metis qd nō sem-  
nasti. Dicit ei. De ore tuo te  
iudico sue neq̄. Sciebas q̄  
ego hō austerus sum: tollēs  
qd nō posui/ z metēs qd nō  
seminasti. Et quare nō dedi-

**Comune**

si pecuniā meā ad mēsas/et  
ego veniēs cū vsur/itq; ex-  
egissem illud: Et astātib⁹ di-  
xit. Auferte ab illo mnam ⁊  
date illi q̄ decē mnas habz.  
Et dixerūt ei. Dñe: hz decē  
mnas. Dico aut̄ vobis: qz oī  
habētī dabitur ⁊ abūda bit.  
Ab eo aut̄ q̄ nō habet: ⁊ qđ  
habet aufereť ab eo. Amē.

**Die in. iij. noc. de pf. Lec-  
cti eu. iij. matheti. Ca. xxx**

**I**n illo tpe. d. i. e. d. f. pa-  
rabolā hāc. I. hō quidā  
peregre. p̄ficiscē vocauit ser-  
uos suos: ⁊ tradidit illis bo-  
na sua. Et reliq̄. **homel. bti  
grego. pape. de eadē lectio.**

**L**ectio sc̄i euangeliij s̄res  
k̄mī sollicitē nos cōsiderare  
admonet: ne nos q̄ plus ce-  
teris aliqđ in hoc mūdo re-  
cepisse cernimur: ab aucto-  
re mūdi graui⁹ inde iudice-  
mur. Cū em̄ augētur donaz  
rōnes etiā crescunt donoz.

**L**ato ergo esse humilio-  
ratz ad seruēdū promptioz  
quisq; debz ex munere q̄to  
se obligatiozē esse conspicit  
in reddenda ratione. Ecce  
homo q̄ peregre p̄ficiscitur  
seruos suos vocat: et qz ad  
negocium talenta paratur:  
post multū vero sp̄is ratio-  
nē positurus reuertit: bene

operātes seruos pro ap por  
tato lucro remunerat: seruū  
vero a bono ope torpentem  
damnat. **Lectio. v.**

**Q**uis est itaq; iste hō q̄  
peregre p̄ficiscit/ nisi  
redemptoz n̄: q̄ in ea carne  
quā assumpserat abiit in ce-  
lū: Carnis ei loc⁹ ppri⁹ ter-  
ra est: q̄ quasi ad peregrina  
ducit: dū p redemptozē no-  
strū in celo collocat. S; hō  
iste q̄ peregre p̄ficiscit suis  
suis bona sua tradidit: qz fi-  
delib⁹ suis spūalia dona cō-  
cessit. Et vni quidē quoz ta-  
lētā alij vero duo: alij hō cō-  
misit vni. **Quinq; etenim  
sunt coꝑtis sensus: videlicet  
visus/auditus/gustus/odora-  
tus/ ⁊ tactus. Quinq; igitur  
talētis donū quinq; sensuū:  
id est exteriorū sciētia desi-  
gnat: duob⁹ hō intellectus  
⁊ opatio exprimit: vnius au-  
tē talēti noīe itellect⁹ tantū  
modo designat. **Lectio. vi.****

**S**ed is q̄ quinq; talēta  
accipat alta qnq; lu-  
cratus est: qā sunt nōnulli q̄  
et si iterna ac mystica pene-  
trare nesciunt: pro intentio-  
nē tamen superne patrie do-  
cēt recta quos possunt. De  
ipsis exterioribus q̄ accepe-  
runt duplum talentum por:

tant? q; dum se a carnis pe-  
 tulantia/ a terrenaz rerum  
 ambitu/ atq; a visibiliu vo-  
 luptate custodiunt: ab his  
 etiā alios admonendo cōpe-  
 scūt. Et sunt nōnulli q; qua-  
 si duob; talētis ditati itelle-  
 ctū atq; operationē percipiūt  
 subtilia de iternis itelligūt/  
 mira de exteriorib; opant;  
 cūq; z intelligendo z opan-  
 do alijs predicant: quasi du-  
 plicatū de negotio lucrum  
 portant.

Lectio. xij.

**B**ene autē alia qnq; vel  
 alia duo i lucrū venif  
 se referunt: q; dum vtriq; se-  
 xui pdicatio im pendit: qua-  
 si accepta talenta geminā-  
 tur. Sz is q; vnū talentū ac-  
 cepat abiens fodit in terrā:  
 et abscondit pecuniā dñi sui.  
 Talētū in terra abscondere  
 est acceptū igeniū terrenis  
 actib; implicare lucrū spiri-  
 tale non querere: cor a ter-  
 renis cogitatioib; nunq; le-  
 uare. Sūt nāq; nōnulli qui  
 donū itelligētie pceperūt:  
 sz tñ sola q; carnis sunt sapi-  
 unt. De qb; p; pphetā dicat.  
 Sapientes sunt vt faciāt ma-  
 la: bene autē facere nesciunt  
 Sed dñs q; talenta contulit  
 rationē positur; redit; quia  
 is qui nūc per se spiritualia

dona tribuit districte i iudi-  
 cio merita exquirat: qd; q; q; q;  
 accepit considerat/ z quod  
 lucrū de acceptis reportet  
 p̄sar. **Sequentia sc̄i euā.**  
**fm marthei. Capitulo. xxv.**

**I**n illo tpe; d. l. d. f. pa-  
 bolā hāc. Ihs; qdā pe-  
 regre p̄fiscēs vocauit ser-  
 uos suos: z tradidit illis bo-  
 na sua. Et vni dedit qnq; ta-  
 lēta: alij autem duo: alij vō  
 vnū/ vniciq; fm; ppriā stur-  
 tē: et p̄fect; est statim. Abiit  
 autē q; quinq; talēta accepe-  
 rat: z opatus est in eis z lu-  
 cratus est alia quinq;. Simi-  
 liter q; duo acceperat: lucra-  
 tus est alia duo. Qui autē  
 vnū acceperat abtēs fodit  
 in terra: z abscondit pecuniā  
 domini sui. Post multū vō  
 tēporis venit dñs seruoꝝ il-  
 loꝝ: z posuit rationem cum  
 eis. Et accedens qui quinq;  
 talenta accepit obtulit alia  
 quinq; dicens. Domine: qnq;  
 talenta tradidisti mihi: ecce  
 alia quinq; suplucrat; sum.  
 Et illi dñs ei;. Euge serue  
 bone z fidelis: q; sup pauca  
 fuisti fidelis/ supra multa te  
 cōstituiā. Intra in gaudium  
 dñi tui. Accessit autem et q;  
 duo talēta acceperat: z ait.  
 Dñe: duo talenta mihi tra-



didisti: ecce alia duo Intra-  
tus sum. At illi dñs eius.  
Euge serue bone et fidelis:  
quia super pauca fuisti fide-  
lis/supra multa te cōstitua.  
Intra i gaudiū:domini tui.  
Amen. *Item in. iij. noct-  
no de cōfessorib⁹. Lec. san-  
cti euāgēi sm lucā. Cap. xj.*

**I**n illo tpe dñi. te. di. su.  
Nemo lucernā accen-  
dit ⁊ tabscōdito ponit neq;  
sub modio/sed supra cande-  
labrū: vt qui ingrediunt lu-  
men videāt. Et reliqua. *Ex  
cōmentario venerabilis be-  
patri biteri de eadē lectione*

**D**e se ipso dominus hec lo-  
quitur: ostēdens ⁊ si supra-  
dixerit nullum generationi  
neq; nisi signū sone dādum:  
nequaq; tñ lucis sue clarita-  
tē fidelibus occultandam.  
Ipse quippe lucernā accen-  
dit: qui testā humane natu-  
re flāma sue diuinitatē imple-  
uit. **Q**uā pfecto lucernā  
nec credētibus abscondere  
nec modi o supponere hoc ē  
sub mēsurā legis includere  
vel intra vnus iudee gētis  
terminos voluit cōhibere:  
sed supra candelabrū inq;:  
vt qui ingrediunt lumen vi-  
deant. *Lectio. x.*

**A**ndelabrū ecclīā di-

cit: cui lucernam supposuit  
quia nostris in frontibus fi-  
dē sue incarnationis affixit:  
vt q; ecclīā fideliter ingre-  
di voluerint/lumen verita-  
tis palā queāt itueri. **Q**ua  
sentētia iudeoz quoq; pce-  
res cōdēnat: q; signa querē-  
tes exteri⁹ aptā lucis ianuā  
noluerūt intrare credēdo.

**D**eniq; p̄cipit: ne opa tā-  
tūmodo sed vt cogitationes  
et etiā ipsas cordis intētio-  
nes mūdare ⁊ castigare mē  
minerit. **N**ā seq̄t. Lucerna  
corpōris tui est oculus tu⁹.  
**C**orp⁹ q; ppe dicit opa q; pa-  
lā cūctis apparēt: oculū ve-  
ro ipsam mētis intētiōē q;  
operat: ⁊ de cui⁹ merito ea;  
dē opa lucis an tenebrarū  
sint opa discernūt: sicut ipse  
psequenter exposuit dicens.  
**S**i ocul⁹ tu⁹ fuerit simplex  
totū corp⁹ tuū lucidū erit:  
si autē neq; fuerit: etiā corp⁹  
tuū tenebrosū erit. *lc. xj.*

**S**i (inq;) pura recta q;  
intētiōē q; potes age-  
re bona studueris/lucis p-  
fecto sunt opa q; facis: etiā  
si corā hoībus iperfectiōis  
aliquid habere videant: qm̄  
diligentibus deū omnia co-  
operatur in bonum: his qui  
sūm propositum vocati sunt

Et aut puer  
q; pcedit p  
no q; sequit  
si mōcat. Et  
ne quod in te  
hoc est ne ip  
mo que lumen  
noom caligin  
illa discerion  
na q; alibi p̄  
multo dā serua  
nam ex ipso  
t. Et ergo corp  
am fuerit nō h  
am partē tene  
idum totum?  
na fulgōis t  
Et autem.  
**O**mnia ope  
quia et apōste  
nostra nuncu  
era que iprob  
tanda p̄cepti  
beneficite erg  
bra que sunt s  
micationē (im  
idmē) et cet  
q; dicit ipse bo  
tione patrau  
es in tua conse  
q; partem tene  
brius: etiā f  
nom p̄cipim  
tione noceri:  
aut de pecun

facti. Si autem puerfa est inten-  
tio que precedit/prauū est oē  
opus quod sequitur: quis rectū  
esse videatur. Vide ergo ne  
lumē quod in te est tenebræ  
sint: hoc est ne ipsa cordis in-  
tentio que lumen est anime  
vitorum caligine fuscetur/  
sedula discretione ppende-  
tur: quia alibi precipit. **Om-**  
**ni custodia serua cor tuum:**  
quoniam ex ipso vita proce-  
dit. Si ergo corpus tuū lu-  
cidum fuerit nō habens ali-  
quam partē tenebrarū erit  
lucidum totum: et sicut lu-  
cerna fulgoris illuminabit  
te. Tu autem. **Lectio. xij.**

**T**otum corp⁹ nostruz  
omnia opera nra di-  
cit: quia et apostolus mem-  
bra nostra nuncupat quedā  
opera que improbat: et mor-  
tificanda precipit dicens.  
**Absterge ergo membra**  
**vestra que sunt super terrā:**  
**fornicationē / immūditiam /**  
**libidinem / et cetera talia.**  
Si igitur ipse bonum bona  
intentione patraueris nō ha-  
bens in tua conscientia ali-  
quā partem tenebræ cogi-  
tationis: etiam si cōtigerit  
aliquem proximorū tua bo-  
na actioe nocere: verbi gra-  
tia aut de pecunia quam a

te indigens et petens accepe-  
rat facere vel pati aliquid  
malū: aut de verbo exhorta-  
tionis quo errantē corriges:  
re uolebas forte pnciosius  
errare: tu tamen pro tuo sim-  
plici et lucido corde hic et in  
futuro lucis gratia dona-  
beris. Hæc contra hypocrī-  
sim phariseorum subdole si-  
gna querentū specialiter di-  
cta: nos iuxta sensum mora-  
lem generaliter instituant.

**Sequentia sancti euan-**  
**gelij secundum lucam. Cap. xij.**

**I**n illo tempore: dixit  
Iesus discipulis suis.  
**Nemo lucernā accēdit et in**  
**abscondito ponit: neque sub**  
**modio sed supra cādēlabiū:**  
**ut qui ingrediuntur lumen**  
**videant. Lucerna corporis**  
**tui: est oculus tuus. Si ocu-**  
**lus tu⁹ fuerit simplex: totū**  
**corpus tuū lucidū erit. Si**  
**autem nequ⁹ fuerit: etiam cor-**  
**pus tuū tenebrosuz erit. At**  
**de ergo: ne lumē quod in te**  
**est tenebræ sint. Si ergo cor-**  
**pus tuū lucidum fuerit non**  
**habens aliquam partem te-**  
**nebrarum: erit lucidum to-**  
**tum. Et sicut lucerna fulgo-**  
**ris: illuminabit te. Amen.**

**Itē l. iij. noc. de p̄f. Le-**  
**sci euāg. secundum lucā. Cap. xij.**

**H. i.**

**I**n illo tpe: Dixit iesu  
discipulis suis. Sint  
lumbi vtri precincti: et lucerne  
ardetes. Et reliq. **Homelia**  
**b. i. greg. pape: de eadē sc.**  
**S**acti euāgelij fratres cha-  
rissimi apta est nobis lectio  
recitata: sed ne aliquibus ip-  
sa eius planities alia fortal-  
se videatur eā sub breuitate  
trāscurrimus: quatenus eius  
expositio ita nesciētibus fiat  
cognita: vt tamen sciētibus  
non sit onerosa. ¶ Quia vi-  
ris luxuria in lumbis sit fe-  
minis in vmbilico: testatur  
dñs q̄ de diabolo ad beatū  
iob loquitur dicens. Virtus  
eius in lumbis eius: et forti-  
tudo illius in vmbilico ven-  
tris eius. **Lectio. r.**

**A** principali igitur sexu  
lūborū noīe luxuria  
designat: cuius dñs dicit sint  
lumbi vestri p̄cincti. Lum-  
bos enī precingimus: cum  
carnis luxuriā p̄ cōtinentiā  
coartamus. Sed quia min⁹  
est mala non agere nisi etiā  
quisq; studeat bonis operi-  
bus insudare: protinus ad-  
ditur: et lucerne ardetes in  
manibus vestris. ¶ Lucer-  
nas qui ppe ardetes in ma-  
nibus tenemus: cū per bo-  
na opera proximis nostris

lucis exēpla mōstram⁹. De  
q̄bus profecto operib⁹ dñs  
ait. Luceat lux vestra corā  
hoībus: vt videant opa ves-  
tra bona: et gloriificēt p̄rem  
vestrū qui in celis est. Tu  
autem domine. **Lectio. xi.**

**D**uo sunt autē q̄ iuben⁹  
et lūbos restringere et  
lucernas tenere: vt et mun-  
dicia sit castitatis in corpo-  
re et lumen veritatis in ope-  
ratione. Redemptori etem  
nostro vnū sine altero place-  
re nequaquā potest: si aut is  
qui bona agit adhuc luxu-  
rie inquinamenta non dese-  
rit: aut is qui castitate p̄e-  
minet: necdū se p̄ bona ope-  
ra exercet. Nec castitas er-  
go magna est sine bono ope-  
re: nec bonū opus est aliqd  
sine castitate. Sed si vtrūq;  
agit restat vt quisquis ille ē  
spe ad supernā patriam ten-  
dat: et nequaquā se a vitis p̄  
mundi huius honestate cō-  
tineat. Qui et si quedam bo-  
na aliquando pro honestate  
inchoat: in eius tamē inten-  
tione nō debet permanere:  
nec per bona opa presentis  
mundi gloriā querere: sed  
totā spem in redēptoris sui  
aduentū constituat. Unde et  
protinus subditur. Et vos

similes hominibus expectā  
 tibus dñm suum: quādo re-  
 uertatur a nuptijs. **Rec. xij.**  
**A**d nuptias quippe do-  
 minus abiit: quia resur-  
 gens a mortuis et ascēdens  
 in celū: supnam sibi angelo-  
 rū multitudinem nouus ho-  
 mo copulauit. Qui tunc re-  
 uertitur: cū nobis iam per  
 iudiciū manifestat. Hñ autē  
 de seruis expectantib⁹ sub-  
 dicitur. Et cum uenerit et pul-  
 sauerit: confestim aperiant  
 ei. Venit quisque dñs cū ad  
 iudiciū properat: pulsatur  
 ro: cuius iam per egritudinis  
 molestias mortē vicinā desi-  
 gnat. Cui confestim aperi-  
 mus: si hunc cū amore sus-  
 ceptimus. Aperire enim iu-  
 dicii pulsanti nō vult q̄ exte-  
 re de corpore trepidat: et vide-  
 re eum quem contēpsisse se  
 meminit iudicem formidat.  
 Qui autē de sua spe et opera-  
 tione securus est: pulsanti cō-  
 festim aperit: quia letus iu-  
 dicē sustinet: et cū tēpus p̄-  
 pinque mortis agnouerit:  
 de gloria retributiōis hila-  
 rescit. Hñ et prius subdit.  
 Bti sunt hui illi: q̄s cū vene-  
 rit dñs inuenerit vigilātes.  
**De sequētia sc̄i euāgelij:**  
**in Lucan. Capitulo. xij.**

**I**n illo tēpore: Dixit  
 Iesus discipulis suis.  
 Sint lumbi vestri precincti  
 et lucerne ardētes. Et vos  
 similes hominibus expectā-  
 tibus dominum suum quan-  
 do reuertatur a nuptijs: ut  
 cum uenerit et pulsauerit cō-  
 festim aperiat ei. Beati ser-  
 ui illi: quos cū uenerit dñs  
 inuenerit vigilātes. Amen  
 dico vobis: q̄ precinget se et  
 faciat illos discubere et trās-  
 iens ministrabit illis. Et si  
 uenerit in secunda vigilia et  
 si in tertia vigilia uenerit et  
 ita inuenerit: beati sunt ser-  
 ui illi. Hoc autē sc̄tote: quā-  
 si sciret paterfamilias qua  
 hora fur ueniret: uigilaret  
 utique: et non sineret perfodī  
 domū suā. Et vos estote pa-  
 rati: quia qua hora nō puta-  
 tis: filius hoīs ueniet. **Amen.**  
**Acte in. iij. noct. de confesso-**  
**ridus. Lectio sc̄i euāgelij:**  
**in Martheum. Cap. xliij.**  
**I**n illo tēpore: Dixit  
 Iesus discipulis suis.  
 Vigilate: quia nescitis qua  
 hora dominus uester uetu-  
 rus sit. Et reliqua. **Sermo**  
**beati fulgēti ep̄i de ca. lcc.**  
**Dominicus sermo quē de-**  
**bemus oēs nō solū studio-**  
**se uerū etiam sapiēter audi-**  
**re.**

rescut oportet nos humili-  
ter ac delectabiliter obedi-  
re/ moderationis sue tenēs  
vobis tēperē/ vt nec ouibus  
desint pabula nec pastorib⁹  
alimēta: q̄dā specialiter so-  
lis p̄cepit nobis: quedā vō  
gñaliter z nobis et vobis.

**H**obis nāq̄ id est seruis  
quos pater ille familias re-  
rum omnīū domīn⁹ ad hoc  
in sua magna domo consti-  
tuit/ vt populo eius verbis  
gratie ministremus/ specia-  
liter iniungitur sancte p̄di-  
cationis officium: generaliter  
vero z nobis z vobis sa-  
lutaris indicitur obediētia  
mandatorū. **Lu. Lectio. r.**

**I**n quibus denuo mā-  
datis tanq̄ ditissimis  
ferculis sic celestīū delicia-  
rū copia spiritualis exuberat:  
vt in verbo dei abundet  
q̄d p̄fectus comedat: abundet  
etiā quo paruulus sur-  
gat. Ibi est enim simul z la-  
cteus potus quo tenera fi-  
delium nutriatur infantia:  
ibi et solidus cibus: quo ro-  
busta perfectorum iuuētus  
spiritualia sancte d̄tutis ac-  
cipiat icremēta. **I**bi proz-  
sus ad salutem consulit vni-  
uersi quos dominus salua-  
re dignat. Ibi est quod omni

etati congruat: ibi q̄d o p-  
fessionī cōueniat. Ibi audi-  
mus precepta q̄ faciamus:  
ibi cognoscimus premia q̄  
speremus. Ibi est iussio que  
nos p̄ l̄fam doceat et instruat  
ad scientiam: ibi p̄missio q̄  
p̄ grām trahat z p̄ducatur ad  
gloriam. **Lu. Lectio. xi.**

**S**eruoꝝ igit quos po-  
pulo suo p̄posuit: do-  
minus speciale volens offi-  
ciū demonstrare ait quod ex  
euāgelio modo audiuitus  
Quis putas est fidelis dis-  
pensator: z prudēs quē cōsti-  
tuit dñs sup familiā suā: vt  
det illis in t̄pe tritici mēsu-  
rā: Beatus ille seruus: quē  
cū venerit dñs inuenerit sic  
faciētem. Quis est iste dñs  
fratres: X̄ps sine dubio: qui  
suis discipulis ait. Vos vo-  
catis me maḡ z dñe: et bñ  
dicitis. **Suz eteni. Que est  
etiā huius dñi familia: Hic  
mix illa est quā ip̄e dñs de  
manu iūmici redemit: z suo  
dño mancipauit. Hec autē  
familia/ sc̄tā ē eccl̄ia catho-  
lica: q̄ p̄ orbē terre copiosa  
fertilitate diffundit: z redē-  
pta se p̄cioso sui dñi sangui-  
ne gl̄iat. Fili⁹ em̄ hoīs sicut  
ip̄e ait non venit ministrare  
s̄ ministrare: z dare aīam suā**

deceptionem p-  
p̄ est etiam  
p̄dam suam po-  
rebus: Er̄t ergo  
p̄cepta est fan-  
mas. **Lu. aut. r.**  
**O**mn̄is p̄fator:  
fit quē opo-  
tam pariter et  
vobis nobis ost-  
dēs: qui de se f-  
loquens ait. S-  
ter hom̄ vt mi-  
et v̄ p̄fatorē  
am doc. Hic iā  
p̄fatorēs: vt t-  
normatur. Ne q-  
v̄t̄ solos apot-  
dānos factos  
p̄ceptos militi-  
ficio seruus  
liber impudēte  
p̄p̄e br̄is paul⁹  
v̄t̄ p̄fatorēs e-  
tes est. **Q**potte-  
mit esse sicut d-  
id. Serui ergo  
dñus: v̄t̄ p̄lā  
nos mōstram  
t̄e erogem? ac-  
bevero sit ista t-  
tu si queram? t-  
t̄e br̄is paulu-  
dicit dicens. E-  
t̄nos dūit̄ n-  
m. **Q**uam ergo

redemptionem pro multis.  
Ipe est etiam pastor bonus  
qui aiam suam posuit pro  
oibus suis. Grex ergo boni pa  
storis ipsa est familia redē  
ptoris. Tu autē. **Lectio. xij.**

**D**ispensator vero quis  
sit quē oportet esse fi  
delem pariter et prudētem  
paulus nobis ostendit apo  
stolus qui de se suisq; soci  
is loquens ait. Sic nos exi  
stimet homovt mistros chri  
stij et dispensatores mysteri  
orum dei. Hic iā querit in  
dispensatores; vt fidelis q̄s  
inueniatur. Ne quis autem  
nostruz solos apostolos dis  
pensatores factos existimet  
neglectoq; militie spirita  
lis officio seruus piger in  
deliter impudēterq; dormi  
ret: ipse br̄s paulus ep̄os quo  
q; dispensatores esse osten  
dens ait. Oportet ep̄m sine  
crimie esse: sicut dei dispensa  
torē. Serui ergo p̄r̄familia  
sumus? dispensatores dñi  
sumus: mēsuram tritici quā  
vobis erogem? accepimus  
Quaero sit ista tritici men  
sura si queram? (ipaz quoq;  
nobis br̄s paulus apostolus  
ostendit dicens. Unicuiq; si  
cut deus diuisit mensuram  
fidei. Quam ergo mensuraz

tritici christus nūcupat: hāc  
mensuram fidei paulus ap  
pellat: vt agnoscamus non  
aliud esse spirituale tritici:  
q̄ christiane fidei venerabile  
sacramentum. Huius men  
suram tritici vobis in nomi  
ne domini damus: quotiēs  
illuminati dono gratie spiri  
talis scdm regulam vere fi  
dei disputamus. Et eandē  
tritici mensuram per domi  
nicos dispensatores accipi  
tis: cuz quotidie per dei fa  
mulos verbū veritatis audi  
tis. **Sequentia sc̄i euangelij  
in mattheum. Cap. xxiij.**

**I**n illo tpe dixit iesus  
discipulis suis. Vigila  
te: quia nescitis qua hora  
dñs uerit venturus sit. Il  
lud autem scito te: qm̄ si sc  
ret pater familias qua hora  
furus veniret vigilaret: et  
non sineret perfodi domum  
suam. Ideo et vos estote  
parati: quia qua nescitis ho  
ra filius hominis venturus  
est. **Quis putas ē fidelis ser  
uus et prudens: quez consti  
tuit dñs super familiā suā:  
vt det illis cibum in tempo  
re? Beatus ille seruus: quē  
cum venerit dominus eius  
inuenit sic facientē. Amē  
dico vobis: quoniam super**  
**H. iij.**

omnia bona sua: p̄stituet eū  
 Amen. **C** *In .iiij. noct. de  
 confessionibus. Lectio sancti  
 euāgelii s̄m matthei. Ep̄. n̄.*  
**I**llo tpe; Dixit ies̄s  
 discipulis suis. Vos  
 estis sal tre. Et reliq̄. *Ex pu  
 lio libro beati augu. ep̄i de  
 sermone domini in mōte ha  
 bito; de eadem lectione.*

**O**stendit domin⁹ fatuos es  
 se iudicādos: qui tempora  
 lum bonorum vel copiam  
 sectantes: vel inopiam me  
 ruentes amittunt eterna: q̄  
 nec possunt dari ab homini  
 bus nec auferri. Itaq; si sal  
 infatuatum fuerit: in quo sa  
 lietur: Id ē si vos per quos  
 condiendi sunt quodammo  
 do populi metu persecutio  
 num temporalium amiseri  
 tis regna celorum: qui erūt  
 homines per quos vobis er  
 roz auferatur cum vos ele  
 gerit deus per quos erro  
 rem auferat ceterorum:

**E**rgo ad nihil valet sal  
 infatuatus: nisi vt mittatur  
 foras: et calcetur ab homi  
 nibus. Non itaq; calcatur  
 ab hominibus qui patitur  
 persecutionem: sed qui timē  
 do persecutionem infatuaf.  
 Calcari enim non potest ni  
 si inferioz: sed inferioz non

est: qui quis corpore in ter  
 ra multa sustineat: corde ta  
 men fixus in celo est. Tu au  
 tem domine. **Lectio. r.**

**U**s estis lumen mū  
 di. Quomodo dixit  
 superi⁹ sal terre: sic nunc di  
 cit lumen mundi: Nam ne  
 q; superius ista terra acci  
 pienda est quā pedibus cor  
 poreis calcam⁹: sed homines  
 qui in terra habitant vel est  
 am peccatores quozū cōdiē  
 dis ⁊ extingūdis putozib⁹  
 apostolicum salem domin⁹  
 misit: et hic mundum nō ce  
 lum et terram sed homines  
 qui sunt in mundo vel q̄ dilē  
 gunt mundū oportet itelli  
 gi: quibus illuminādis a po  
 stoli missi sunt. **N**ō potest  
 ciuitas abscondi supra mon  
 tem posita: id est fundata su  
 per magnam insignēq; tu  
 stitiam: quam significat etiā  
 ipse mons i q̄ dñs disputat.  
 Tu autem. **Lectio. r.**

**Q**uod accendunt lucer  
 nam et ponunt eam  
 sub modio. Quid putamus  
 ita esse dictuz sub modio: vt  
 occulta tio tm̄ lucerne acci  
 pienda sit tanq̄ diceret: ne  
 mo accendit lucernam et oc  
 cultat illam: An etiam mo  
 dius aliqd̄ significat vt hoc

ponere lucernam  
 sub modio face  
 re: q̄ p̄cedit  
 non p̄cedit  
 nec aliquid  
 malibus et ter  
 riste paratū  
 potest occurrere  
 tribulationem m  
 a quibus recipit  
 q̄ gestit: vt ill  
 ius recipiat v  
 istam corpore  
 vt modio cosp  
 oclatur in qua  
 tu menti fuerit  
 metur vobis: i  
 mala bona q̄ c  
 guntur: certa t  
 ita et inchoant  
 me: quam for  
 modius. Et  
 mala a nullo  
 nocent. Non er  
 nam dat deus  
 sub modio  
 nam ponit  
 vt docerie bon  
 mporalibus ol  
 p̄super candel  
 nqui corpus  
 mo dei subici  
 ita p̄dicatior  
 miferit⁹ cor  
 lum tamen cor

fit ponere lucernam sub modio: supiora facere corpis comoda quam predicationem veritatis: vt ideo quisque veritatem non predicem dum timeret ne aliquid in rebus corporalibus et temporalibus molestie pariatur? Et bene modus dicitur: siue propter retributionem mensure quia ea quisque recipit que in corpore gessit: vt illic inquit apostolus recipiat vnusquisque que gessit in corpore: et tanquam de hoc modio corporis alio loco dicitur in qua enim mensura mensi fueritis in ea remetetur vobis: siue quam temporalia bona que corpore peraguntur: certa dierum mensura et inchoantur et transeunt: quam fortasse significat modius. Eterna vero et spiritalia nullo tali fine conercentur. Non enim ad mensuram dat deus spiritum. **l. xij**

**S**ub modio ergo lucernam ponit quisque lucernam: qui corpus suum ministerio dei subicit: vt superius: sit predicator veritatis in seruo serui corporis: per ipsam tamen corporis serui

tutem excelsior luceat doctrina: que per officia corporalium id est per vocem et linguam et ceteros corporis motus: in bonis operibus insinuat discipulis. Supra candelabrum ergo ponit lucernam cum dicit apostolus non sic pugno tanquam aerem cedens: sed castigo corpus meum et subiectio: ne forte alius predicans ipse reprobos inueniat. Quod vero ait vt luceat omnibus qui in domo sunt: domum pulchram dictam habitationem hominum id est ipsum mundum: propter id quod superius ait vos estis lux mundi. Aut si domum quisque vult accipere ecclesie neque hoc est absurdum. **Sequentia sancti euangelii: secundum mattheum. Capitulo. v.**

**I**n illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Quod si sal euenerit in quo salietur: Ad nihilum valet ultra nisi vt mittatur foras: et conculcet ab hominibus. Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi: supra montes posita. Neque accendunt lucernam et ponunt eam sub modio sed supra candelabrum: vt luceat omnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus: vt videat

H. iij.





commouebitur. **ps. xlv. De**  
 noster refugium. **fol. xvi. a.**  
 Hæc est que nesciuit thorum  
 in delicto habebit fructum  
 in respectione animarū san-  
 ctarum. **ps. xlvij. Magnus**  
 dñs. **fol. xvi. b.** Diffusa est  
 gratia in labijs tuis. Pro-  
 pterea benedixit te deus in  
 eternum. **ps. i. Diffusa ē gra-**  
 tia in labijs tuis. Propter-  
 ea benedixit te deus i eter-  
 num. **ps. i. Dilexisti iustitiam**  
 et odisti iniquitatem. Pro-  
 pterea. **ps. ii. Specie tua et**  
 pulchritudie tua. Intende  
 prospere procede et regna.  
 Quam pulchri sunt gres-  
 sus tui in calciamentis filia  
 principis. Intende. **ps. iii. Pro-**  
 pter veritatem et mansuetu-  
 dinem et iustitiam. Et dedu-  
 cet te mirabilis dextera tua  
 Audi filia et vide et incli-  
 na aurem tuam et obliuiscere  
 populū tuū et domū pa-  
 tris tui. Et. **ps. iiii. Dilexisti**  
 iustitiam et odisti iniquita-  
 tē ppter ea. Anxit te de⁹ de⁹  
 tuus oleo letitie. **ps. i. Pro-**  
 pter veritatem et mansue-  
 tudinem et iustitiaz. Anxit.  
**In. ii. noctur. an. Anguen-**  
 tum effusum nomē tuū ideo  
 adolescentule dilexerunt te  
 nimis. **ps. lxxxij. Benedixi**

sti domine. **fol. xxx. an. Re-**  
 uertere reuertere sumam⁹  
 reuertere reuertere intue  
 amur te. **ps. lxxxvj. Funda-**  
 menta eius. **fol. xxx. an. At-**  
 gra suz sed formosa filie hie  
 rusalem ideo dilexit me rex  
 et introduxit me in cubicu-  
 lum suum. **p. xcv. Cantate. i.**  
**folio. xxxiii. an. Cum esset**  
 rex in accubitu suo nardus  
 mea dedit odorem suum. **p.**  
**xcvi. Dñs regnauit exultet.**  
**fol. xxxiiii. a. Fulcite me flo-**  
 rib⁹ stipate me malis quia  
 amore languo. **ps. xcviij.**  
 Cantate. **ps. i. folio. xxxiiii. an.**  
 Quam pulchri sunt gressus  
 tui i calciamentis filia prin-  
 cipis. **ps. xcviij. Domin⁹ re-**  
 gnauit trascantur. **f. xxxliij.**  
 Specie tua et pulchritu-  
 dine tua. Intende prospere  
 procede et regna. **De virgi-**  
**ne martyre. ps. v. Veni spon-**  
 sa christi accipe coronā quā  
 tibi domin⁹ pparauit. Pro  
 cuius amore sanguinē tuū  
 sudisti et cum angelis in pa-  
 radisum introisti. **ps. v. Veni**  
 electa mea et ponā i te thro-  
 num meuz quia concupiuit  
 rex speciem tuam. Pro cui⁹.  
**De virgine nō martyre. ps. vi.**  
 Audi filia et vide et inclina  
 aurem tuam. Et obliuiscere





**Comune**

runt oleū in uasis suis cū lā-  
padibus: media autē nocte  
clamor factus est ecce spon-  
sus uenit exite obuiam chri-  
sto dño. **De scā nō virgile**  
**Advs. l. b. uerbiorū. xxxij**

**M**alterē fortē q̄s inue-  
nit: procul et de vlti-  
mis finibus p̄ciuz ei⁹: Deo.  
**R. Regnū mūdī. vts de vir-**  
**ginib⁹. viij. hy⁹. Hui⁹ o xpe**  
**meritis. fo. lxx. v. Adiuua-**  
**bit eā deus vultu suo: De⁹**  
**in medio eius non cōmoue-**  
**bitur: Ad m̄gt̄ ān. Accinxit**  
**fortitudine lumbos suos et**  
**roborauit brachia sua ideo**  
**q̄s lucerna ei⁹ non extinguetur**  
**in sempiternum. Oratio**

**E**xaudi nos deus salu-  
taris noster: vt sicut  
de beate A. festiuitate gau-  
dem⁹ ita pie deuotionis eru-  
diamur affectu. Et fa: Per-  
do. **Inuita. Regem oim**  
**dñz. Venite adoremus. ps.**  
**Venite. hy⁹. Hui⁹ obtentu.**  
**f. l. v. In. i. noc. ān. Sicut**  
**malus inter ligna syluaruz**  
**sic dilect⁹ meus int̄ filios. p.**  
**vij. Dñe dñs. fo. li. ā. Leua**  
**eius sub capite meo ⁊ dexte-**  
**ra illius amplexabit me. ps.**  
**xxviii. Celi enarrant. fo. vi. ān**  
**Jam enī hyems transiit im-**  
**ber abiit et recessit surge p-**

pera amica mea et ueni. **ps.**  
**xxviii. Dñi est est era. fo. vii. ā.**  
**Specie tua. zc. p. xliiii. Eru-**  
**ctauit. fo. xv. ā. Adiuuabit.**  
**p. xlv. De⁹ noster refugium.**  
**fo. xvi. ān. Aq̄ multe nō po-**  
**tuerit extinguere charitatē.**  
**p. xlvii. Magn⁹ dñs. fo. xvj.**  
**v. Diffusa est gr̄a. vts. p̄:**  
**ma. iij. Beia seruauit de cōi-**  
**giniū. In. ij. noc. āe. psal-**  
**mi ⁊ siculi vt bidē. v. Spe-**  
**cie tua. R. v. Audi filia et vi-**  
**de ⁊ inclina aurē tuā. Et ob-**  
**liuiscere populum tuū ⁊ do-**  
**mū patris tui. v. Surge p-**  
**pera amica mea colūba mea**  
**formosa mea et ueni. Et. R.**  
**vi. Concupiuit rex speciem**  
**tuam. Quia ipse est de⁹ tu⁹**  
**et adorabunt eum. v. Spe-**  
**cie tua et pulchritudine tua**  
**intende prospere procede ⁊**  
**regna. R. vii. Induit me**  
**dñs. R. viij. Regnum mun-**  
**di. vts. in. ij. noct. de virgini-**  
**b⁹. In. iij. noct. ān. In-**  
**uēta bona margarita dedit**  
**omnia sua ⁊ comparauit eā**  
**Lanti. Audite me. fo. l. x. v.**  
**Dilexisti iustitiam. vts. R.**  
**ix. Gaudēs gaudebo i dño.**  
**Et exultabit anima mea in**  
**deo meo. ps. Induit me ve-**  
**stimento salutis et indumē-**  
**to iustitie circumdedit me.**

Et exultabit. **R. r.** Lauda filia sio letare et exulta filia hierusalē qd dñs rex in medio tui. Non timebis malū vltra. **V.** Abstulit dñs iudiciū tuū auertit inimicos tuos. Non time. **R. r.** Surge propera amica mea et veni iam eni hys transiit imber abiit et recessit. Flores apparuerunt in terra. **V.** Vox turturis audita est in terra nostra. ficus ptulit grossos suos. Flores. **R. r.** Fulcite me florib⁹ stipate me malis Quia amore lagueo. **V.** Adiuro vos filie hierusalem si inueneritis dilectum vt annuncietis ei. Quia. **C. Ad laud. ā.** Ista est spectiosa inter filias hierusalē. **ps. xcij.** Domin⁹ regnauit. **fol. xxxj.** **Cap. h. r.** oratio vt i primis vespe. **R. breue.** Audi filia. **Ad bened. ān.** Simile est regnum celorum homini negotiatori querenti bonas margaritas/inuentayna p̄ciosa margarita dedit omnia sua ⁊ comparauit eam. **C. Ad primā. a.** Nigra sum sed formosa filie hierusalē: ideo dilexit me rex ⁊ introduxit me in cubiculū suum. **C. Ad. iij. ān.** Cum esset rex in accubitu suo: nard⁹ mea

dedit odorem suum. **Cap. ⁊ oīo vt i primis ves. v.** Diffusa est grā i la. **C. Ad. vi. ā.** Fulcite me floribus stipate me malis quia amore languet. **Capitulū puerbiorū. xxxj.** **H**esta q̄s om̄ps et vana est pulchritudo mulier timens dñm ipsa laudabitur. **V.** Specie tua. **Pro.** **H**esta q̄s om̄ps de⁹ vt beate A. solēnia recensentes meriti⁹ ipsius p̄tegatur ꝑcibus. Et fax per dñm. **C. Ad. ix. ā.** Quā pulchri sunt gressus tui in calciamentis filia principis. **Cap. Proverbiorum. xxxj.** **D**ate ei de fructu manū suarū ⁊ laudent eam in portis opa eius. **V.** Dilexisti iustitiā. **Oratio.** **H**esta q̄s omnipotēs de⁹ vt ad te toto corde clamantes intercedente b̄tā A. tue pietatis indulgētiā consequamur. Et fax per dñs. **C. In. ij. ves. super pos ān.** Sicut malus. **ān.** Lena eius. **ān.** Jam enim. **ān.** Aque multe. **vt̄ in primo noct. Cap. r. h. r. v. et oīo vt in lau. Ad magt ān.** Simile est regnū celorū sa gene misse in mare ⁊ ex om̄i genere pisciū congregant

quā cū impleta esset educe-  
tes ⁊ secus littus sedentes  
elegerūt bonos in vasa sua:  
malos autē foras miserunt.

**De virginib⁹ Lectio pu-  
ma. Ex commentario beati  
hieronimi presbyteri super  
euāgelio. Simile est regnū  
celorum decem virginibus.**

**H**anc parabolā id est  
nisiitudinē decē virgi-  
nū fatuarū atq; prudentum  
quidē simpliciter in virgini-  
bus interpretatur: quarum  
alie iuxta a postolū ⁊ mente  
et corpore sunt vrgines alie  
virginitatē tñ corporū re-  
servates vel cetera non ha-  
bent opera suo proposito si-  
milia: vel parentū custodia  
reservate: nihilomin⁹ men-  
te nupserunt. **Sed nihil  
videt aliud esse sensus ex su-  
perioribus: quo dicitur nō  
ad virginalia corpora: s; ad  
omne hominum genus com-  
paratio pertinere. Lectio ii.**

**S**icut enī duo in agro  
et due molentes du-  
os populos significāt chri-  
stianorum et iudeorum: siue  
sanctorum ⁊ peccatorū: qui  
in ecclesia constituti viden-  
tur quidem et ipsi arare et  
molere: sed cuncta in hypo-  
crisi faciunt: sic et nunc de-

cem vrgines omnes homi-  
nes cōplectuntur qui vidē-  
tur deo credere et applau-  
dunt sibi in scripturis scri-  
ptis: atq; ecclesiasticos ⁊ iudeos  
atq; hereticos. **Qui idcir-  
co omnes vrgines appel-  
lantur: quia vnius dei glo-  
riantur noticia: ⁊ mens eorū  
idolorū turpitudine non cō-  
stupratur. Oleum habent  
vrgines que iuxta fidem ⁊  
operibus adornantur: non  
habēt oleum: que vident si-  
mili quidem fide deum con-  
fiteri: sed virtutū opa negli-  
gunt. Tu autē. Lectio iii.**

**P**ossimus quinq; vir-  
gines sapientes ⁊ stul-  
tas quinq; sensus interpre-  
tari: quorū alij ad celestia fe-  
stinant et supna desiderant:  
alij terrenis affectibus in-  
hiantes fomēta non habent  
veritatis: quibus corda sua  
illuminent. De visu ⁊ audi-  
tu ⁊ tactu spirituali dictum  
est: quod vidimus/quod au-  
divimus/qđ oculis nostris  
perspeximus/et manus no-  
stre palpaerūt. **De gu-  
stu: gustate ⁊ videte quoniam  
suavis est domin⁹. De odo-  
ratu: in odore vnguentorum  
tuo: um currimus: et christi  
bonus odor sumus. Tu au-**

tem domine. **Lectio. iiii.**

**M**agna autē faciēte spō  
sō dormita uerūt om-  
nes z dormierūt. Non enim  
parū tēporis inter priorē et  
scōz aduētū dñi pretergre-  
dit. Omnes dormita uerūt/  
id est mortue sunt: qz mors  
sanctorū somnus appellat.  
Cōsequēter autē dicit z dor-  
mierūt: qz postea suscitade  
sunt. **M**edia autē nocte  
clamo: factus est: ecce spōsus  
uenit: exite obuiā et. Subi-  
to enim z quasi intē pesta no-  
cte z securis oibus/ quando  
grauissimus sopor est: p an-  
gelozū clamorem et tūbas  
precimentum fortitudinum  
christi resonabit aduentus.  
Tu autem do. **Lectio. v.**

**S**ed dicamus aliquid?  
quōd fortasse lector uti-  
le sit. Traditio iudeozū est  
christū media nocte ventu-  
rum in similitudinē egyptis  
tēporis: quādo pascha cele-  
brato exterminator uenit z  
dñs sup tabernacula trāsit  
et sanguine agni postes no-  
strarū frontū zsecrati sunt.  
Unde reoz z traditionē apo-  
stolicā permanasse: ut i die  
vigiliarum pasche ante no-  
ctis dimidiū ppos dimitte-  
re nō liceat expectātes ad-

uentum christi: ut postq̄ il-  
lud tēpus transierit securi-  
tate presumpta festū cuncti  
agant diem. Unde z psalmi-  
sta dicebat. **M**edia nocte  
surgebā ad cōsūtēdum tibi:  
super iudicia iustificatiōis  
tue. Tu autem. **Lectio. vi.**

**T**unc surrexerūt oēs  
virgines ille: et orna-  
uerunt lāpades suas. **M**g-  
nes virgines surrexerunt z  
ornauerunt vnaqueqz lāpa-  
des suas: id est sensus in q-  
bus oleum scientie recipe-  
bant: ut alerent opera vir-  
tutū que ante verū iudicem  
refulgerēt. Fatue autem sa-  
piētibus dixerūt. Date no-  
bis de oleo uestroz: qz lāpa-  
des nrē extinguitur. **Q**ue  
lampades suas queruntur  
extingui ostēdāt eas ex par-  
te lucere: et tamen non ha-  
bent lumen indeficiens nec  
opa perpetua. Si q̄s igitur  
habet animā virginalem et  
amator est pudicitie nō de-  
bet mediocrib⁹ esse contē-  
ptus/ que cito exolescunt et  
exorto caumate arefiūt: sed  
pfectas virtutes seq̄tur: ut lu-  
mē habeat sempiternū. **rc. vii.**

**H**es pōderūt prudētes  
dixerūt. Ne forte nō  
sufficiat nobis z vobis. **hoc**



non de auaricia: s; de timo-  
re respõdet. Unusquisq; ei  
p operib; suis mercedẽ ac-  
cipiet: neq; possunt in die iu-  
dicij aliozũ virtutes aliozũ  
vicia subleuare. Et quõ tpe  
babilonice captiuitatis hie  
remias pctõres iuuare non  
poterat et dicitur ad eum:  
ne ozaueris p populo isto:  
sic formidolosa ẽ illa dies:  
cum vnusquisq; p seipso sol-  
licit; erit. Ite potius ad vẽ-  
dentes z emite vobis. Ven-  
ditur hoc oleũ et multo emi-  
tur precio: ac difficili labore  
conquiritur: quod in elemo-  
synis cunctisq; virtutibus z  
cõsilijs intelligimus magi-  
strozum. Tu. *Lectio. viii.*

**Q**uam autẽ tẽt emere  
venit sponsus. Dant  
quidem quasi prudẽtes cõsi-  
lium: q; nõ debeat sine oleo  
lampadarũ sponso occurre-  
re. Verũ q; iam emẽdi tem-  
pus excefferat z aduentẽte  
die iudicij locus nõ erit pe-  
nitẽtie psalmista dicente: in  
inferno autẽ q; cõsitetib; tibi?  
nõ noua opera patrare: sed  
p̄teritoz; rationẽ cogunt ex-  
soluere. Venit sponsus: et q;  
parate erãt intrauerũt cum  
eo ad nuptias: z clausa ẽ ia-  
nuã. Post iudicij diẽ bonoz;

operũ et iustitie occasio nõ  
relinquit. Flouissime nõ ve-  
niunt z relique vrgines dicẽ  
tes. Dñe dñe aperi nobis.  
Egregia quidem in dñi ap-  
pellatione p̄fessio: idq; repe-  
ritum fidei iudiciũ est. Sed  
qd; p̄dest voce inuocare: quẽ  
opibus neges? At ille respõ-  
dens ait. Amẽ dico vobis:  
nescio vos. Flouit dñs qui  
sunt ei: z qui ignorat igno-  
rabit. Nescit dñs oparios  
iniquitatis. Et licet virgines  
sint: et fm duplicẽ intelligẽ-  
tiam de corporis puritate  
et de cõfessione vere gloriẽ  
tur fidei: tñ q; oleũ non ha-  
bẽt sciẽtie: sufficit eis p pe-  
na q; ignozentur a sponso.

**¶** Ite de vrginibus. sc. f. Ex  
home. b. gre. pape: s; euãg.  
Simile est regnum celoz;:  
decem virginibus.

**Q**uõ fatue virgines  
nõ sumpserũt oleũ se-  
cũ: prudẽtes autẽ acceperũt  
oleũ in vasis suis cũ lapadi-  
bus. Per oleũ qui ppe nitoz;  
glorie designatur. Vascula  
autẽ nostra sunt corda: in q;  
bus ferimus cuncta que co-  
gitamus. ¶ Prudentes au-  
tẽ oleũ in vasis habẽt: q; ni-  
tozẽ glorie itra cõscientiam  
retinẽt: paulo attestãte qui

ait. **G**loria nra hec est: testimo-  
nium conscientie nre. **Lectio. ij.**

**H**atue autem **V**irgines  
oleum secum non su-  
munt: quia gloria intra con-  
scientiam non habent: dum hanc  
ab ore primorum querunt. **N**o-  
tandum vero quod omnes lampades  
habent sed omnes oleum non ha-  
bent: quia plerumque bona in se  
opera cum electis et repro-  
bis ostendunt: sed soli ad spiritu  
sum veniunt cum oleo quod de his  
que foris egerit intus glo-  
ria non extra requirunt. **U**nde  
psalmista quoque de sancta  
ecclesia electorum dicit. **D**is  
gloria eius sicut regis abintus.

**C**lamor autem faciente spiritu  
so dormitauerunt omnes et  
dormierunt: quia dum ve-  
nire iudex ad extremum iudi-  
cium differt: electi et reprobi  
in mortis somno sopiuntur.  
Dormire etenim mori est: ante  
somnia vero dormire est  
ante mortem a salute langue-  
scere: quia per pondus egri-  
tudinis peruenitur ad som-  
num mortis. **Lx. Lectio. iij.**

**M**edia autem nocte cla-  
mor factus est: ecce spiritu  
sus venit: exite obviam ei.  
De adventu sponsi clamor  
in media nocte fit: quod sic di-  
es iudicii subrept: ut preu-

deri non valeat quando ve-  
nit. **U**nde scriptum est. **D**ies  
domini sicut fur in nocte ita ve-  
niet. **T**unc omnes virgines  
surgunt: quod electi et repro-  
bi a somno sue mortis exci-  
tantur. **L**ampades omnes  
quia sua secum opera nume-  
rant: per quibus recipere eter-  
nam beatitudinem expectant.  
Sed lampades fatuarum vir-  
ginum extinguuntur: quod earum  
opera que clara hominibus  
foris apparuerunt in adventu  
iudicis intus obscurant: et  
a deo retributionem non in-  
veniunt: quia pro eis recepe-  
runt ab hominibus laudes  
quas amauerunt. **Lec. iij.**

**Q**uid est autem quod tunc  
prudentibus oleum pe-  
tunt: nisi quod in adventu iudi-  
cis cum se intus vacuas in-  
uenerint: testimonium foris  
querunt: **N**ec si a sua fiducia  
decepte proximis dicant.  
**Q**ui nos quasi sine ope repellit  
aspicitis: dicite de nostris ope-  
ribus quod vidistis. **S**ed pru-  
dentes virgines responde-  
runt dicentes. **N**ec forte non  
sufficiat nobis et vobis. **I**n  
illo enim die quod tamen de quibus  
dam in pace ecclesie quiescent:  
biloquor: semetipsi testimo-  
nium uniuscuiusque viri sufficit.

quanto minus et sibi et pro  
ximo. Abi et protinus per  
increpationē subditur. Ite  
porius ad vendentes; et e-  
mite vobis. *Lectio quinta.*

**U**adulatores sūt. Qui  
enim accepta qualibet gra  
vanis suis laudibus nitore  
glorie offerunt quasi oleum  
vendunt. De quo profecto  
oleo psalmista dixit. Oleus  
autē pctōis nō impinguet  
caput meū. Principale ete-  
nim nostrum caput est. Ap-  
pellatiōe autem capitis ea  
que principalē corpori mens  
vocatur. Impinguat ergo  
caput oleum pctōis; dum  
demulcet mētem fauor adu-  
lantis. Sed cū irent emere  
venit sponsus; q; cū vite sue  
testimoniū a primis q̄runt  
iudex venit: q; non operum  
sed cordium testis est. *lc. vi.*

**Q**ue autē parate erant  
intrauerunt cum eo  
ad nuptias; et clausa est ia-  
nuā. Si sapere i cordis pa-  
lato possit/ quid admiratio-  
nis habz quod dicitur venit  
sponsus; quid dulcedinis in-  
trauerunt cum eo ad nupti-  
as: qd amaritudinis et clau-  
sa est ianuā. Venit quippe il-  
le qui aduētū suo elementa

concutit: in cuius cōspectu  
celū et terra tremescit. An-  
de etiā per prophetā dicit  
Adhuc semel et ego moue-  
bo non solum terrā: sed etiā  
celum. Ad cui⁹ examen oē  
humanū genus deducitur;  
cui ad vindictam malozū re-  
munerationem; bonozū an-  
geli/archangeli/throni/prin-  
cipatus / et dominationes  
obsequiuntur. *Tu. Lectō. vii.*

**P**ensate fr̄es charissi-  
mi ante cōspectū tan-  
ti iudicis qui in illo die ter-  
ror erit/ qñ iaz in pena reme-  
ditum non erit: que illi cōfu-  
sio cui reatu suo exigente cō-  
tingit in conuentu omnium  
hominū angelozūq; erube-  
scere: qui pauor eū quem et  
tranquillū mēs humana ca-  
pere nō valet etiā iratum vi-  
dere. Quem diem bene pro-  
pheta intuens ait. Dies ire  
dies illa: dies tribulationis  
et angustie: dies calamita-  
tis et miserie; dies tenebra-  
rum et caliginis: dies ne-  
bule et turbinis/ dies tube  
et clangoris. *Lectio. viii.*

**P**ensate fr̄es charissi-  
mi extremū diem iudicij  
super corda reproborum  
qua asperitate propheta vi-  
dit amarefcere; quē tot ap-

pellationib; hōi-  
one. Quanta ver-  
dictōis lenitiā q̄  
venerit vobis gau-  
deat cōspetu vid-  
nema extremis et  
mal ad nuptias u-  
nū sponi nupti-  
tū ipsi sunt spon-  
to eterni regni th-  
roni nostre deus  
m: que saluatio  
nperpetui ab a-  
mplectibus euel-  
regni ianuā iugen-  
tury q̄ modo quo  
mibus aperitur  
per tunc penitent-  
mōiā nō erit  
in veniam inueni-  
li apuz venie tē-  
sionem defianc-  
a. *Lectio. i. Et h-  
gregozū papē xi-*  
simile est regnū  
obauo abscōdit  
simile regnū  
fagene miss-  
vatur/ et ol gene-  
regregant; q̄ in-  
mus educitur; in  
spices eliguntur  
in picuntur for-  
necētia compar-  
equa et plicato-  
ū: et per eam

pellationibus non valet expli-  
care. Quanta vero tunc erit  
electorum letitia / q̄ de eis me-  
rentur visioe gaudere de cu-  
tus conspectu vident et ele-  
menta premiscere / cū eo si-  
mul ad nuptias intrare: qui  
et in sponsi nuptiis gaudet  
et tñ ipsi sunt sponse / quia in  
illo eterni regni thalamo vi-  
sioni nostre deus coniungit-  
tur: que scilicet visio nunq̄ iam  
imperpetuū ab amous sui  
amplexibus euellat. Tunc  
regni ianuā lugentibus clau-  
ditur: q̄ modo quotidie peni-  
tentibus aperitur. Erit nā-  
q̄ et tunc penitentia sed fru-  
ctuosa tā non erit: q̄ neq̄q̄  
tūc veniam inuenit: qui mo-  
do aptus venie tēp̄ perdit.

**Item de sancta nō virgi-  
ne. Lectio. i. Ex homel. bea-  
ti gregori papae sup euāg.**

Simile est regnū celorum  
thesauro abscondito in agro.

**S**imile regnū celorum  
sagene misse i mare  
dicitur / rex oī genere piscium  
congregant: q̄ impleta ad  
littus eductur: in vasis bo-  
ni pisces eliguntur / mali au-  
tem pisciuntur foras. San-  
cta ecclesia comparatur sage-  
ne / quia et piscatoribus est cō-  
missa: et per eam quisq̄ ad

eternum regnū a presentis  
seculi fluctibus trahitur: ne  
in eterne mortis profunda  
mergatur. **Que** ex oī ge-  
nere piscium congregat: q̄  
ad peccatorum veniā sapien-  
tes et fatuos / liberos et ser-  
uos diuites et paupes / for-  
tes et infirmos vocat. Unde  
per psalmistā deo dicitur.  
Ad te omnis caro veniet.

**Tu autem. Lectio secunda**

**Q**ue sagena scilicet ec-  
clesia tunc vniuersali-  
ter repletur: cū i sine suo hu-  
mani generis summa cōclu-  
ditur. Quam educunt et se-  
cus littus sedent: quia sicut  
mare seculum ita seculi finē  
significat littus maris: i quo  
scilicet sine boni pisces in va-  
sis eliguntur / mali autē pro-  
ficiuntur foras: quia et ele-  
ctus quisq̄ in eterna taber-  
nacula recipitur: et interni  
regni luce perdita ad exte-  
riores tenebras reprobi per-  
trahuntur. **H**ūc enim bo-  
nos malosq̄ cōmuniter qua-  
si permixtos pisces fidei sa-  
gena nos continet: sed littus  
indicat: sagene sancte eccle-  
sie qd̄ trahebat. **Lectio. iij.**

**E**t quidē pisces q̄ ca-  
pti fuerint mutari nō  
possunt. Hos autē mali capti

G. ij.

107  
Comune  
mar: sed in bonitatē pmuta  
mur. Logitem? igit i captio:  
ne: ne diuidamur in litore.  
Ecce q̄ grata est vobis ho:  
dierna solēntia: ita vt se nō  
modicum addicat: si cut ex  
hoc conuentu vestro deesse  
cōtingat. **Q**uid ergo in il  
la die acturus est q̄ a cōspe:  
ctu iudicis rapitur/ ab ele:  
ctorum societate separat: q̄  
tenebre facit a lumine crucia:  
tur eterna cōbustione? **U**  
nde et hanc cōparationē dñs  
sub breuitate apit: cum sub  
tūngit. Sic erit in consum:  
matione seculi. **E**ri bunt an:  
geli ⁊ separabunt malos de  
medio iustoy: ⁊ mittēt eos  
in caminū ignis: ibi erit fle:  
tus ⁊ strido: dentū. **Le. iiii.**  
**H**ec iam fratres cha:  
rissimi timendum est  
potius q̄ exponēdū. **A**per:  
ta etenim voce tormēta pec:  
cantium dicta sunt: ne quis  
ad ignorātie sue excusatio:  
nē recurreret: si qd de eter:  
no supplicio obscure dicere  
tur. **U**nde ⁊ subdit. **I**ntel:  
lexistis hec omnia? **D**icūt ei.  
**A**tq; domine. **A**tq; in con:  
clusionē subiungitur. **I**deo  
omnis scriba doctus in re:  
gno celoy similis est homi:  
ni patrifamilias: qui p̄fert

de thesauro suo noua ⁊ ve:  
tera. **Tu autem. Lectio. v.**  
**S**i p̄ nouū ⁊ vetus qd  
dicitur vtrūq; testa:  
mentū accipimus abraham:  
doctū fuisse denegamus: q̄  
nouū ⁊ veteris testamēti ⁊ si  
facta nouit: minime ⁊ ba nū:  
ciauit. **M**oysen quoq; docto:  
patrifamilias cōparare nō  
possumus: qui ⁊ si testamen:  
tū vetus docuit: nouū tamen  
dicta nō protulit. **S**ed in eo  
qd veritas dicit omnis scri:  
ba doctus in regno celoy  
similis est homini patrifam:  
ilias itelligi valet: quia nō  
de his qui fuerūt sed de his  
qui esse in ecclesia poterant  
loquebatur: qui tunc noua ⁊  
vetera proferūt: cū vtriusq;  
testamenti predicamēta vo:  
cibus et moribus loquunt.  
**Tu autem do. Lectio. vi.**  
**Q**uod tamen itelligi  
et aliter potest. **V**e:  
tustum quippe humano ge:  
neri fuit ad inferni claustra  
descendere: p̄ peccatis suis  
eterna supplicia tolerare:  
cui per mediatoris aduen:  
tum nouū aliquid accessit/  
vt si hic recte studeat viuere  
celorum regna valeat pene:  
trare: et homo in terra edu:  
tus a corruptibili vīta mo:

riatur in celo collocandus. Ervetus itaq; est vt pro culpa humanum genus i eterna pena intereat: et vt nouus puerus in regno uiuat. *¶ vi*

**Q**uod ergo in cōclusio ne locutionis sue dñs subdidit: hoc est vtiq; quod premisit. Prius enim de regni similitudine thesaurum inuentum ac bonam margaritam protulit: postmodum vero inferni penas de malorum cōbustione narrauit: atq; in conclusione subiūgit: ideo doctus scriba in regno celorum similis est homini parifamilias proferēt de thesauro suo noua z vetera: ac si aperte diceretur. Ille i sancta ecclesia doctus predicator est: qui et noua scit proferre de suauitate regni: et vetusta dicere de terrore supplicij: vt vel pene terreat: quos premia non mutant. Tu autē. *¶ lectio. viii.*

**A**diat de regno qd amet/audiat vnusq; q; de supplicio quod timeat: vt torpentem animū et terre vehementer inherētē si amor ad regnum non trahit: vel timor minetur. Ecce enim de gehēne expressione dicitur. Ibi erit fletus z

stridor: dentium. Sed qā presentia gaudia sequuntur perpetua lamenta / hic fratres charissimi vanā letitiaz fugite: si illic flere vel lugere formidat. Nemo etenim potest hic gaudere cū hoc seculo: illic regnare cū dño. *¶ Epōia* lis itaq; letitie fluxa restringet: carnis voluptates edomate. Quicqd aīo ex presenti seculo aridet: ex consideratione eterni ignis amarescat. Quicqd in mēte pueri liter hilarescat: hoc discipline iuuenilis censura coerceat: vt dñi spōte tēporalia fugitis: eterna gaudia sine dolore capiatis. *¶ In. iij. noc.*

*de virginibus. A. r. b. sancti augustinus in matthe. c. x. p. 1.*

**I**n illo tpe dicitur. *¶ d. f.* **I**n parabola hāc. Simile est regnū celorum decem virginibus: que accipientes lampades suas exierunt obviam sponso z sponse. Et reliqua. *¶ homelia beati augustinus epi. de eadem lectione.*

**I**nter parabolas a dño dicitas solet querentes multū exercere ista q de decē virginibus posita est. Et mlti q dem hūc multa senserunt q nō sunt preter fidem: qz quomodo partib; eius oib; con-

uentat expositio: id elaborā  
dū est. **¶** Legi etiā i quadā  
scriptura ex earuz genere q̄  
apocriphe noiant: q̄ non sit  
cōtra catholīcā fidē: s; huic  
loco mihi minus congruere  
visa est: consideranti omnes  
hui⁹ similitudinis pres. De  
qua tamen expositiōe nihil  
temere audeo iudicare: ne  
forte non ei⁹ inconuenientia  
mihi angustia fecerit: si mea  
tarditas in ea conuenientia  
nō inuenerit. Tu. **Lectio. 1.**

**Q**uid autē mihi videat  
de hoc loco nō absur-  
de posse recipi: quantū po-  
terō breuiter et diligēter ex-  
ponā. Interrogatus igitur  
dñs noster iesus christus a  
discipulis suis de consum-  
matione seculi: inter multa  
que locut⁹ est hoc quoq; di-  
xit. Tūc simile estimabitur  
regnum celozum decem vir-  
ginibus: que acceperunt lā-  
pades suas: et venerunt ob-  
uiam sponso et sponse et ce-  
tera. **¶** Decem itaq; virginiū  
q̄ quinq; admittunt et quin-  
q; excludūtur: bonozum ma-  
lorūq; discretionem signifi-  
cāt. Quapropter si nomen  
virginitatis honorabile: cur  
receptis exclusisq; commu-  
ne est. Tu aut. **Lectio. 11.**

**D**inde quid sibi vult  
numerus in utraq; par-  
te quinquarius? Quicquid au-  
tem significet oleum mīruz  
videtur q̄ sapientes peten-  
tibus nō cōmunicant: cum et  
intulere fas non sit eis que  
ita perfecte sunt vt a sponso  
recipiantur quo nomine nul-  
lo dubitante dñs noster iesus  
christus significatur: et mi-  
sericordes esse oporteat ad  
prestandum ex eo quod ha-  
bent prescribente illa senten-  
tia eiusdem domini dicētis  
omni petētī te tribue. Quid  
est autem quod possit dādo  
nō sufficere vtrisq;: Hec ma-  
xime augent questionis dif-  
ficultatem: quāq; et cetera  
diligenter cōsiderata vt oīa  
in vnam rationē concurrāt:  
nihilq; dicatur in vna parte  
quod impediat aliam: magna  
cautio est adhibēda. **Lect. 11.**  
**¶** Idem itaq; mihi q̄n-  
q; virgines significa-  
re quinq; partitam sensuum  
continentiā a carnis illece-  
bris. Cōmēdus est enī ante  
mi appetit⁹ a voluptate ocu-  
lorū: a voluptate aurium: a  
voluptate olfaciēdi: gustū  
di: tangēdi. Sed quia ista  
cōtinentia partim corā deo  
fit/vt illi placeatur interiori

gaudio cōscietle: partim cor-  
rā hominib⁹ nū vt gloria hu-  
mana capiatur/ quinqz dicū-  
tur sa piētes ⁊ quinqz fatue:  
vtręqz tamen virginę quia  
vtręqz cōtinentia est: q̄uis  
diuerso fomite gaudeat. Lā  
pades autē sunt que mani-  
bus portantur: opa q̄ scdm  
istā cōtinentiā sunt. Dictuz  
est autem. Luceāt opera ve-  
stra coram hominibus. Oēs  
vero acceperūt lampades  
suas: et venerūt obuiā spon-  
so. Intelligēdū est ergo ch̄i-  
stī nomine cēseri de quibus  
agitur: nō enim possunt qui  
ch̄ristiani nō sunt spōso xp̄o  
venire obuiā. *Euāgelij req̄-  
re post quatuor lec. seq̄ntes*  
*Itē i. iij. noc. de virginibus*  
*tc. sc̄i euāḡ. fm̄ mat. l. p. rrv*  
**I**n illo t̄p̄e? Dixit ies⁹  
discipul⁹ suis para-  
bā hāc. Simile est regnū ce-  
lorum decē virginibus: que  
accepiēt lampades suas  
exierūt obuiā sponso et spō-  
se. Et reliqua. *Homelia bea-  
ti grego. pa. de eadē lectiōe*  
**S**epe vos fr̄es charissimi  
admonēo praua opa fugere  
mūdi hui⁹ inq̄namēta deui-  
tare: s̄z hodierna sc̄i euāge-  
lij lectione opellor: dicere vt  
bona q̄ agis cū magna cau-

tela timeatis: ne p̄ hoc qd̄ a  
vob⁹ rectuz gerit̄ fauo: aut  
grā hūana req̄rat: ne appet-  
tit̄ laudis subrepat: vt qd̄ so-  
ris ostenditur intus a merce  
de vacuet. **E**cce enī redē  
ptoris voce decē virginę ⁊  
oēs dicūtur virginę ⁊ tamē  
intra tannā beatitudinis nō  
omnes sunt receptę: quia ea-  
rū qdā dū de virginitate sua  
fors gloriā expetūt: i valis  
suis oleū h̄re noluerūt. *l. r.*

**S**ed prius nob⁹ querē-  
dū est quid sit celozū  
regnū: aut cur decē virginū  
bus comparetur: que etiam  
virginę prudētes et fatue  
dicant. Dū enī celozum re-  
gnū cōstet qz reproborū nul-  
lus ingreditur: etiaz fatuis  
virginibus cur simile eē per-  
hibetur? **S**ed sciendū est  
qz sepe in sacro eloq̄o regnū  
celozuz presentis t̄pis eccle-  
sia dicit̄: de quo in alio loco  
dñs dicit. **M**ittet filius ho-  
minis angelos suos: et colligēt  
de regno eius oīa scan-  
dala. Neqz enī in illo regno  
bitudinis in q̄ pay summa  
est inueniri scādala poterūt  
q̄ colligant. **E**t runde rursum  
dicit̄. Qui ergo soluerit vnū  
de mādatis istis minimis: ⁊  
docuerit sic homines mult-  
G. liij.



mus vocabitur in regno celo-  
lorū qui autem fecerit et do-  
cuerit hic magnus vocabitur  
in regno celorum. **Lectio. xi.**

**Q**uidatū quippe sol-  
uit et docet quā hoc quod  
est voce predicat: quod viuē-  
do non implet. Sed ad regnū  
eterne beatitudinis perue-  
nire non valet: qui non vult  
opere implere quod docet.  
Quomodo ergo in eo mini-  
mus vocabitur: qui ad hoc nul-  
lo modo intrare permittit?  
Quid itaque per hanc senten-  
tiam nisi presens ecclesia ce-  
lorum regnū dicitur: In qua  
doctor qui mandatum solu-  
uerit minimus vocabitur: quia  
cuius vita despicitur: restat  
ut predicatio cōtēnatur. In  
quibus autem corporis sensi-  
bus unusquisque subsistit: ge-  
minatus autem quinarium de-  
narium perficit. Et quia ex  
vtriusque sexu fidelium multi-  
tudo colligitur sancta eccle-  
sia decē virginibus similis de-  
nūciatur: in qua quod mali cum  
bonis et reprobi cum electis  
admixti sunt: recte filis vir-  
ginibus prudētibus et fatuis  
esse prohibetur. **Lectio. xii.**

**S**unt namque plerique pre-  
sentes quod ab exteriori  
appetitu se custodiunt et spe

ad interiora rapiunt: carnē  
macerant et toto desiderio  
ad supernā patriam anhelant:  
eterna premia expectant pro  
laboribus suis laudes hu-  
manas recipere nolunt. Ibi  
nimirum gloriam suā in ore ho-  
minum non ponunt: sed intra cō-  
scientiam cōtegunt. Et sunt  
plerique qui corpus per absti-  
nentiā affligunt: sed de ipsa  
sua abstinentia humanos fa-  
uores expectant: doctrine in-  
ferunt: idigentibus multa lar-  
giunt. Sed fatue profecto sunt  
virgines: quod solā laudis trāsi-  
torie retributiones querunt  
Unde et apte subdit. Quin-  
que fatue non sumperunt oleum  
secum: prudentes vero acce-  
perunt oleum in vasis suis  
cum lampadibus. **Lect. scilicet euāg.**

**In mattheum. Cap. xvi.**

**I**n illo tempore dixit iesus  
discipulis suis para-  
bolam hanc. Sile est regnum  
celorum decē virginibus: que  
accipientes lampades suas  
exierunt obviam sponso et spō-  
se. Quinque autem ex eis erant  
fatue: et quinque prudentes.  
Sed quinque fatue acceptis  
lampadibus non sumperunt  
oleum: prudentes vero  
acceperunt oleum in vasis  
suis cum lampadibus. Adoram

autem faciente sponso: doro-  
mitauerunt omnes et dor-  
mierunt. **¶** Media autem no-  
cte clamor factus est ecce sponsus  
venit exite obviam ei. Tunc  
surrexerunt omnes virginis  
ille: et ornauerunt lampades  
suas. Fatue autem sapienti-  
bus dixerunt. Date nobis de  
oleo vestro: quia lampades  
nostre extinguuntur. **¶** Respon-  
derunt prudentes dicentes. Ne  
forte non sufficiat nobis et vo-  
bis: ite potius advenientes  
et emite vobis. Dum autem  
trent emere venit sponsus:  
et que parate erant intraue-  
runt cum eo ad nuptias: et clau-  
sa est ianua. Postquam vero  
veniunt et relique virginis  
dicentes. Domine domine ape-  
ri nobis. At ille respondens  
ait. Amen dico vobis: nescio  
vos. **¶** Vigilate itaque: quia ne-  
scitis diem neque horam. **¶** *In*  
*tertio noc. Lectio sancti eu-  
gelii secundum Mattheum. Cap. viij.*  
**¶** In illo tempore dixit  
Iesus discipulis suis pa-  
rabolam hanc. Simile est re-  
gnum celorum thesauro abs-  
condito in agro: et quem qui  
inuenit homo abscondit: et  
per gaudio illius vadit: et ve-  
nit vniuersa que habet: et emit  
agrum illum. **¶** Et reliqua. **¶** *Matth.*

*mes. bti greg. pape. de e. f.*

Celorum regnum fratres charis-  
sissimi idcirco trenis rebus  
simile dicitur: ut ex his que  
animus nouit: surgat ad in-  
cognita que non nouit: qua-  
tenus exemplo visibilium se ad  
inuisibilia rapiat: et per ea  
que visu didicit quasi confri-  
catus scalescat: ut per hoc  
quod sit notum diligere: discat et  
incognita amare. **¶** Ecce enim  
celorum regnum thesauro abs-  
condito in agro comparatur  
quem qui inuenit homo abs-  
condit: et per gaudio illius  
vadit: et vedit vniuersa que ha-  
bet: et emit agrum illum. **¶** *Ec. x.*

**¶** Quia in re hoc quoque no-  
tandum est: quod inuentus  
thesaurus abscondit: ut fuerit  
quod studium celestis desiderii a  
malignis spiritibus custodire  
non sufficit: quod hoc ab humanis  
laudibus non abscondit. **¶** In  
patri etenim vita quasi in via su-  
mus: qua ad patriam pergitur  
maligni autem spiritus iter  
nostrum quasi quidam latrunculi  
obsident. Depredari ergo de-  
siderat: qui thesaurum in via  
publice portat. **¶** *Recto. xi.*

**¶** Hec autem dico non ut per-  
ximis opera vestra non videant  
operam vestra bona et gloriosi-

**Comme**

cēt patrē vestrū q̄ in celis ē:  
sed vt per hoc quod for̄ agi-  
mus/laudes exterius nō q̄-  
ramus. Sic autē sit opus in  
publico quaten⁹ intētio ma-  
neat in occultoꝝ vt et de bo-  
no opere p̄mīs p̄beam⁹  
exēplū: ⁊ tamē per intentio-  
nē qua soli deo placere que-  
rimus/ semp̄ optem⁹ secre-  
tū. **T**hesaurus autē celeste ē  
desideriū: ager vero in quo  
thesaurus abscondit̄ discipli-  
na studij celestis. **Q**uē pro-  
fecto agrū venditis oib⁹ cō-  
parat/ q̄ voluptatib⁹ carnis  
renūciat: cūctaq̄ sua frena  
desideria p̄ discipline cele-  
stis custodiā calcat⁹ vt nihil  
iā qd̄ caro blandit̄ libeat: ni-  
hil qd̄ carnalē vitam eruct-  
dat spiritus perhorrescat.

**Tu autem. Lectio. x.**

**R**egnū celeste regnū  
negociatorū hōi simi-  
le dicit̄/ qui bonas margari-  
tas q̄rit: s̄ynā p̄ciosam inue-  
nit quas videlicet inuentam  
oīa vendens emit: q̄ q̄ cele-  
stis vite dulcedinē in quātuz  
possibilitas admittit/ perfe-  
cte cognouerat/ cūcta libētē de  
relinquit: in cōparatiōe ei⁹  
vilescunt omnia/ deserit ha-  
bita/ congregata dispergit:

inardescit in celestibus an-  
sus: nihil in terrenis libet̄  
deforme conspicitur que qd̄  
de terrene rei placebat spes  
cie: quia solus p̄ciosus mar-  
garite claritas fulget i mē-  
te. De cuius dilectiōe recte  
p̄ salomonem dicitur fortis  
est sicut mors dilectio: quia  
videlicet sicut mors corpus  
interimit: sic ab amore rerū  
corporalium eterne vite cha-  
ritas occidit. Nā quem per-  
fecte absorbuerit: ad terre-  
na foris desideria velut in-  
sensibilem reddit.

**Euāgelii  
requisitū post quattuor lectio-  
nes sequentes. C. Itē in. iij.  
noct. Lectio sancti enāgē  
s̄m̄ d̄ Mattheum. Cap. xiiij.**

**I**n illo tēpore ⁊ dixit  
Iesus discipulis suis  
parabolā hanc. Simile est  
regnū celozū thesauro abs-  
condito in agro: quem qui si-  
uenit homo abscondit: ⁊ pre  
gaudio illius vadit et vendit  
vniuersa que habet/ et emit  
agrum illuz. Et reliqua.

**Ex  
commētario bti hieronymi  
p̄b̄i de eadem lectione.**

**T**hesaurus iste in quo sunt  
omnes thesauri sapientie et  
scientie absconditi: aut d̄bū  
dei est quod in christi carne  
videtur absconditū/ aut san-

cte scripture i quib<sup>9</sup> e repo-  
 sita noticia saluatoris. Quez  
 est quis in eis inuenerit; de-  
 bet omnia emolumēta isti  
 seculi contēnere: vt illū pos-  
 sit h<sup>9</sup> e quē reperit. **Q**uod  
 autem sequitur quem cum  
 inuenerit homo abscondit id  
 circo dicitur non quomodo  
 hoc de iuidia faciat; s; mo-  
 re seruantis et nolentis per-  
 dere abscondit in corde suo:  
 quem pristinis pretulit fa-  
 cultatibus. **Lectio. r.**

**T**erum simile est re-  
 gnum celorum homi-  
 ni negotiatori querenti bo-  
 nas margaritas. Inuēta au-  
 tem vna preciosa margari-  
 ta: abiit et vendidit oīa que  
 habuit et emit eā. Alijs ver-  
 bis idipsum quod supra di-  
 cit. Bone margarite quas  
 querit insitor; lex et prophe-  
 te sunt. Audi marcion; audi  
 manichee. Bone margarite  
 sunt lex et prophete et noti-  
 ciaveteri instrumenti. **U**nus  
 autem est preciosissimū mar-  
 garitum: scientia saluatoris  
 et sacramentus passionis il-  
 lius et resurrectionis archa-  
 nū; quod cum inuenerit ho-  
 mo negotiator similis pau-  
 lo apostolo omnia legis pro-  
 phetarūq; mysteria et obser-

uationes pristinas in quib<sup>9</sup>  
 ante inculpate vixerat qua-  
 si purgamenta contemnet et  
 quisquillas vt christū lucrifa-  
 ciat: non quo inuentio noue  
 margarite p<sup>9</sup> dēnatio sit vete-  
 rū margaritarum; sed quo  
 cōparatiōe eius omnia alia  
 gemma sit vilior. **Tu** autem  
 dñe mubere nri. **Lectio. r.**

**T**erū simile ē regnū  
 celorum sagine misse  
 in mare et cetera; impleto  
 vaticinio hieremie dicētis:  
 ecce ego mitto ad vos pesca-  
 tores multos. Postq̄ au-  
 dierunt petrus et andreas  
 iacobus et iohannes filij ze-  
 bedei sequimini me et faciā  
 vos piscatores hominū; cō-  
 texerunt sibi ex veteri et no-  
 uo testamēto sagemam euā-  
 gelicorum dogmatum; et mī-  
 serunt eam i mare huius se-  
 culi. **Q**ue profecto sagemā  
 vsq; hodie medijs fluctibus  
 tenditur captiens de salis et  
 amarj gurgitibus quicquid  
 incidit: id est et bonos ho-  
 mines et malos; et optimos  
 pisces et pessimos. Cum au-  
 tem venerit consummatio et  
 finis mundi; et domin<sup>9</sup> infra  
 manifestus differit; tūc sa-  
 gena extrahetur ad littus  
 tūcverum secernēdorum pi-

Comune vtriusq[ue].

scum monstrabitur iudicium: et quasi in quodam quietissimo portu boni mittetur in vasa celestium mansionum: malos autem torrendos et exsiccandos gehenne flamma suscipiet.

**Lectio. xlv.**

**I**ntellexistis hec omnia? Dicunt ei. Etiam domine. Ad apostolos proprie sermo est et illis dicitur intellexistis hec: quos non vult tantum audiret populum? sed intelligeret magistros futuros. Ideo omnis scriba doctus in regno celorum similis est homini patri familias qui profert de thesauro suo noua et vetera. Instructi erant apostoli scribe et notarii saluatoris qui verba illius et precepta signabant in tabulis cordis carnalibus signorum celestium sacramentis et pollebant opibus patri familias eicientes de thesauro doctrinarum noua et vetera: ut quicquid in euangelio predicabant: legis et prophetarum vocibus comprobarent. Unde et sponsa dicit in cantico canticorum. Noua cuius veteribus fratruelis meus seruauit tibi. **Sequentia sancti euangelij secundum mattheum.**

**Capitulum. xlv.**

**I**n illo tempore: Dixit iesus discipulis sicut parabolam hanc. Simile est regnum celorum thesauro abscondito in agro: quem qui inuenit homo abscondit et pre gaudio illius vadit et vendit vniuersa quod habet et emit agrum illum. Iterum simile est regnum celorum homini negociatori: querenti bonas margaritas. Inuenta autem vna pretiosa margarita: abiit et vendidit omnia que habuit et emit eam. Iterum simile est regnum celorum sagene misse in mare: et ex omni genere piscium congreganti. Quam cum impleta esset educetes et secus littus sedentes elegerunt bonos in vasa sua: malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione seculi. Erunt angeli et separabunt malos de medio iustorum: et mittent eos in calcamentum ignis. Ibi erit fletus et stridor dentium. Intellexistis hec omnia? Dicunt ei. Etiam. At illis. Ideo omnis scriba doctus in regno celorum similis est homini patri familias: qui profert de thesauro suo: noua et vetera. **Amē.**

**Sequitur comune plurimorum confessorum.**

**S**i alicubi propter patrocini-  
um plurimorum confessorum  
festum occurrerit ad vespas  
an Tollite iugum meum, ut  
de aplis in sedis vel. Cap.



Ut timet dñs re-  
quirunt que be-  
neplacita sunt  
illi: et qui dili-  
gunt illū: imple-  
buntur legē ipsius. **S**unt  
lumbi. **Requere de p̄fessore**  
**p̄sifice. xij. Be. fo. xxvij. hy?**  
Sanctorum meritis. Hi sunt  
quos retinens. Te summa  
deitas. **Requere ex hymno**  
**de martiribus. fo. lxxij. Ad**  
**vḡ. an.** Scimus qm̄ dilige-  
tibus deū oia cooperant in  
bonū his q̄ fm̄ p̄positū vo-  
cati sunt sancti. **Oratio.**

**O**mnedeus: ut ad meliorem  
vitam sanctorum tuorum exem-  
pla nos prouocent: quatenus  
quorum solennia agimus: etiam  
actus imitemur. Et factus per  
dñm. **Invocatio.** Regē con-  
fessorum dñm Venite adore-  
mus. **Hy?** Deuota sanctorum  
fides. In his paterna. Te  
nunc redemptor: quos. **Requere**  
**ex hymno nocturnali ap̄loz**  
**fol. lxxij. In primo noc. an.**  
Secus decursus aquarum.  
ut in comuni marty. fol. vi.

**Retamini. Lectio.** Beati  
sunt sui illi. **Requere de p̄fesso-**  
**fore p̄sifice. fol. xxvij. Be. fo.**  
Isti sunt viri sancti quos ele-  
git dominus in charitate non  
ficta: et dedit illis gloriam  
sempiternam. Quorum doctri-  
na fulget ecclesia ut fol. 2 lu-  
na. **S**ancti per fidem vice-  
runt regna operati sunt ius-  
titiam adepti sunt re promul-  
siones. Quorum. **Be. ij. Exul-**  
**tabunt sancti in gloria. Le-**  
**tabunt in cubilibus suis. Be.**  
**Epulentur et exultent in con-**  
**spectu dei et delectentur in**  
**letitia. Lecta. Be. iij. Reddit-**  
**dit deus mercedem laborum**  
**sanctorum suorum. Et deduxit**  
**illos in viam mirabilem. Be.**  
**Via iustorum recta facta est:**  
**et iter sanctorum prepara-**  
**tum est. Et deduxit. Be. iij. Vos**  
**estis sal terre: vos estis lux**  
**mundi. Non potest ciuitas**  
**abscondi supra montem posi-**  
**ta. Be. Videant opera vestra**  
**bona et glorificent patrem ve-**  
**strum qui est in celis. Non po-**  
**test. Gloria. No. In. ij. ac-**  
**ctur. an. Sanctis qui in ter-**  
**ra sunt eius mirificauit om-**  
**nes voluntates meas inter**  
**illos. ps. xv. Conserua. fol.**  
**iiij. an. Hec est generatio qua-**  
**rentiam dominum querentium**

faciē dei iacob. **ps. xxlii.** Do  
mini est terra. **fo. vii. an.** Le  
tamini in domino et egulta  
te iusti. Et gl'amini omnes  
recti corde. **ps. xxxi.** Beati  
quorum. **fo. x. an.** Exultate  
iusti i domino rectos decet  
collaudatio. **ps. xxxii.** Exul  
tate. **fo. xi. an.** Clamauerūt  
iusti et dominus exaudiuit  
eos. **ps. xxxiii.** Benedicam.  
**fo. xi. an.** Beati quos elegi  
st dñe habitabunt in atrijs  
tuis. **ps. lxiij.** Te decet. **fo.**  
**xxi. v.** Iusti in perpetuum.  
**ps. v.** Propter testamētum  
domini et leges paternas  
persisterunt sc̄i dei in amo  
re fraternitatis. Quia vn⁹  
fuit semper spiritus in eis  
vna fides. **v.** Memoria eorū  
non derelinq̄tur et nomē eo  
rum in eternum erit. Quia.  
**ps. vi.** Iusti in perpetuum vi  
uent/ et apud dominum est  
merces eorum: et cogitatio  
illorum apud altissimum.  
Ideoq; accipient regnum  
decoris de manu domini. **v.**  
Deus enim temptauit illos  
et inuenit eos dignos se.  
Ideoq; **ps. vii.** Corpora s̄c̄  
torum in pace sepulta sunt/  
et nomina eorum uiuent In  
generationem et generatio  
nem. **v.** Sapientiam eorum

narrant populi et nomina  
eorum uiuent. In ge. **ps. viii.**  
Iustos deducit dominus p  
vias rectas/ et ostēdit illis  
regnum dei z dedit illis sci  
entiam sanctorum honesta  
uit illos in laboribus. Et cō  
pleuit labores illorum. **ps.**  
Immortalis est enī memo  
ria illorum/ quia z apud de  
um nota est/ et apud homi  
nes. Et comple. **In ter  
tio nocturno an.** In celesti  
bus regnis sanctorum ha  
bitatio est et in eternum re  
quies eorum alleluia. **Lan  
ticum.** Hos sancti. **fo. lxxij.**  
**v.** Exultent. **Euangelium.**  
Sint lumbi. **folo. xli. ps. ix.**  
Elegit eos dominus et ex  
cellos fecit illos statuit il  
lis testamentum eternū cir  
cuncinxit eos zona iustitie.  
Et induit eos corona gl'ie.  
**v.** Glorificauit illos in con  
spectu regum/ z ostēdit il  
lis gloriam suā. Et in. **ps. x.**  
Magnificauit eos in cōspe  
ctu regum. Et dedit illis co  
ronam gl'ie. **v.** Statuit il  
lis testamentū sempiternū/  
et bñificauit illos. Et. **ps. xi.**  
Amavit eos dominus z or  
nauit eos stola gl'ie iduit  
eos. Et ad portas paradisi  
coronauit eos. **v.** Induit

eos dominus loqua fidel et  
armavit eos. Et ad. *Re. xij.*  
Sunt tibi. *vtis de coi cofes.*  
*pōti. fo. xxvii.* **C** Ad lau. ā.  
Corpora sanctorum in pace  
sepulta sunt et vivunt nomi  
na eorum in eternū. *ps. xcij.*  
Dominus regnavit. *fo. xxvij.*  
*Lp. hy. 2. v. et ofort i primis*  
*vel. 2. 3. breue.* Scti tui dñe  
Bñdicent te. *v.* Gloriam re  
gni tui dicent et potentiam tu  
am loquentur. *Re. Ad bñ*  
*ān.* Sapientiam sanctorum  
narrat populi et laudem eo  
rum pronunciat omnis ecclia  
**C** Ad. i. ā. Fulgebūt scti si  
cut sol in regno p̄ris eorum  
**C** Ad. ii. ā. Iustorum anti  
me in manu dei sunt/ et non  
tanget illos tormētum ma  
licie. *Lp. et ofort in primis*  
*vel. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.*  
*ān.* Sanctorum velut aquile  
levitatus renouabitur flo  
rebunt vt lilium in conspe  
ctu domini. *Capitulum.*  
**Q**ui timent dominum  
preparabunt corda  
sua et in conspectu illius san  
ctificabunt animas suas. *v.*  
Iusti i perpetuū vivēt. *Or.*  
Sanctorum confesso  
rum tuorum q̄s domi  
ne supplicatiōe placatus  
et veniam nobis tribue et re

media sempiterna concede  
Et famur per dñm. **C** Ad  
nonā ān. Vox letitiae i tabe  
naculis iustorum alla alla  
alla vel in eternum. *Lpm.*  
**Q**ui timent dñm custo  
diunt mādata illius  
et patientiam habebunt vsq̄  
ad inspectionem illius. *xl.*  
Exultent iusti. *Oratio.*  
**D**eus q̄ spicis ex nos  
stra infirmitate defi  
cere? ad amorē tuū nos mi  
sericordie p̄ sctōrum tuorum ex  
empla restaura. Et fac p̄ b.  
**C** In. ii. vel. ān. Tollite in  
gū meū. cū reliq̄s regre de  
ap̄tis. *fo. ij. Cap. 2. Re. hy. 2. v.*  
et ofo vt i lau. *Ad maēt ān.*  
Reddidit deus mercedē labo  
rum sanctorum suorum et de  
duxit illos in via mirabili.  
**C** Finit cōmane Estiuale.  
**C** Ante omnes horas. *or.*  
**Q**uāps sempiternae de  
qui nos cū nō essemus  
de nihilo creasti; cū perisse  
miserit corditer redemisti  
Rogo te p̄ icōmutabile ma  
testatē tuā suscipe has lau  
des et orōnes quas tibi nūc  
sū in illa vnione charitatis  
et dilectionis qua vnigent.



*Orationes ante et post horas.*

tum filiū tuum misisti in te:  
rū beatissime virginis marie  
et in qua eū patientē et mo-  
rientē p nobis in cruce sus-  
cepisti. Amen. **Oratio dicē-  
da post finē omnium horarū.**

**O**mnipotens ago tibi omps  
sempiternę deę quod  
me indignum peccatorē ad  
tuum seruitū nullis meis  
meritis sed sola dignatiōe  
misericordię tue vocare di-  
gnatus es: rogo te p dolo-  
rem vulnerū dñi nostri iesu  
christi vnigeniti tui et p san-  
ctissimi sanguinis eius effu-  
sionē: ac innocētissime mor-  
tis virtutē: suscipe hoc sacri-  
ficium seruitutis mee p glo-  
riā maiestatis tue: pro pec-  
catis meis: pro ecclesia tua  
sancta: et pro aiabus omnium  
fidelium defunctorū in penis  
purgatorij constitutis: in il-  
la vnione charitatis et dile-  
ctionis qua eundē dominū  
nostrū iesum christū pro no-  
bis in cruce suscepisti mouē-  
tem: et concede mihi p me-  
ritum eiusdem passionis te  
in veritate diligere: et in tuo  
seruitio fideles iugiter per-  
manere. Amen. **Oratio**

**pro p̄seuerantia in dei Patrio.**

**O**nne deū sumus om-  
nipotēs deus: p me-

ritum passionis domini no-  
stri iesu christi: et per inter-  
cessionem beate marie sem-  
per virginis sanctarūq; om-  
nium celestium virtutum: et bea-  
torum patriarcharum/ pro-  
phetarū/ apostolorum/ mar-  
tyrum/ cōfessorum/ virginū/  
et omnium electorū tuorū: no-  
bis in tua voluntate pseue-  
rantiam: vt tibi placitam iu-  
giter valeam exhibere ser-  
uitutē. Per eundē. **Oratio**

**D**e mihi queso domi-  
ne deus in obseruan-  
tia mandatorū tuorū fm bñ  
placitum sanctissime volun-  
tatis tue proficere: et debi-  
tū p̄fessionis mee iuxta nor-  
mam mihi propositam cum  
feruore spiritus iugiter ad-  
implere. Per christum dñm  
nostrum. Amen.

**Oratio deo.**

*[Marginal notes in red and black ink, partially obscured by the binding and gutter.]*

In dedicatione ecclesie.  
Ad pames vii. sup pos i.



**A** domine vniuersorum qui nullam habes indigentiam voluisti repletum fieri in nobis: conserua domum istam immaculatam in eternum domine. **an.** Benedictus es in templo sancto glorie tue et laudabiliter gloriosus et super exaltatus in secula. **i.** Presta domine vt quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur cuncta se impetrasse letetur. **an.** Fundamenta templi huius sapientia dei fundauit i quo dominum celum collaudant angeli si irruent venti et fluant flumina non possunt ea mouere vnquam: fundata enim erant supra petram. **Capitulum. Apocalypsis. xvi.**  
**A**di ciuitate sanctam Hierusalem nouam descendente de celo a deo parata sicut sponsam ornata viro suo. Deo gratias. **ps.** Benedic domine. **vt infra. xij. h. p.**  
**Arbs beata. ex integro. fol. lxx. v.** Hec est domus domini firmis edificata. **ps.** In fundata est supra firmam petram. **Ad mat. an.** Quod meruimus est locus iste vere non est

hic aliud nisi domus dei et porta celi. **Quatio.**  
**D**eus qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis reparaas die et facris semp innumeris representas icolumes exaudi preces populi tui et presta: vt quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur cuncta se impetrasse letetur. **Et factus per dominum. C. Inuit.** Exultemus domino regi sumo. Qui suum sanctificauit tabernaculum. **ps.** Venite. **h. p.** Angulare fundamentum. **fol. lxx. c. h. p.** sequitur ultimo. **In. In. c. h. p.**  
**an.** Dominus in templo sancto suo dominus in celo alta. **d. r.** In domino confido. **fol. lxx. a.** Tollite portas principes vestras et eleuauit porte eterneales. **ps. xlvij.** Dominus est terra. **fol. vii. an.** Erit mihi dominus in deum et lapis iste vocabitur domus dei. **ps. xlvij.** Iudicame domine quoniam ego in innocetia. **fol. vii. a.** In templo domini omnes dicent glorias. **ps. xlvij.** Afferre. **fol. x. a.** Edificauit moyses altare domino deo. **ps. xlvij.** Dominus. **fol. xvi. a.** Non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. **ps. xlvij.** Magnus dominus. **fol. xvi. b.** Dilexi decorum domus tue. **ps. xlvij.** Et loci habitacionis glorie tue. **ps. xlvij.** **ps. xlvij.** **ps. xlvij.**

h. i.

Non est arbor bona que fa-  
cit fructus malos. **Recto. 4.**

**Q**uia propitia diuinitas  
re freres charissimi fo-  
rentia dedicationis ecclie ce-  
lebramur debemus congruere so-  
lentat quā colimus: vt sicut  
quarum studiosi eius de ec-  
clesie parietibus pluribus accē-  
sis luminaribus amplificato  
numero lectionum: addita  
psalmorum melodia letis no-  
ctis vigiliis ex more trās egre-  
mus: ita etiā penetrata cor-  
diū nostrōrum semp necessariis  
bonorum operum decorum orna-  
tibus. **Semp i nobis flama  
ma diuine patri et fraterne  
charitatis augetur semp in  
sanctuario pectoris nri cele-  
stium memoria preceptorū: et  
angelice laudationis dulce-  
do letare sonet. In dedi-  
catione templi decantabat po-  
pulus laudē. Et i ore eorum dul-  
cis resonabat sonus. Quia  
uerūt facie templi coronis au-  
reis et dedicauerunt altare  
domino. Et in.** **Recto. 11.**

**M**aribus: hic boni the-  
sauri cordis: hec fūdamēta  
sapiētis architecti quā nobis ho-  
dierna scilicet euangelii lectio  
cōmēdat: nō nos formā so-  
lūmodi sed virtutē potius volēs

habere pletas. **Quis et itas**  
mystica veteris instrumenti hy-  
storia nobis colligent insinuat  
quā vel moyses tabernaculū  
vel templū dño salomon insa-  
cte ecclie typum cōdidit.  
Et itaqz enī domus firmiter  
fūdata esse refert: taberna-  
culum quidē quod pactos de  
tabulis habebat parietes sup  
bases argenteas: templū autē  
sup lapides quadros in fun-  
damētis suppositos. **Fū-  
data est domus dñi super  
tūc montiū: exaltata est su-  
per oēs colles: et veniet ad  
eā oēs gentes. Et dicēt glo-  
ria tibi dñe. Veniētes autē  
ventent eū exultatione por-  
tantes manipulos suos. Et  
dicent gloria.** **Recto. 11.**

**L**ignis quoqz erat i pu-  
tribus: de quibus et ta-  
bernaculū oē factū: et tem-  
plū intus ornātū ac desup te-  
ctū fulgebat. Aurū etiā de  
thesauro bono optimū pfe-  
rebat: de quo et tabernacu-  
li parietes intus et foris ve-  
lut: et templū nō tantū parie-  
tes verū etiā laqzaria: trabes  
ostia: postes: et pavimenta  
erāt cooperta. **Sed et va-  
sa et utensilia domus vtrius-  
qz cuncta pene aurea: neqz  
hec nisi de auro purissimo fies**

et licet ab  
rū qui in do  
tur puri  
tabernaculū  
eburū  
entur: by  
ne surgens  
lapidē in tū  
oleū resup  
et mib  
pis iste voc  
fundens ol  
tum vout de  
**Q**uē videt  
ma  
vērū nostre  
ne incertit  
domus nāqz  
mus: mueri  
gura psm of  
grati de arbi  
dom? dñi i m  
tūma domū  
am nullus fi  
**D**ue et em  
tendi signifi  
pphi in eadem  
videt videlicet  
de bene taber  
plebs debet  
mō? tēpi autē  
liti tā est adū  
quot quot i p  
uentri poter  
ppuerit. **R**  
loc? iste nō e

ri licebat. Fructus etiā arborū qui in domū dñi offerebātur purissimi et exquisiti esse iubebant. hoc est vitis oliue thuris. myrrhe. vel lactis. et ceterarū huiusmodi. **¶** Adhane surgens iacob erigebat lapidē in titulum. Fundens oleū desup votū vouit dño. **¶** Erit mihi dñs i deū et lapis iste vocabitur domus dei Fundens oleum desup voto vouit domino. **¶** **Eccl. iij.**

**Q**ue videlicet cuncta spiritualiter intellecta et verā nostre fidei et operationis sinceritatem denunciāt. Domus nāq; vtriusq; (vt diximus) vniuersalis ecclesie figurā premōstrat. Neq; in eo gruū q̄s arbitret q; due sūt domus dñi i mysterio facte. cū vna domū xpi esse ecclesiam nullus fidelis ambigat. **¶** Due etenim domus sunt p̄dite: ob significationē vtriusq; ppli in eādē fidē venturi. iudei videlicet et gētilis. Unde bene tabernaculum sola plebs hebreā p̄didit in eremo: tēplū autē structurā p̄filitū id est aduene de gentibus quotquot i populo israel tūc iueneri poterāt deuota fide p̄pleuerūt. **¶** Terribilis ē loc' iste nō est hic aliud nisi

domus dei et porta celi. Vere etenim dñs est in loco isto et ego nesciebā. **¶** Lunq; euigilasset iacob de somno ait. Vere. **¶** **An. ij. noc. 2.** Vidit iacob scalā sūmitas eius celos tāgebāt et descēdentes angelos et dixit vere locus iste sanctus est. **¶** **Ps. lx.** Exaudi deus deprecationē. **¶** **Jo. iij. an.** Cū euigilasset iacob de somno ait vere dñs ē i loco isto. **¶** **p. lxxij.** Te decet hymnus. **¶** **xxx. a.** Erexit iacob lapidē i titulū fundens oleū desup. **¶** **ps. lxxxiij.** Quā dilecta. **¶** **xxx. an.** Tēplum dñi sc̄m est dei cultura ē dei edificatio est. **¶** **ps. lxxxvj.** Fundamenta eius. **¶** **Jo. xxx. a.** Qui habitat i adiutorio altissimi i p̄fectione dei celi p̄morabit. **¶** **ps. xc.** Qui habitat i. **¶** **ps. xxxv. a.** Bēdīcta gl̄ia dñi de loco sc̄o suo alla. **¶** **ps. xcviij.** Dñs regnauit trascant. **¶** **ps. xxxv. v.** Bti qui habitāt i domo tua dñe. **¶** **In sc̄a sc̄oz laudabūt te. ¶** **Eccl. v.**

**S**ed et rex potentissimus i p̄u conductus a salomone cōmodatq; artificibus et lignis gratatissime iuuat. quia nimirum ante incarnationē dominicā notus tantū in iudea deus: at postq; ille in ea qua nat

**Dedicatio.**

et passus est carne resuscita-  
tus a mortuis: et exaltatus est  
super celos deus: continuo  
super omnem terram nominis eius  
gloria refulsit: orbisque uniuersus  
ad edificationem domus  
illius accepta ab eo promissio-  
ne donorum celestium gaudens  
accurrit. Quid ergo ipse con-  
ditor et redemptor noster de-  
constructione sue domus que-  
ritus sumus: in ea que nobis mo-  
do recitata est lectione san-  
cti euangelii dicat: audiamus.  
Non est arbor bona que facit  
fructus malos: nec arbor ma-  
la faciens fructum bonum. **Et**  
**quod** metuendus est locus iste  
Aere non est hic aliud nisi do-  
mus dei et porta celi. **Sur-**  
gens mane iacob tulit lapi-  
dem et erexit in titulum fundens  
oleum desuper dixit. **De.** **Ecce**  
**B**onas ergo arbores  
et bonos harum fructus  
in constructione sui templi  
rex sapiens querit. At vero  
male arboris que sit finis idez  
alibi docet dicens. Omnis  
arbor que non facit fructus  
bonum excidetur in igne mit-  
tetur. Arbores namque homines  
fructus autem opera dicit ipsorum.  
Vultis enim nosse qui sint ar-  
bores bone: qui ve male fru-  
ctus: Apostolus docet di-

cens. Manifesta autem sine  
opa carnis: que sunt fornicatio/  
inmundicia/luxuria/idolo-  
rum seruitus/veneficia/inimi-  
citie/contentiones/emulatio-  
nes/ire/rixte/dissentiones/he-  
reses/iuidie/homicidia/ebri-  
etates/comessationes/et huius-  
modi similia. **Benedic** domine do-  
mum istam quam edificavi nomi-  
ni tuo. Venientium in locum istum  
exaudi preces in excelso fo-  
lio glorie tue. **Domum** tuam  
domine decet scitudo in longitu-  
dine dierum. **Veni.** **Et ecce.**  
**Ar**bores que tales fructus  
faciunt ad eterni regis tem-  
plum pertineant: Subiungit  
apostolus dicens. Que pre-  
dico vobis sicut predixi: quo-  
niam qui talia agunt regnum  
dei non consequentur. Bone  
quoque arboris fructus sub-  
sequenter enumerat aposto-  
lus cum ait. Fructus autem spiri-  
tus est: charitas/gaudium/  
pax/patientia/loganimitas/  
bonitas/benignitas/masue-  
tudo/spes/modestia/continen-  
tia/castitas. De quibus  
et alibi admonet dicens. Ut  
filii lucis ambulate. Fructus  
enim lucis est: in omni bonitate et  
iustitia et veritate. Qui nimis  
rum fructus cum arboribus qui

bus pro-  
mi fides  
nisi sup-  
racite p-  
mea dom-  
haur dicit  
qui petit  
inuenit p-  
hanc est d-  
ficata: bñ  
firmi pet-  
**A**bo-  
fructum p-  
domo dei  
in eternu-  
ctus qui g-  
opus mie-  
palspera-  
tatis: qui  
in mie gr-  
re se talis  
regis pr-  
dicit. Et  
meo iud-  
ut in hab-  
longitud-  
ta que dñ-  
grates t-  
ea longe  
dicone  
bitates  
noc. a. r.  
tes ubi  
Co. p. 12.

bus procedunt et hic ad do-  
mū fidei illic ad habitatio-  
nē superne beatitudinis ve-  
raciter p̄tinent. **R.** Domus  
mea domus orationis voca-  
bitur dicit dñs. In ea omnis  
qui petit accepit / r q̄ querit  
inuenit / pulsanti aperiet. **V.**  
Hęc est dom⁹ dñi firmē edi-  
ficata: bñs fundata est supra  
firmā petrā. In ea. **Lc. xviij.**

**A**diamus deniq; ar-  
borē bonā de bonorū  
fructuū p̄uētū letantē. Ego  
autē sicut oliua fructifera in  
domo dei: speravi in mīa dei  
in eternū et in sc̄m̄ sc̄lī. Fru-  
ctus quippe oliue lucidus ē  
opus mie: r ideo iurei mīa  
dei sperat in templo eterni-  
tatis: qui in domo dei presen-  
ti mie gratia resp̄lendet. Ju-  
re se talis ad tēpluz magni  
regis p̄tinere p̄fidens / alibi  
dicit. Et mīa tua subsequet  
me: oibus diebus vite mee:  
vt in habitez in domo dñi in  
longitudinē dierū. **R.** Uti-  
ta q̄s dñe habitationē istā.  
Et oēs insidias inimici ab  
ea longe repelle. **V.** Bene-  
dic dñe domū istā et oēs ha-  
bitātes in illa. Et. **In. iij.**  
**noc. 2.** In domū dñi letan-  
tes ibim⁹. **Lc. i.** Letat⁹ suz.  
**fo. xlvij.** Hic dominus edifi-

cauerit. **fo. xlvij.** Ecce nunc  
benedicite. **fo. xlvij.** Fun-  
data est dom⁹ dñi super ver-  
ticem mōtiū. **R.** Et exalta-  
ta est super omnes colles.

**Lc. ix.** Lectio sancti euange-  
lij secundū lucam. **Ep. xij.**

**I**n illo tēpore. Ingres-  
sus ies⁹ pambulabat  
hierico. Et ecce vir nose za-  
cheus: et hic erat princeps  
publicanor: r ipse diues. Et  
reli. **Ex. 3.** mētario beati am-  
broij ep̄i / de eadē lectione.

**3** acheus statura pusillus  
hoc est nulla nobilitatis ige-  
nite dignitate sublimis exti-  
gu: meritis sicut popul⁹ na-  
tionū: audito domini salua-  
toris aduentu quē sui nō re-  
ceperant: videre cupiebat.  
Sed nemo facile iesū videret.  
**¶** Nemo potest iesū videre  
cōstitutus in terra. Et quia  
non prophetas non regnuz  
habebat: tanq̄ forma gra-  
tie naturalis ascendit in si-  
comorū vanitatē scilicet iu-  
deorū: p̄terēs: errata quoq;  
corrigēs superioris etatis:  
et ideo iesum interioris do-  
mus recepit hospitio. **R.**  
Lapides preciosi omnes mu-  
ri tui. Et turres hierusalem  
gēms edificabunt. **V.** Pla-  
tee tue hierusalē sternētur.

**D. iij.**

anno mūdo. Et turres. **Jer.**

**E**t bene ascēdit in arborē vt arbor bona bonos fructus faceret: ac naturali p̄cisus oleastro et cōtra naturā insertus in bonā oliuā: fructū posset legis afferre. Radix enī sancta v̄ si rami inutiles. Quorū infructuosam gl̄iam plebs gētiū fide resurrectōis quasi quādā corporis eleuatione trāscendit. **¶** Et ecce vir nomine zacheus. zacheus ī sicomoro: cecus in via. Quorū alterū dñs miseraturus expectat: alterum mansionis sue claritate nobilitat. Alterum sanaturus interrogat: apud alterū se nō iuitatus inuitat. Sciebat enī vberē hospitiū sui esse mercedem. Sed tamen et si nōdum vocē inuitantis audierat: affectū audierat. **¶** Tu domie vniuersorū qui nullā habes indigentā voluisti templū tuū fieri in nobis. Conserua domū istā immaculatā in eternum dñe. **¶** Tu elegisti domum istam dñe ad inuocandum nomen tuum in ea / vt esset domus oratiōis populo tuo. Conser. **Lectio. xi.**

**A**strū ne cecū illū tanq̄ fastidiosi pauperū

cito reliquisse videamur: et transisse ad diuitē: expectemus euz: quia expectauit et dominus. Interrogem⁹ euz: quia interrogauit et christ⁹. Hos interrogemus quia ne scimus: ille quia nouerat. Hos interrogemus vt sciamus: vnde curatus sit: ille in terrogauit vt in vno plures disceremus: vnde dominus videre mereamur. Interrogauit enī: vt crederem⁹ nisi p̄sistentē nō posse sanari. Et cōfessum inquit vidit: et seq̄batur illū magnificās deū: et pambulabat hierico. Alter enī nō videret: nisi sequeretur xpm̄: nisi dñm predicaret: nisi seculum preteriret. **¶** Audi ciuitatē sanctā hierusalē nouā descēdētē de celo a deo paratā et audiui vocem magnā de throno dicētē ecce tabernaculū dei est euz: hominib⁹. Et habitabit cū eis. **¶** Et ipsi ppl's eius erunt et ipse de⁹ cum eis erit eorū deus. **Et. Lectio. xii.**

**Q**uā diuitibus quocūq̄ in gr̄am reuertamur. Nolumus enī offendere diuites: quia volumus si fieri potest sanare omnes: ne in camelī cōparatione p̄stricti in zacheo citius q̄ oportuit

derelicti iuste habeant com  
 anotionis offensam. Discant  
 nō in facultatibus crimē ha  
 berit sed in his qui vti nesci  
 unt facultatibus. Nam diui  
 tie vt ipedimēta improbis:  
 ita bonis sunt adiuuēta vir  
 tutis. Diues certe zachēus  
 electus a christo sed dimidi  
 um bonorum suoz pauperi  
 bus largiēdo / reddēdo etiā  
 in quadruplū q̄ fraude sus  
 tulerat alterū enī nō sat est  
 nec habet gratiā liberalitas  
 si iniuria p̄seuera: quia non  
 spolia sed dona q̄runē vbe  
 riore mercedē q̄ contulerat  
 accepit. Et bene p̄nceps i  
 ducitur publicanorū. Quis  
 enī de se desperet: quādo et  
 iste puenit: cui senē ex frau  
 de? Et ipse inquit diues? vt  
 scias nō oēs diuites auaros  
 ¶ **B**ndic dñe domū istam  
 et oēs habitātes in illa sitqz  
 lea sanitas hūilitas scititas  
 castitas virtus victoria fides  
 spes: et charitas benignitas  
 temperātia: patientia spūa  
 lis disciplina: et obedientia.  
 Per infinita secula. ¶ Con  
 serua dñe in ea timentes te  
 pusillos cuz maioribz. Per.

**Sequel. euāg. l. l. c. xix**  
**I**n illo tpe. Ingressus  
 Iesus perambulabat

hierico. Et ecce vir nomine  
 zachēus: et hic erat p̄nceps  
 publicanorū: et ipse diues.  
 Et q̄rebat videre iesum q̄s  
 esset: et non poterat p̄re tur  
 ba quia statura pusill⁹ erat.  
 Et precurrens ascēdit in ar  
 borē sicomorū: vt videret il  
 lum: qz inde erat transitur⁹  
 Et cū venisset ad locū suspē  
 ciens iesus vidit illū: et dixit  
 ad eū. zachēe festinās descē  
 de: quia hodie in domo tua  
 oportet me manere. Et festi  
 nans descēdit: et excepit il  
 lū gaudens. Et cū viderent  
 oēs murmurabant dicētes:  
 q̄ ad hominē peccatorē di  
 uertisset. Stans autē zache  
 us: dixit ad dñm. Ecce dimi  
 diū honorū meorū domine  
 do pauperibz: et si quid alti  
 quē defraudauī / reddo qua  
 druplū. Att̄ iesus ad eū. Et  
 hodie salus domui huic fa  
 cta est: eo q̄ et ipse filius ho  
 minis querere et saluū face  
 re: q̄d perierat. Amē. **Ca  
 laud. 8.** Domū tuā domine  
 decet sanctitudo in lōgitu  
 dine dierū. **ps. xcii.** Domini⁹  
 regnauit. **so. xxxi.** **Lap. 8.**  
**ofo vt in primis vel. R. bre.**  
**Lapides preciosi. Des mir  
 ri tui. 7.** Et turres hierusa:



**Dedicatio ecclesie.**

lem gemmis edificabuntur.  
Omnes. **h.** Hoc in templo.  
**fol. lxx. Ad bñ. an.** Abane  
surgens iacob erigebat la-  
pidem in titulum fundens  
oleum desuper votum vo-  
uit dño vere locus iste san-  
ctus est et ego nesciebam. **Ad**  
**primam an.** Domus mea do-  
mus orationis vocabitur.

**Ad. ii. a.** Hec est domus  
dñi firmiter edificata bñfū  
data est supra firmā petras.  
**Lapmer orovt in. i. ves. h.**  
Domine dilexi. **Ad. v. a.**  
Benefundata est domus dñi  
supra firmam petram. **La-**  
**pitular. Apocalypsis. cxi.**

**A**dini vocē magnas  
de throno dicētē: ec-  
ce tabernaculū dei cum ho-  
sibus et habitabit cum eis et ip-  
si populus eius erunt: et ipse deus cum  
eis erit eorum deus. **Beati**  
qui habitant in domo. **Quatio:**

**Q**uesumus ope deus:  
ut in hoc loco noi tuo  
dedicatio cunctis petentib⁹  
aures tue pietatis accom-  
modes. **Eufamu:** Per dñm.

**Ad. i. a.** Lapides p̄ciosi  
oēs muri tui et turre hieru-  
salem gemmis edificabuntur

**Epim. ij. Ad conueptos. vi.**

**Q**uis estis templum dei  
vni sicut dicit domi-

nus: quoniam inhabitabo in illis  
et inambulabo: et ero illis  
deus et ipsi erunt mihi populus

**\* Fundata est domus. d. fo.**

**Q**uoniam potēs sempiternus  
One deus effunde super hūc  
locum gratiā tuam: et omni-  
bus hic te inuocantibus auxi-  
lij tui munus impende. **Et fa-**  
**per do. In scdis vel. super**

**pos seruatur p̄se quattuor:**  
**ae. de. ij. noc. p. r. h. y. a.**  
**et oro vis in leu. Ad nigr. a.**

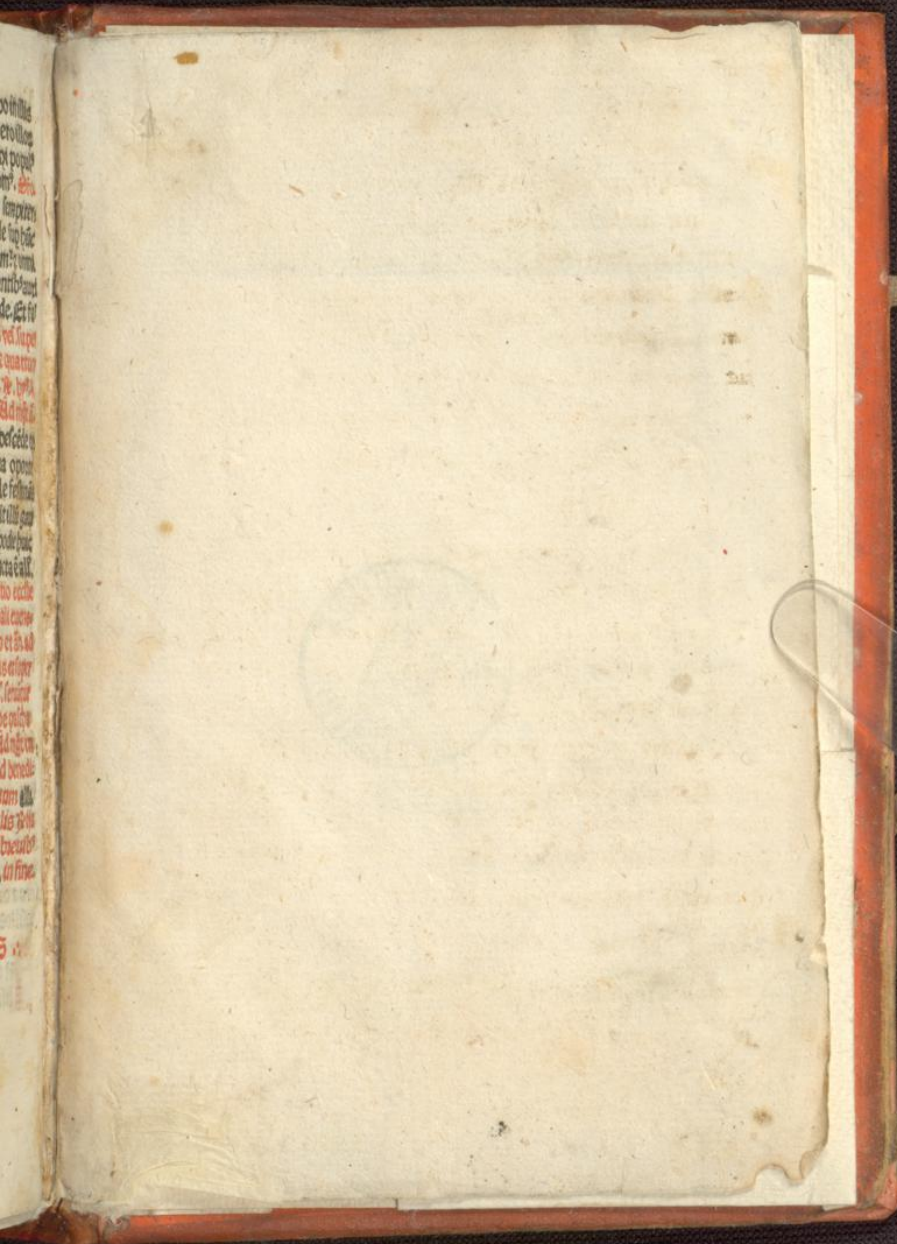
**et achee festinās descēde q̄**  
hodie in domo tua oportet  
me manere: at ille festinās  
descēdit et suscepit illū gau-  
dēs in domū suā hodie huic  
domui salua deo facta est illa.

**Nota si dedicatio ecclesie**  
alicubi tpe paschali euenie-  
rit pro inuocatio et an. ad  
noc. laud. et horas et super  
pos ad vras opes. seruatur  
illa. ut de scdis tpe pasche  
li occurrēntibus. **Ad m̄gr. in**  
**primis vespis et ad benedi-**  
**ctus an. additur vnum alla.**  
**in fine. Sal. et singulis p̄. ho-**  
**magnis. P̄. h. vero breuib⁹**  
**adduntur duo alla. in fine.**

**CSYAS.**

X





...thille  
...erolles  
...ot pupat  
...m' **de**  
...ampren  
...e sup fide  
...m' r'oma  
...m' b'ant  
...de **de** fu  
...rei. l'apel  
...s' aquaroy  
...re. 1074  
...Et m' b' d'  
...cessede n'  
...na opom  
...le f'ellina  
...rilli gant  
...ode b'rac  
...ata e' a'it  
...no ecche  
...ali caron  
...o et s' d' d'  
...re'acur  
...e p'lic  
...d' ang'ora  
...d' bene'ic  
...ram' g'la  
...l'as p' d' d'  
...d'acur' b'  
...di f'ime

